ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 466 25 ΣΕΠΤ/ΒΡΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

"Γνώμη"

Τὸ ἔχουν στὸ μάτι
ὅλες οἱ νοικοκυρὲς

διότι τὶς ξεκουράζει
ἀπ' ὅλες τὶς φροντίδες

Καὶ τὸ ἀξίζει, γιατὶ
εἶναι τὸ πλυντήριο Ρομπότ.
Εἶναι τὸ πλυντήριο ποὺ πῆρε
τὸ "Οσκαρ Ἐμπορίου
τὸν Χρυσὸ Ἑρμῆ.
Ἔρχεται πάντα
πρῶτο στὴν κατανάλωσι

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΡΟΜΠΟΤ

Candy

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ — ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

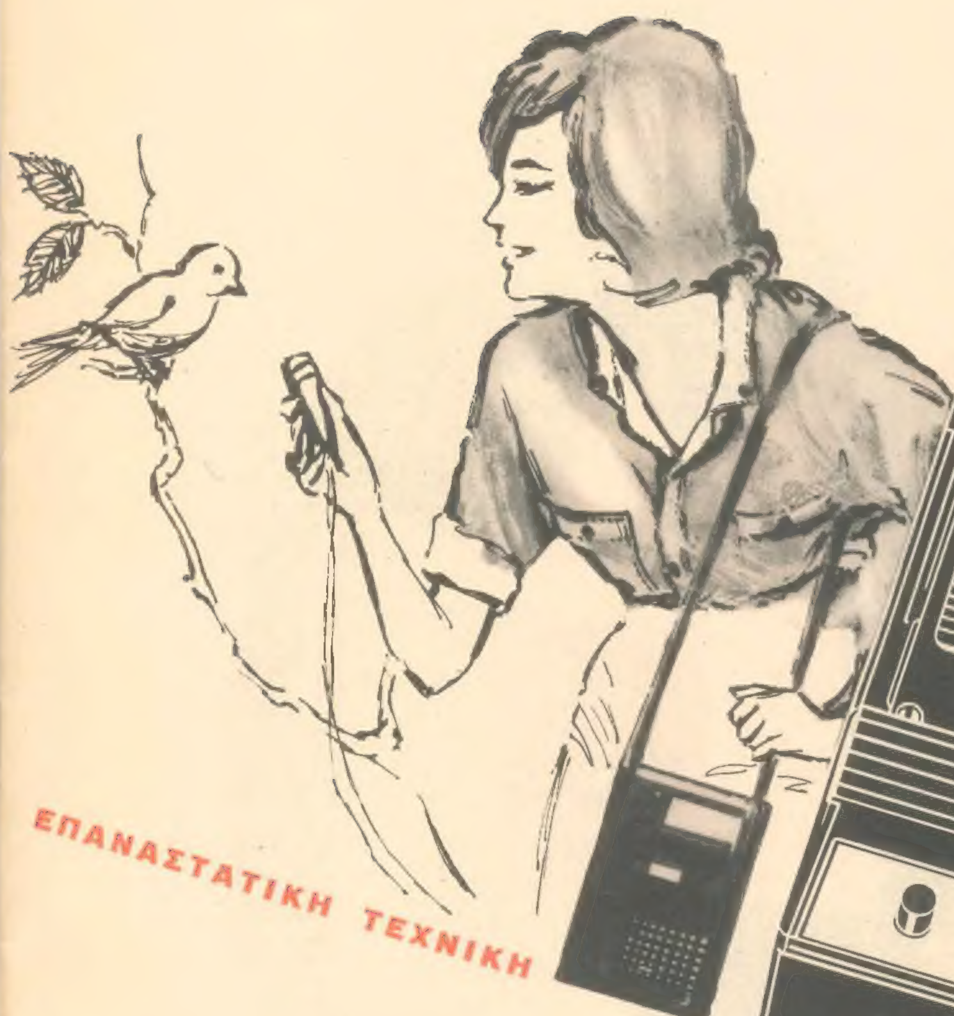
ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ **Α'.** ΣΤΑΔΙΟΥ - ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ - **Β'.** ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ - **Γ'.** ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 ΚΑΙ ΣΕ **50** ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

EL/AC/1/002

ΝΕΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ τσέπης

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ

ΦΙΛΙΠΣ EL 3300

Χρησιμοποιεῖται ὁπουδήποτε καί γιά ὁποιονδήποτε σκοπό

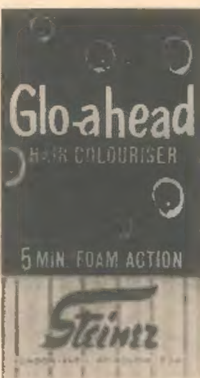

• Μικρές διαστάσεις • Ἰσχυροτάτη ἀπόδοσις • Μεγάλη οἰκονομία μπαταριῶν • Μέ ὑποδοχή γιά ἐγγραφή καί ἀπόδοση ἀπό ραδιόφωνο, πικ-ἄπ ἤ ἄλλο μαγνητόφωνο • Λειτουργεῖ καί μέ ρεῦμα • Χειρισμός ἐξαιρετικά ἁπλός καί γρήγορος • Παραδίδεται μέσα σέ δερμάτινη θήκη καί μέ μικρόφωνο.

ST/4

ΜΟΝΟ ΣΕ 5 ΛΕΠΤΑ

Τόσο γρήγορα, τόσο εὔκολα χρωματίζετε τὰ μαλλιά σας μὲ ἕνα λούσιμο μόνο 5 λεπτῶν. Τὸ GLO-AHEAD καταργεῖ κάθε ἀβεβαιότητα καὶ εἶναι μεγάλης διαρκείας. Ὀμορφαίνει καὶ διατηρεῖ τὰ μαλλιά! Προσφέρεται σὲ πολλὲς θαυμαστὲς ἀποχρώσεις. Πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ καταστήματα καλλυντικῶν.

μὲ Glo-ahead

HAIR COLOURISER τοῦ Steiner

Ἡ πλήρης σειρὰ τῶν προϊόντων STEINER:

Τρεῖς τύποι λὰκ
SMART SET, HI-STYLER, LACQUER SHEEN

Σαμπουὰν
PEARL FOAM, S-3 CREAM SHAMPOO

Θεραπευτικὴ κρέμα κτενίσματος
SEBOSYN

Γιὰ mèche μαλλιῶν
STARMIST

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: ΓΙΜΕΤ Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 - ΤΗΛ. 720.291

Οἱ ἀναγνῶστες μας γράφουν

Συνέδρια καὶ κοινὸ

Ἡ Ἀθήνα ἔχει γίνει ἡ πόλη τῶν συνεδρίων, ἀλ-
λὰ οἱ Ἀθηναῖοι δὲν παίρνουν εἴδηση ἀπὸ αὐτὴ τὴν
ζωηρὴ κίνηση. Προσωπικότητες διεθνοῦς ἀκτινοβο-
λίας, ἐπιστήμονες μεγάλου κύρους καὶ ἀξίας, αὐθεν-
τίες σὲ διάφορες εἰδικότητες περνοῦν ἀπὸ τὴ χώ-
ρα μας, καὶ ὅμως κανεὶς δὲν μαθαίνει τίποτε γι'
αὐτούς. Τὰ συνέδρια δὲν εἶναι μόνο ὠφέλιμα γιὰ
κείνους ποὺ συμμετέχουν, ἀλλὰ γενικώτερα καὶ γιὰ
τὸ κοινὸ τῆς χώρας ποὺ φιλοξενεῖ τοὺς συνέδρους.
Πολλοὶ ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ θέματα ποὺ
συζητοῦνται. Δυστυχῶς, ὅμως, δὲν πληροφοροῦνται
τίποτε, παρὰ μόνο μερικὲς ἀφίξεις. Οἱ ἀνακοινώ-
σεις, τὰ πορίσματα ,τὰ θέματα καὶ οἱ συζητήσεις
παραμένουν ἄγνωστα. Ὁ τύπος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐδίδε
μεγαλύτερη δημοσιότητα, ἰδιαίτερα σὲ μερικὰ συνέ-
δρια ποὺ ἔχουν ὡς ἀντικείμενο θέματα γενικοῦ ἐν-
διαφέροντος. Ἐξ ἄλλου, ὁ σύγχρονος ἀναγνώστης
ἔχει ἐπαγγελματικὲς, ἐρασιτεχνικὲς, πνευματικὲς πε-
ριέργειες καὶ θέλει νὰ ἐνημερώνεται ἀσχέτως εἰδι-
κότητος ἢ ἐπαγγέλματος.

Ἀθῆναι — ΔΗΜ. ΔΑΝ.

Ζητοῦν ἀλληλογραφία

Θέλω νὰ ἀλληλογραφήσω μὲ Ἑλληνόπουλα, καὶ
μοῦ ὑπέδειξαν τὸ περιοδικό σας. Μπορεῖτε νὰ μὲ
ἐξυπηρετήσετε; Εἶμαι 17 χρόνων καὶ ἐνδιαφέρομαι
γιὰ τέχνη (σχέδιο, ζωγραφική, φωτογραφία κλπ.)
ποὺ σπούδασα κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη στὸ Art
Institute of Cicago καὶ σὲ ἕνα ἄλλο Κολλέγιο. Τὰ
χόμπυ μου εἶναι τὸ διάβασμα, ἡ μουσικὴ κάθε εἴ-
δους, τὰ σπόρ.

DOLORES MARUSARZ
5114 South Ridgeway Av.
Chicago, Illinois, 60632 USA

Εἴμαστε δυὸ κοπέλλες δεκαπέντε καὶ δεκαεπτὰ ἐτῶν. Ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀλληλογραφοῦμε μὲ Ἑλληνίδες τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ἡλικίας μας. Ἂν τὸ θέλετε, βοηθῆστε μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε.

MARIA TEREZA
MATILDE CAPILLA DONOSO
Real Arenentera Calera
del Buey - Badagoz — Espana

Ἀπελάσεις...

Οἱ Τοῦρκοι συνεχίζουν τὶς ἀπελάσεις τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ δυστυχῶς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση δὲν ἀντιδρᾶ μὲ τὸν ἀνάλογο τόνο στὸ ἔγκλημα αὐτό. Τί θὰ γίνουν τώρα τόσοι ἄνθρωποι, οἱ περισσότεροι μεγάλης ἡλικίας, ποὺ τοὺς ρίχνουν στὸ δρόμο, χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ πάρουν μαζί τους οὔτε μέρος ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τους;

Ἡ πράξη αὐτὴ εἶναι πολὺ χειρότερη ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς τῆς Κύπρου καὶ ἀπορῶ πῶς ἀκόμη δὲν ἐξεγείρονται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση καὶ ἡ κοινὴ γνώμη!

Ἀθῆναι — Μ. ΝΙΚ.

Ἀθλητικά...

Τί θὰ γίνη τέλος πάντων μὲ τὸ ἀθλητικό πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος; Ἄλλοτε ἡ χώρα μας ἐγνώριζε μόνο θριάμβους στὶς Βαλκανιάδες, ἐνῶ τώρα ἀρκεῖται σὲ δυὸ - τρεῖς ἀτομικὲς ἐπιτυχίες πρωταθλητῶν καὶ περιορίζεται στὸ νά... «κερδίζη» τὴν Τουρκία καὶ τὴν Ἀλβανία, ἔστω καὶ ἂν συγκεντρώνη τὸ 1)3 τῶν βαθμῶν κάθε μιᾶς ἀπὸ τὶς ἄλλες χῶρες. (Ρουμανία 172, Γιουγκοσλαβία 131, Βουλγαρία 131, Ἑλλάς 57!).

Ὣς πότε ἄραγε θὰ συνεχίζεται αὐτὴ ἡ κατάσταση;

Ἡ εὐθύνη πλέον δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς διοικοῦντας. Ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς ἁρμοδίους κρατικοὺς παράγοντας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν ἑτοιμάσει ἕνα σχέδιο μακρᾶς πνοῆς, ποὺ θὰ φέρη τὴν πρόοδο τοῦ ἀθλητισμοῦ στὴ χώρα μας.

Ἀθῆναι — Β. Δ

→

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΓΙΑ ΔΩΡΑ

Στὰ καταστήματα Self Service ἐξυπηρετεῖσθε μόνοι σας.
Ἔτσι συνδυάζετε μὲ τὸν πιὸ ἰδανικὸ τρόπο τὴν ἐπιτυχημένη ἀγορὰ μὲ οἰκονομία χρόνου καὶ χρήματος.
Τὰ καταστήματα Self Service εἶναι πολλὰ καταστήματα κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη, ἔχουν τὰ εἴδη ποὺ ξέρετε καὶ πολλὰ ποὺ δὲν ξέρετε, ἐγγυῶνται σταθερὴ ποιότητα, ποικιλία, φθηνὲς τιμές, σὲ περιβάλλον σύγχρονο κι εὐχάριστο!

Καλλυντικά, Κολώνιες, Παιχνίδια BÉBÉ CONFORT, Ρουχισμός, Λευκὰ εἴδη, Τρόφιμα, Ποτά, Σχολικὰ εἴδη, Κορσέδες, Εἴδη νοικοκυριοῦ, Οἰκιακὲς συσκευές.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ SELF SERVICE ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ - ΜΗΛΙΩΝΗ 2
ΠΛΑΤ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

ΑΝ ΔΕΝ ΣΑΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΕΙ ΚΑΤΙ ΕΥΚΟΛΑ..

..τότε δοκιμᾶστε τὸ Vip. Τὸ Vip εἶναι ἕνα σαπούνι ἐντελῶς διαφορετικό.. ποιοτικῶς τέλειο... μεθυστικὰ ἀρωματισμένο μὲ τρία διεθνῆ φίνα ἀρώματα.. μὲ βελούδινη ἁπαλότητα ποὺ κάνει τὸ δέρμα σας λεῖο, μαλακό, φρέσκο, μετὰ ἀπὸ κάθε πλύσιμο... τὸ Vip εἶναι ἕνα σαπούνι μὲ προσωπικότητα... ποὺ ἀνήκει σὲ καλλιεργημένους ἀνθρώπους... στοὺς ἀνθρώπους ποὺ διακρίνουν καὶ ἐπιζητοῦν τὸ καλύτερο. Θὰ τὸ καταλάβετε ἀπὸ τὴν πρώτη χρῆσι του...

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΛΕΓΞΕΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ "ΒΙΠ"... παρατηρῆστε καθὼς τὸ χρησιμοποιῆτε ὅτι:

- ✓ ΔΕΝ ΛΑΣΠΩΝΕΙ
- ✓ ΔΕΝ ΣΚΑΖΕΙ
- ✓ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ
- ✓ ΑΠΑΛΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ

VIP ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ ΔΡΧ. 4

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Τὰ «Πλακάκια» καὶ οἱ εἰσβολεῖς

Εἶμαι τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ ἐξαίρετου περιοδικοῦ σας. Στὸ τεῦχος τῆς 28ης Αὐγούστου ἀπήλαυσα τὴν παρουσίαση, δι' ἀριστοτεχνικῶν φωτογραφιῶν, τοῦ ὡραίου τοπίου τῆς Αἰγίνης «Πλακάκια», ὅπου συνέγραψαν ὁ Καζαντζάκης καὶ ὁ Πρεβελάκης, ἐζωγράφισε ὁ Καλμοῦχος καὶ τώρα ἐργάζεται ὁ γλύπτης Χρῆστος Καπράλος.

Ἡ κακὴ ὅμως μοῖρα, ὑπὸ μορφὴ φιστικάδων ποὺ διενοήθησαν νὰ ἐγκαταστήσουν ἐργαστήριο καθαρισμοῦ φιστικιῶν, ἐπενέβη, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μόλυνση τῶν ὑδάτων διὰ τῆς ἐκροῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν, καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ ρυθμοῦ τῶν οἰκοδομῶν, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψη ὅτι ἡ περιοχὴ προστατεύεται τουριστικῶς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὅλες οἱ μέχρι σήμερα προσπάθειες γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐγκατάσταση ναυαγοῦν, γιατὶ οἱ «εἰσβολεῖς», χρησιμοποιοῦντες πολιτικὰ μέσα, ἐπιτυγχάνουν αὐτὸ ποὺ θέλουν.

'Αθῆναι — Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Πάλι τὰ λατινικὰ

...Πόσοι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ξέρουν καλὰ ξένες γλῶσσες ξέρουν καὶ λατινικά; Μᾶλλον ἐλάχιστοι. Ἀλλὰ καὶ ἡ γνώση τῆς λατινικῆς δὲν ἀποτέλεσε γι' αὐτοὺς προϋπόθεση νὰ μάθουν ἄλλες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες. Ἁπλούστατα ἔμαθαν μιὰ γλῶσσα ἀκόμα. Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τόσα χρόνια ποὺ διδάσκονται δὲν παρουσιάσθη καμμιὰ ἄνθηση γλωσσομαθείας, οὔτε γνώρισε κανένας καλύτερα τοὺς Λατίνους συγγραφεῖς. Πόσοι διαβάζουν σήμερα λατινικὰ κείμενα; Προέχει ἡ ἀνάγκη νὰ μάθουμε ξένες ζωντανές γλῶσσες καὶ θαρρῶ ὅτι αὐτὸ ποὺ ὑποστηρίζουν μερικοί, ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ λατινικὴ προπαίδεια, μοιάζει περισσότερο μὲ σόφισμα. Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶναι μετάφραση καὶ ὅμως κανείς δὲν σκέφτηκε ὅτι πρέπει νὰ μάθη καὶ τὶς γλῶσσες τοῦ πρωτοτύπου, ἐκτός, βέβαια, ἀπὸ τοὺς μελετητὲς καὶ τοὺς εἰδικούς. Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχει καὶ ἡ ἀντίστροφη ἄποψη: Ἡ προσπέλαση πρὸς τὰ λατινικά εἶναι εὐχερέστερη ἐὰν προϋπάρχη ἡ γνώση μιᾶς λατινογενοῦς ζωντανῆς γλώσσας.

Θεσσαλονίκη — Δ. ΕΥΤΥΧ.

Οἱ Ἕλληνες καὶ τὰ δάση

Φαίνεται πὼς ὁ Ἕλληνας τρέφει ἔντονη ἀντιπάθεια γιά κάθε τί τὸ πράσινο, ἀλλιῶς δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἐπιμονὴ του νὰ ἐξαφανίση κάθε ἑστία πρασίνου, κάθε φωλιά δάσους, κάθε συστάδα, κάθε λόχμη, ἀπὸ τούτη τὴν ἄμοιρη χώρα τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡμιθέων. Ἔτσι, στὴν περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς δὲν προλαβαίνουν οἱ πυροσβεστικὲς ὑπηρεσίες καὶ τὰ στρατιωτικὰ τμήματα νὰ σβήσουν τὴν μιὰ πυρκαϊά, ποὺ φουντώνει ἀμέσως ἄλλη, φωτίζοντας μακάβρια τὸν ἀττικὸ οὐρανό καὶ μεταβάλλοντας τὸ ὄμορφο καταπράσινο τοπίο σὲ μιὰ ὁλόμαυρη κολασμένη ἔκταση, γεμάτη θλιβερὰ ἀποκαΐδια, γυμνὰ καρβουνιασμένα κλαδιὰ ποὺ ὑψώνονται λογχίζοντας τὸν ἀέρα, μέσα σὲ ἕναν ἀνεμοστρόβιλοι κρύας στάχτης. Ἀλλὰ στὴν περιοχὴ στὴν Ἀττικῆς, καὶ σὲ μερικὲς ἄλλες, ὑπάρχουν καὶ πυροσβεστικὲς ὑπηρεσίες, ὑπάρχουν καὶ στρατιωτικά τμήματα γιὰ νὰ καταστέλλουν τὸ βάρβαρο ἔργο τῶν ἀχρείων ἢ ἀσυνειδήτων ἐμπρηστῶν. Θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ βρισκόσαστε σὲ περιοχὲς τῆς ὀρεινῆς Ἑλλάδος, ἰδίως στὰ χαμηλὰ τῆς Ἀκαρνανίας, ὅπου ὑπάρχουν τὰ ξεχειμαδιὰ τῶν τσομπάνηδων, ποὺ οἱ ντόπιοι τοὺς ἀποκαλοῦν «βλάχους», γιὰ νὰ καταλάβετε τὸ μέγεθος τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ Ἕλληνα ἀπέναντι τοῦ δάσους, ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὁ Ἕλληνας ὀρεσίβιος ποὺ κατεβαίνει ἐκεῖ νὰ ξεχειμάση μισεῖ τὸ δάσος ἀπὸ τὶς χιλιόχρονες βαλανιδιές, ποὺ ἀπὸ αὐτὲς ζοῦν κατὰ χίλιους δυὸ τρόπους οἱ πλεῖστοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς. Τὸ μισεῖ γιατὶ δὲν εἶναι δικό του. Τὸ μισεῖ γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ λεηλατῆ ἀσύδοτα ξυλεύοντάς το. Μι-

→

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

Νεανική πνοή στό πρόσωπό σας

Cathiodermie RENÉ GUINOT

ΚΑΘΙΟΔΕΡΜΙΑ

ο

RENE GUINOT

'Αποκλειστικότης διά τήν 'Ελλάδα

"SALON DE BEAUTE,,

ΛΙΑ ΓΑΛΑΝΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 28 - ΤΗΛ. 627.562

ΑΘΗΝΑΙ

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΟΥ ΞΑΝΑΝΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

TERYLENE

Καλόγουστο
καὶ
νοικοκυρεμένο
σπιτικὸ
μὲ κουρτίνες
'TERYLENE'
100 %

'Εξαιρετικῆς ἀντοχῆς,
πλένονται εὔκολα
χωρὶς νὰ μπαίνουν.
Στεγνώνουν γρήγορα,
δὲ θέλουν σίδερο
καὶ δὲν τσαλακώνουν ποτέ.
'Ο σκόρος δὲν τὶς τρώει
κι' ὁ ἥλιος δὲν τὶς κόβει.
Κρατᾶνε χρόνια
καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε πλύσιμο
φαίνονται ὁλοκαίνουργιες!

Δῶστε στὸ σπίτι σας
σπιτίσια ἀτμόσφαιρα μὲ κουρτίνες

'TERYLENE'
Ἀγγλική ICI ἴνα

'TERYLENE, εἶναι σῆμα κατατεθὲν τῆς ἴνας ποὺ παράγεται ἀπὸ τὴν
IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LTD., ENGLAND
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 24 β, τηλ. 221.725 - 224.542

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ:
Δίνοντάς μας τὰ μέτρα τοῦ παραθύρου σας, ράβομε καὶ τοποθετοῦμε τὶς κουρτίνες σας ἄνευ ἐπιβαρύνσεως.

σεὶ τὸν δασάρχη γιατὶ δὲν τὸν ἀφήνει στὴν ἀσυδοσία του. Μισεῖ κάθε τρυφερὸ βλαστάρι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνη τροφὴ γιὰ τὶς ἀδηφάγες κατσίκες του καὶ τὰ ἀχόρταγα πρόβατά του. Καὶ ἔχει τοῦτος ὁ Ἕλληνας διαβολικὴ ἐπινοητικότητα στὸ νὰ βρίσκη τρόπους νὰ καίη ὁλόκληρες ἐκτάσεις δασωμένες. Ὁ κυριώτερος εἶναι ὁ ἑξῆς: Τὴν ἐποχὴ ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὰ χαμηλότερα γιὰ τὰ ὀρεινὰ χωριά τους (γύρω στὸ Μάιο ἢ Ἰούνιο), παίρνουν ἕνα κομμάτι ἴσκα (παράσιτο τῶν κυπελλοφόρων ποὺ καίγεται ταχύτατα χωρὶς φλόγα, μὲ πολύ θερμότητα καὶ χρειάζεται ἐλάχιστο ὀξυγόνο ὅταν εἶναι ξερό), τὸ τυλίγουν ἀφοῦ τὸ ἀνάψουν μέσα σὲ πανιά, τὸ κάνουν μιὰ μπάλλα καί, φεύγοντας, τὸ ἀφήνουν σὲ λόχμες ξερῶν θάμνων. Μιὰ ἐμπρηστική, κυριολεκτικά, βόμβα ἔχουν ἀφήσει πίσω τους. Ὅταν ἡ φωτιὰ θ' ἀρχίση τὸ μακάβριο ἔργο της, αὐτοὶ θὰ ἀπέχουν μιᾶς ἢ δυὸ ἡμερῶν δρόμο ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ ἡ φωτιά, μόνη της θ' ἀρχίση, μόνη της πάλι θὰ σβήση, σὰν δὲν θὰ βρῆ τίποτε νὰ κατακάψη, σὰν θὰ φθάση

→

Στὸ Παρίσι ἡ μόδα εἶναι Πρέττυ - Κουΐκ

ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία στὸ Παρίσι τοῦ Πρέττυ - Κουΐκ τῆς Τοκαλὸν ἐξηγεῖται εὔκολα. Τὸ Πρέττυ-Κουΐκ Τοκαλὸν εἶναι αὐτὸ ποὺ ζητοῦσαν ἀπὸ καιρὸ γιὰ τὸ μακιγιάζ τους ὅλες οἱ γυναῖκες. Εἶναι μιὰ νέα πούδρα-κρέμα ποὺ ἐπιτρέπει σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἕνα τέλειο μακιγιάζ καὶ ποὺ κρατάει πολλὲς ὧρες. Τὸ Πρέττυ - Κουΐκ δὲν στεγνώνει τὸ δέρμα, διότι ἔχει παρασκευασθῆ μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὑγροποιὰ στοιχεῖα ποὺ περιέχονται καὶ στὶς θαυμάσιες κρέμες Τοκαλόν.

Τὸ Πρέττυ - Κουΐκ Τοκαλὸν σᾶς προσφέρεται μαζί μὲ ἕνα εἰδικὸ πομπόν, σὲ ὡραῖο πλαστικὸ ὀπάλινο κουτί, πολὺ πρακτικὸ γιὰ τὴν τσάντα σας.

ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ

Tokalon
pretty quick

Κάτι καινούργιο! Κάτι θαυμάσιο!

ΜΑΚΡΥΝΕΤΕ ΤΙΣ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ ΣΑΣ ΟΣΟ ΘΕΛΕΤΕ ΜΕ ΤΟ "SUPER LONG" MASCARA ΤΗΣ HARRIET HUBBARD AYER

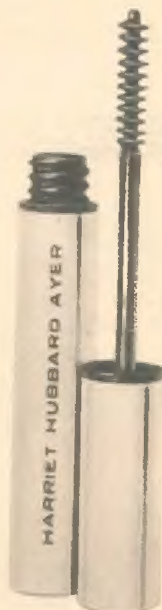
HHA/18

Καὶ νά πῶς!

Τὸ Super Long Mascara περιέχει μικρές, λεπτότατες ἴνες, ποὺ ἀπομένουν ἐπάνω στὶς βλεφαρίδες, κάθε φορὰ ποὺ περνᾶτε τὸ βουρτσάκι. Ἔτσι οἱ βλεφαρίδες σας γίνονται ἀμέσως πιὸ παχειές, πιὸ μεταξένιες καί, προπαντός, πιὸ μακριές... ὅσο μακριὲς τὶς θέλετε!

Ἀπόψε κιόλας, ὀνειρεμένες βλεφαρίδες!

Πολὺ γρήγορα, πολὺ εὔκολα! Χρησιμοποιῆστε τὸ Super Long Mascara ὅπως καὶ τὸ συνηθισμένο σας Mascara. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐκπληκτικὸ ἀλλὰ καὶ φυσικό, γιατί εἶναι οἱ δικές σας βλεφαρίδες. Χρησιμοποιῆστε, λοιπόν, πρώτη ἐσεῖς τὸ Super Long Mascara, γιὰ νὰ εἶστε ἡ πρώτη ποὺ θὰ καταπλήξετε!

Harriet Hubbard Ayer

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET Ε.Π.Ε. ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720.291

2 ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ γιὰ τὸ τέλειο ξύρισμα

Ὅτι ζητᾶτε ἀπὸ μιὰ κρέμα ξυρίσματος τὸ βρίσκετε στὴν ἐξαιρετικὴ κρέμα **WILLIAMS LATHER**, ποὺ περιέχει εἰδικὸ ἀπόσταγμα λανολίνης. Μαλακώνει καὶ τὰ σκληρότερα γένια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ξυρίζεσθε τέλεια. Ἐπὶ πλέον, δὲν μαραίνει τὸ δέρμα καὶ τὸ βοηθεῖ νὰ διατηρήση τὰ φυσικά του ἔλαια.

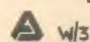
Μετὰ ἀπὸ τὸ ξύρισμα βάλτε στὸ πρόσωπό σας λοσιὸν **ICE BLUE AQUA VELVA** κι ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ἡμέρα θὰ αἰσθάνεσθε ὑπέροχα. Δροσίζει τὸ δέρμα, τὸ ἀναζωογονεῖ καὶ τὸ τονώνει, γιατὶ περιέχει HUMECTIN. Ἐπίσης, τὸ ἀνδρικό ἄρωμά της, κάνει ἰδιαίτερα εὐχάριστη τὴν παρουσία της.

Γιὰ τὸ καλύτερο ξύρισμα, γιὰ τὴ δροσιὰ τοῦ προσώπου σας χρησιμοποιεῖτε κρέμα **WILLIAMS LATHER** *καὶ λοσιὸν* **AQUA VELVA** *τῆς*

Williams

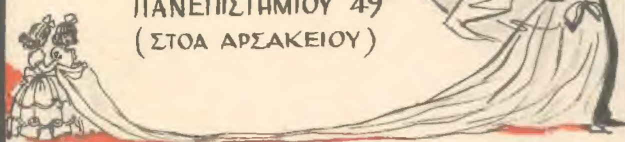
Ζητῆστε την στὰ φαρμακεῖα, ἀρωματοπωλεῖα καὶ περίπτερα.

Γενικὸς ἀντ/πος ΑΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Νικηταρᾶ 8-10, τηλ. 610.603

GALERIE «Έφη»

Γάμος σημαίνει ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ και ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ σημαίνει
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49
(ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

ΒΟΥΛΑ ΜΗΤΣΑΚΟΥ
ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ
ΑΘΗΝΑΙ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 - ΤΗΛ. 228.561
ΝΙΚΗΣ 3 - ΤΗΛ. 233.849
ΡΟΔΟΣ:
ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ 14
ΤΑΡΠΟΝ ΣΠΡΙΝΓΚΣ 46
ΤΗΛ. 8142

Interiors
μελέται - κατασκευαί
ΠΑΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜ 5 - ΤΗΛ. 723.456

Τό πιό πρωτότυπο, καί πρακτικό ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ
Μέ στρῶμα πού ἀνεβοκατεβαίνει
Μέ κάγκελο πού ἀνεβοκατεβαίνει
Ἐξυπηρετικό για τις μητέρες
Γ. ΠΙΤΣΙΔΑΣ
ΠΕΝΤΕΛΗΣ 6
ΤΗΛ. 233-739

Κολάτσα
ΚΑΝΑΡΗ 11

δῶρα ἀργυρᾶ
καλλιτεχνικά κοσμήματα
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Τουλούπας
ΕΡΜΟΥ 28 • ΤΗΛ. 237.490

Κουρτίνες
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΛΠ
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ
ΗΛ. ΝΑΧΜΑΝ
ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 229.730

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σὲ γυμνὸ τόπο. Καίγονται μὲ τὸν τρόπο αὐτό καὶ δάση τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ βαλανιδιὲς ἰδιωτικές, ἀπὸ τὸ βαλανίδι τῶν ὁποίων ζοῦν φτωχὲς οἰκογένειες. Καὶ τὸ κέρδος τῶν «ἀνθρώπων» αὐτῶν; Νά τό κέρδος τους: Τὸ ἐρχόμενο φθινόπωρο ποὺ θὰ γυρίσουν πάλι στὸν τόπο αὐτό, θὰ βροῦν ἄφθονο χόρτο γιὰ τὰ γιδοπρόβατά τους, ποὺ θὰ ἔχη φυτρώσει μὲ τὶς πρῶτες βροχὲς στὸν καμμένο τόπο, καὶ ἄφθονους καψαλισμένους κορμούς γιὰ νὰ τούς καταγκρεμίζουν καὶ νὰ πουλοῦν τὰ ξύλα τους, ἀφοῦ κανείς δὲν θὰ μπορῆ νὰ τοὺς ἐμποδίση νὰ ἐμπορεύωνται τὰ ξερὰ καυσόξυλα ἀπὸ τὰ κατεστραμμένα δέντρα, πρᾶγμα ποὺ ἄλλωστε καὶ ὁ δασικός νόμος ὁρίζει, ἀπαγορεύοντας καὶ τιμωρώντας τὴν κοπὴ καὶ τὴν ἐμπορία χ λ ω ρ ῶ ν δέντρων. Καὶ ἄν δὲν ζούσαμε στὴν χώρα τῆς αἰωνίας μακαριότητος, θὰ εἶχαν ληφθῆ κάποια μέτρα παρακολουθήσεως τῶν «Ἑλλήνων» αὐτῶν τὴν εποχὴ ποὺ φεύγουν, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς τσιμπάη ἀμέσως ὁ δασάρχης τὴν εποχὴ ποὺ γυρίζουν πίσω γιὰ νὰ καρπωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου ποὺ ἐργάσθηκαν φεύγοντας. Καὶ δὲν θὰ μπορούν νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἐνοχή τους, γιατί ἄγραφος νόμος ἀνάμεσά τους ὁρίζει κάτι τέτοια μικροπράγματα καὶ κανένας βοσκός δὲν πηγαίνει σὲ μέρος ποὺ ὁ ἄλλος ἔχει «προετοιμάσει» χωρὶς τρομερὲς συνέπειες, αἱματηρότατες πολλὲς φορές γιὰ ὁλόκληρες γενιές τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Καὶ θὰ π ρ έ π ε ι νὰ ληφθοῦν ὡρισμένα μέτρα ἀπὸ τὸ κράτος. Τὰ δάση στὶς περιοχὲς ποὺ ἀναφέραμε εἶναι ἀπροστάτευτα καὶ ἡ ἀσυνειδησία τῶν χωρικῶν αὐτῶν μεγάλη. Ἔτσι, γρήγορα θὰ μεταβληθῆ ὁλόκληρο τὸ διαμέρισμα αὐτὸ τῆς χώρας σὲ σεληνιακὸ τοπίο, ὅπου δὲν θὰ ὑπάρχουν παρὰ μόνο βράχοι καὶ στάχτες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν μπορούν ὕστερα κι αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἐμπρησταὶ νὰ στήσουν τὶς χορτοκαλύβες τους.

Ἀθῆναι
Κ. ΛΟΥΚ.

Ὁ [Τοξότης]

— Μὰ πῶς μπορεῖτε;
Ἐγὼ στὴν καρέκλα κάθομαι καὶ πάλι πονάω.
— Ἀ κατάλαβα ὑποφέρετε ἀπό..

Γιὰ τὶς αἱμορροΐδες, τὸ δραστικὸν
ALCOS - ANAL
Περιέχει Natrium - Morrhuat καὶ εἶναι προϊὸν τοῦ Γερμανικοῦ Οἴκου CHEMISCHE FABRIK VON HEYDEN AG. ΜΟΝΑΧΟΝ

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ «ATHENs», Διεθνὲς Πρακτορεῖον, Παρνασσοῦ 2 (πλατ. Κλαυθμῶνος) 7ος ὅροφος, γραφεῖα 7 καὶ 8, τηλ. 227 - 709. Ἐμπιστευτικαὶ ἔρευναι — ἀναζητήσεις — πληροφορίαι ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξωτερικῷ. Εἰδικευμένον προσωπικόν. Διευθυνταί, τέως ἀστυνομικοὶ Γενικῆς Ἀσφαλείας, μὲ πολυετῆ πεῖραν.

Ἕνα ἄγγιγμα ὀμορφιᾶς.......

Μοιάζει μὲ πρωτόγνωρη πνοὴ δροσιᾶς, μὲ φωτεινὴ νεανικὴ ἀνταύγεια... Τὸ δέρμα γίνεται διάφανο, ἁπαλό, ὑπέροχο... Τὶ διαφορά!.. Μιὰ ζεστὴ πινελιὰ γοητείας, προσδίδει στὴ χρωματικὴ ἁρμονία τοῦ μακιγιὰζ κάποια πορσελλάνινη τελειότητα. Εἶναι ἡ ἀλλαγὴ ποὺ σᾶς προσφέρουν τὰ καλλυντικὰ ....

Elizabeth Arden

Τὸ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 'Εκυκλοφόρησε!

ΕΦΕΤΟΣ 2 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

καὶ ΠΟΛΛΕΣ
ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ

ΒΑΡΒΑΚΗ 3

ΑΙ 12 ΠΡΩΤΑΙ
ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΣΕΙΡΑΙ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ
ΚΕΡΔΗ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 256

Ὁδηγός τῆς Βραδυᾶς

Σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἔννοια, λύνει τὸ πρόβλημα τῆς βραδυᾶς σας γιὰ ὅλη τὴν ἑβδομάδα, «ποῦ θὰ φᾶμε ἀπόψε»; «ποῦ θὰ χορέψουμε»;

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΛΑΘΡΟΝ
ΤΗΛ. 623-331
ROOF GARDEN
Γκρίλλ Ρούμ - Ἑστιατόριον - Μπὰρ
Καφετερία
Σὲ μία δροσερὴ καὶ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα.

★ ★ ★

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ - ΜΠΑΡ
„Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ„
Σταδίου 22 - Τηλέφ. 238.001
Κλιματισμὸς - Ἐκλεκτὴ Κουζίνα
Σὲ τιμὲς προσιτές

★ ★

„ΑΔΑΜ„
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 8 - ΤΗΛ. 910.795
Ταβέρνα μεσημέρι καὶ βράδυ μὲ τὴν καλλίτερη ἑλληνικὴ καὶ γαλλικὴ μαγειρική, πλούσια κάβα σὲ ἐγχώρια καὶ ξένα κρασιά. Μικρὲς θεράντες γιὰ τὴ ζεστὴ βραδυά, περιβάλλον εὐπρεπές.

★ ★

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΚΩΣΤΗ
ΑΠΟ ΤΟ 1840
ΚΟΡΑΗ 2 ΤΗΛ. 225.681

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ Τ' ΟΥΡΑΝΟΥ
ΣΤΡΕΤΩΝΟΣ 3
Στὰ πόδια τῆς Ἀκρόπολης ταβέρνα μὲ τὴν ἐκλεκτὴ κουζίνα καὶ τὴν μαγευτικὴ θέα μιὰ εὐχάριστη καὶ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα.

★ ★ ★

ΖΕΦΥΡΟΣ
ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟ - ΤΗΛ. 475.152
Ἐκλεκτὴ κουζίνα. Σπεσιαλιτὲ γιουβέτσι, γαρίδες, ἀστακοί, φρέσκο ψάρι.

★ ★

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΑ ΚΟΧΥΛΙΑ
Ὀρχήστρα : THE SEAGULLS
Τραγοῦδι : ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
LAGONISSI
Τηλ. 048.511 - 519

★ ★

ROMANTICA
Ἀπολαῦστε ἕνα λουκούλλιο γεῦμα στὴν γέφυρα τοῦ ROMANTICA γωνία Φιλαδελφείας καὶ Ἀρτέμιδος Τηλ 012.425
LES CREVETETS A LA CREME
LE FILET ROMANTICA
LES SPAGHETINIS CHASSEUR
NOS CREPES FLAMBEES

★ ★

ΥΠΑΤΙΑ
ΚΑΒΟΥΡΙ - ΤΗΛ. 049.078
Στὴν ἀκροθαλασσιὰ μὲ ὡραία θέα καὶ τὰ περίφημα σπεσιαλιτέ του.

ΡΟΤΟΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΗ
Κηφισίας & Καποδιστρίου 1 - Τηλ. 683723
Ραντεβοῦ στὸ δροσερὸ κῆπο τοῦ Ζαφείρη. Ἐκλεκτὴ κουζίνα & τὰ περίφημα ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ : Κυνήγια ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ κοτόπουλα.

★ ★ ★

COPA CAMPANA
(Βασίλισσα τῆς Νύχτας)
Night Club - Restaurant
Ὄθωνος 10 - Τηλ. 232.061
Παρουσιάζει κάθε βράδυ ἕνα καταπληκτικὸ πρόγραμμα μὲ διεθνοῦς φήμης ἀτραξιόν, μπαλλέτα καὶ βεντέτες τοῦ strip-tease.
Ἀτμόσφαιρα μοναδική
Ὀρχήστρα : ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
Τραγοῦδι : ΤΕΡΗΣ ΧΡΥΣΟΣ

★ ★ ★

ΑΘΗΝΑΙΑ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΥ
Τηλ. 967.125 - 966.515
Κοσμικὸν περιβάλλον μὲ κοσμοπολίτικη ἀτμόσφαιρα - ΧΟΡΟΣ
Ὀρχήστρα : Ι. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ
Τραγοῦδι : ΤΟΝΗ ΠΙΝΕΛΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ
Κοσμικὴ Ταβέρνα
(Ἔναντι 1ης εἰσόδου Ἀερολ. Ἑλληνικοῦ)
Τηλ. 980 583
Τὸ καταπληκτικὸν τρίο ESPERANTO σᾶς χαρίζει κέφι, γλέντι, χορὸ στὴν μαγευτικώτερη θέσι τοῦ Σαρωνικοῦ.

★ ★ ★

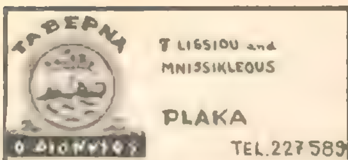
ΑΝΘΟΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
Κασσαβέτη 37 Κηφισιά - Τηλ. 013.906
Φραμπουάζ φροῦτο, τάρτα, παγωτό, γρανίτα. Ποικιλία 110 εἰδῶν, γλυκὰ κουταλιοῦ, μαρμελάδες

★ ★

EDELWEISS
ΚΕΦΑΛΑΡΙ - ΤΗΛ. 015.138
Μπὰρ - Patisserie
Σπεσιαλιτέ : Πίτσα Καπριτσιόζα, Ραβιόλι ντὶ Πάρμα - Παγωτὸ φούρνου.

★ ★

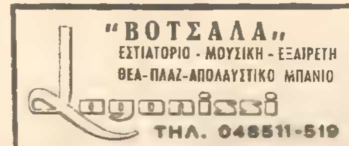
Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ
Στὸ **CITY SNACK BAR** μὲ τὸ ἰδεῶδες περιβάλλον καὶ τὸν γραφικό του κῆπο θὰ βρῆτε ὅ,τι ἐκλεκτὸ ἐπιθυμήσετε.
Διαθέτει κλιματισμὸν καὶ διανυκτερεύει
Ὄθωνος 8 - Σύνταγμα - Τηλ. 227.010

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ **ΟΔΗΓΟΝ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ** ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ 623-222

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 466 25.9.64

Τὸ πρόβλημα

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κ. Λύντον Τζόνσον, ἐνῶ συσκέπτεται στὸν Λευκὸ Οἶκο μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς πρεσβευτὰς στὴν Κύπρο, στὴν Τουρκία καὶ στὴν Ἑλλάδα, κ.κ Ταίϋλορ Μπέλτσεφ, Ράϋμοντ Χέαρ καὶ Χένρυ Λαμπουΐς. Ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ τρεῖς διπλωμάται ἐκλήθησαν εἰδικῶς στὴν Οὐάσιγκτων, γιὰ νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις γιὰ τὸ κυπριακὸ πρόβλημα..

Σχέδια

Τὸ «ὑπερωκεάνιο τοῦ Διαστήματος», ποὺ θὰ μεταφέρη 10 ἐπιβάτες σὲ τακτικὰ δρομολόγια, ἔχει μῆκος 55 μέτρων, ἀλλὰ ἀκόμη μόνο στὰ σχέδια τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρίας «Λόκχηντ», ποὺ πιστεύει ὅτι θὰ τὸ ἔχη φτιάξει μέχρι τὸ 1975

Ἐπίδειξη

Μιὰ «Σίλβερ Κλάουντ», ἡ περίφημη καύρσα αὐτοκινητοδρομιῶν τῆς «Ρὸλλς - Ρόϋς», φορτώνεται στὸ πρῶτο ἀγγλικὸ ἀεροσκάφος τύπου V.C.10, γιὰ νὰ πραγματοποιήση μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐπιδείξεις στὴν Ἀνατολικὴ καὶ στὴν Κεντρικὴ Ἀφρική.

Περιοδεία - ἀστραπὴ

Τὸ δάκτυλο σείει μὲ μιὰ κωμικὴ γκριμάτσα ὁ σὲρ Ἄλεκ Χιούμ στοὺς ψηφοφόρους τοῦ Μπέξλεϋ. Στὰ πλαίσια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας, ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς καὶ ἡγέτης τῶν Συντηρητικῶν πραγματοποίησε μιὰ περιοδεία - ἀστραπὴ στὸ Κέντ. Μέσα σὲ λίγες ὧρες ἐπισκέφθηκε μεταξὺ ἄλλων τὰ Μπέξλεϋ, Ντάρτφορντ, Γκρέησεντ, Τσάτχαμ, Τζίλλιγκχαμ, Σίττινγκμπορν, Ντὴλ καὶ Ντόβερ, ὅπου ἐξεφώνησε σύντομους λόγους. Ἐν συνεχείᾳ ἔσπευσε ἀεροπορικῶς στὸ Μπάλμοραλ, γιὰ νὰ συναντήση τὴν βασίλισσα, προκειμένου νὰ καθορισθῆ ἡ ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν

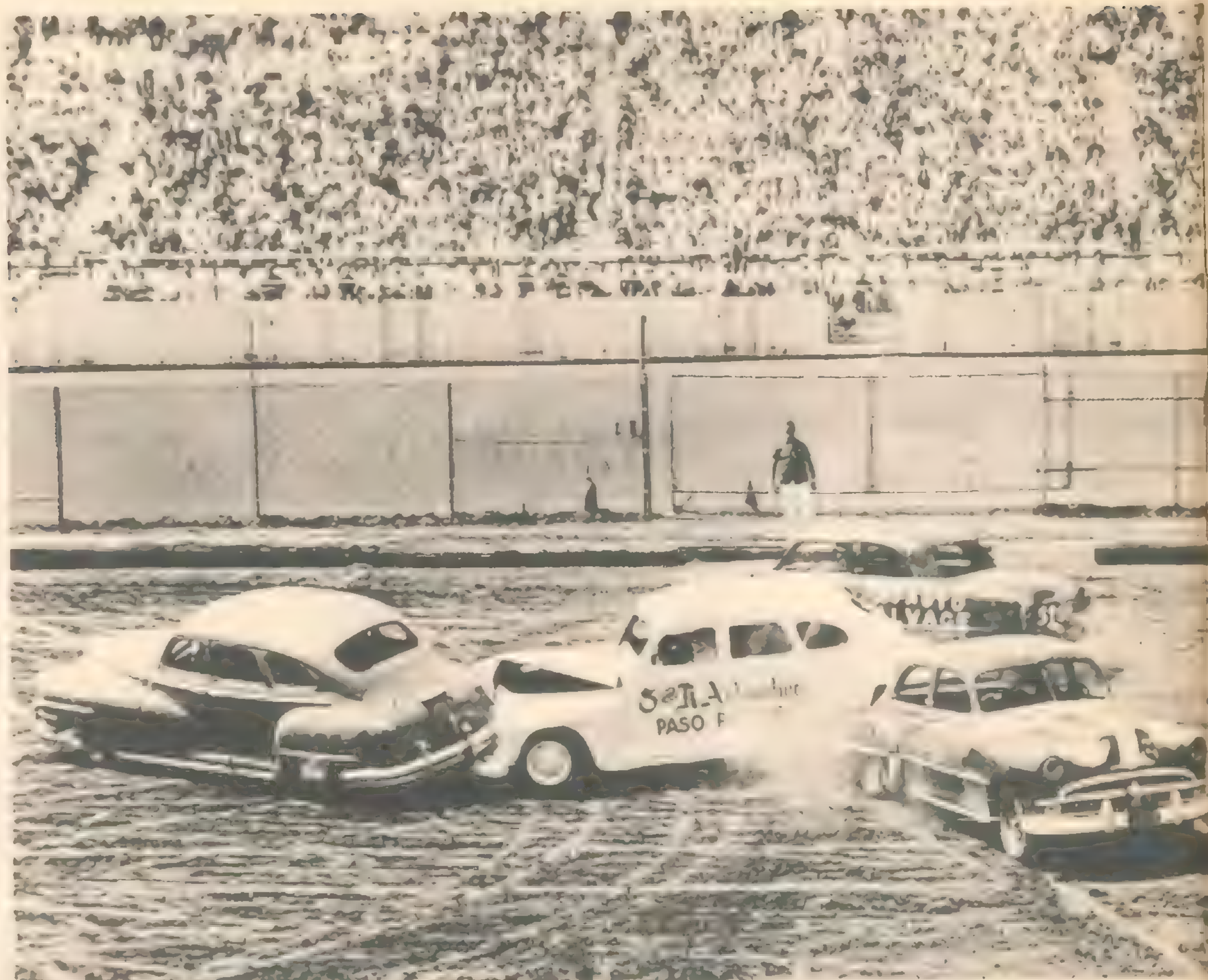
Τεχνικὰ θαύματα

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐγκαινίασε πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες τὴν μεγαλοπρεπῆ γέφυρα τοῦ Φὸρθ Ρόουντ, στὴν Σκωτία. Μιὰ γερή, ἀλλὰ συνάμα καὶ κομψὴ κατασκευή, ἡ νέα γέφυρα, ποὺ ἔζευξε τὸ ἐπικίνδυνο ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ Φόρθ, εἶναι ἡ μεγαλύτερη τῆς Εὐρώπης (1.100 μέτρα) καὶ ἡ τέταρτη ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι κατασκευασμένη ὁλόκληρη ἀπὸ μπετὸν ἀρμέ καὶ χαλύβδινα σύρματα καί, μετὰ τὴν παράδοσή της, ἡ διαδρομὴ συντομεύθηκε κατὰ 30 ὁλόκληρα μίλια. Χαρακτηριστικὸ τῆς ἀναγκαιότητός της εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων μεγάλες οὐρὲς αὐτοκινήτων εἶχαν σχηματισθῆ καὶ στὶς δυὸ ἄκρες τῆς γεφύρας, περιμένοντας τὸ κόψιμο τῆς ταινίας γιὰ νὰ περάσουν ἀπέναντι.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟ ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΦΟΡΘ ΡΟΟΥΝΤ. Η ΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ, ΑΛΛΑ Η ΚΙΝΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΚΟΠΗ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἐξωφρενισμοὶ →

Ποῦ ἀλλοῦ; Στὴν Ἀμερική, βέβαια. Εἶναι ἡ τελευταία τρέλλα ποὺ συναρπάζει χιλιάδες θεατάς, μιὰ πραγματικὴ ἀρένα μηχανικῶν κονταρομαχιῶν. «Ντέρμπυ τῆς καταστροφῆς» ὀνομάζεται, καὶ σ' αὐτὸ λαμβάνουν μέρος αὐτοκίνητα ἕτοιμα γιὰ τὰ σκουπίδια. Χωρὶς τζάμια καὶ φῶτα, μὲ τὶς πόρτες καρφωμένες ἢ ἁλυσοδεμένες καὶ μὲ τοὺς ὁδηγοὺς γερὰ δεμένους μὲ λουριά, παρατάσσονται σὲ δυὸ γραμμές, ἀνὰ 4 ἢ 6. Τριάντα περίπου μέτρα χωρίζουν τὶς δυὸ παρατάξεις, ποὺ μὲ τὸ σύνθημα πατᾶνε γκάζι καὶ ρίχνονται ἡ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη. Οἱ συνέπειες εἶναι εὐνόητες. Τὸ σπὸρ ἔχει τόσο πολὺ ἐξελιχθῆ, ὥστε ἐπινοήθηκε καὶ πίνακας βαθμολογίας (ἀνάλογα μὲ τὶς ζημιὲς ποὺ προκαλοῦνται), γιὰ νὰ στέφεται ὁ νικητής, ἂν βέβαια δὲν ἔχη μεταφερθῆ στὸ νοσοκομεῖο.

Νικητὴς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὁ Οὐΐλλιαμ Οὐΐλλις φθάνει μὲ τὸ «Ἔιτζ Ἀνλίμιτεντ» στὸ Κουΐνλαντ τῆς Αὐστραλίας. Ὁ γηραιὸς (71 ἐτῶν) Ἀμερικανὸς θαλασσοπόρος («Εἰκόνες», τεῦχος 452) ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Περοῦ στὶς 5 Ἰουλίου 1963 καί, ἔπειτα ἀπὸ ἀφάνταστες περιπέτειες, ἔφθασε στὶς 9 Σεπτεμβρίου στὴν 5η ἤπειρο, ἀφοῦ διέπλευσε τὸν ὠκεανό μὲ τὴν σχεδία. ↓

→ Χέρια πιστῶν ὀπαδῶν ἁπλώθηκαν γιὰ νὰ στηρίξουν τὸν γερουσιαστὴ Ρόμπερτ Κέννεντυ, ποὺ ἀνέβηκε στὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου του γιὰ νὰ ἐκφωνήση λόγο στὸ Γκλένς Φώλλς, στὴν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς περιοδείας του

σκοῦπα
HOOVER
κτυπᾶ
ἐνῶ σκουπίζει
καὶ ἀπορροφᾶ

ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

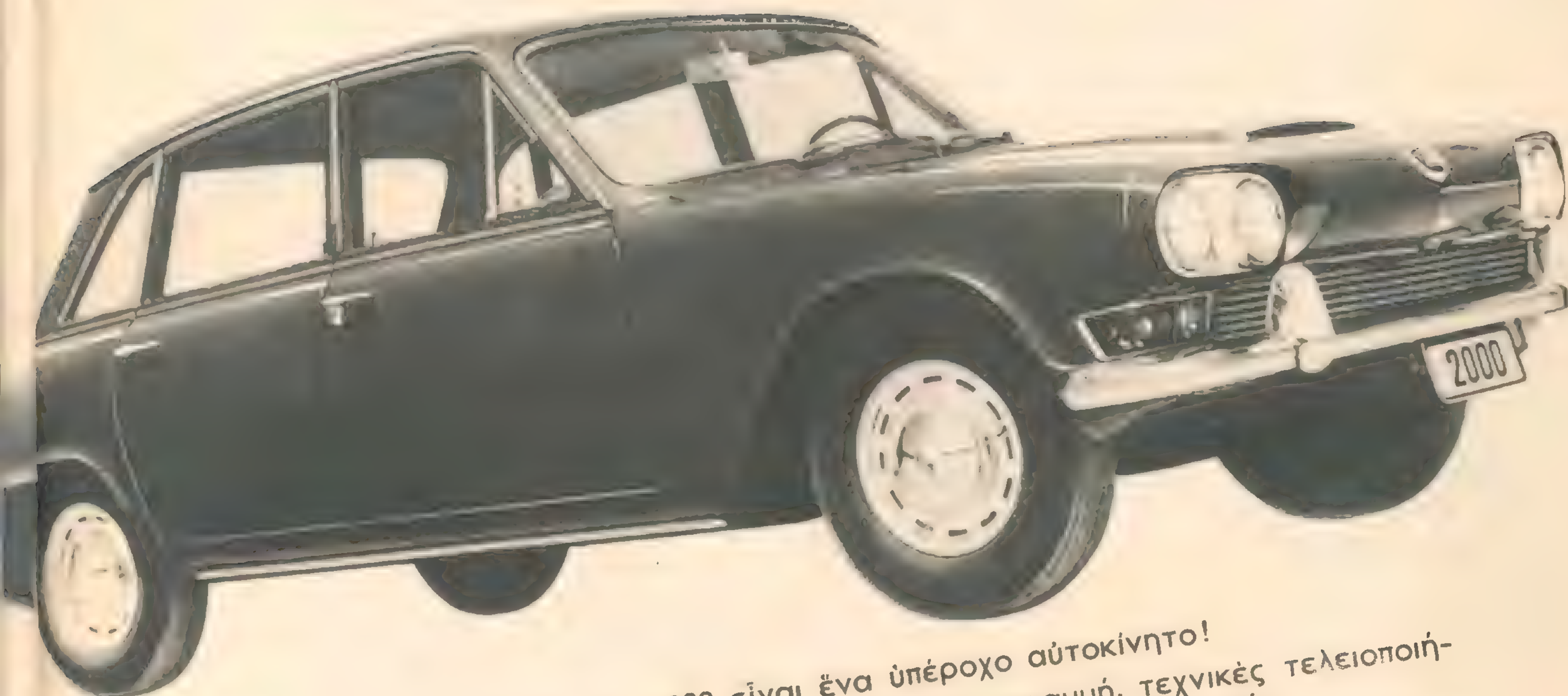
σκοῦπα
HOOVER
μοναδικὴ στὸ εἶδος της

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

...μάλιστα! Αὐτό εἶναι! Triumph

OLYMPIC

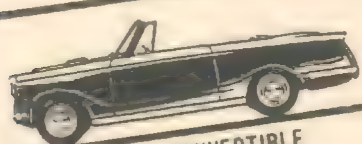
2000

Τὸ TRIUMPH 2000 εἶναι ἕνα ὑπέροχο αὐτοκίνητο!

Προπορευόμενο τῆς ἐποχῆς του σὲ γραμμή, τεχνικὲς τελειοποιήσεις καὶ ἀνέσεις, ἔφερε τὸ ἔτος 2000 μ.Χ. πιὸ κοντά.

Μηχανὴ ἑξακύλινδρος 1998 C.C., δύο καρμπυρατέρ, ἰσχὺς 90 ἵππων, ἐπιτάχυνσις (0-80 χλμ. εἰς 9,4 δευτερόλεπτα), δισκόφρενα εἰς τοὺς ἐμπροσθίους τροχούς, σεβρόφρενα εἰς τοὺς ὀπισθίους, ὅλοι οἱ τροχοὶ ἀνεξάρτητοι, 4 θύρες, δίδυμοι προβολεῖς, ἀνακλινόμενα καθίσματα... καὶ σειρὰ ἀναριθμήτων τελειοποιήσεων.

Τὸ TRIUMPH 2000 εἶναι τὸ ἰσχυρότερο, οἰκονομικώτερο καὶ πολυτελέστερο ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο στὴν κατηγορία του, καὶ θὰ παραμείνη ὁ θριαμβευτὴς στὴν ἰλιγγιώδη πορεία τῆς προόδου πρὸς τὸ 2000 μετὰ Χριστόν.

HERALD 1200 CONVERTIBLE

SPITFIRE 4

HERALD 1200 SALLON

ΗΝΙΟΧΟΣ Α.Ε.

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 46, ΤΗΛ. 814.653, 814.241, ΑΘΗΝΑΙ
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ: ΛΕΩΦ. ΑΘΗΝΩΝ 167, ΤΗΛ. 564.191
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 43, ΤΗΛ. 74.180

ΗΡΕΜΙΑ - ΑΛΛ'

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Η ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΧΝΗ, ΕΓΙΝΕ ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΟΧΙ ΕΡΗΜΙΑ...

Μιὰ ξεχασμένη κρητικὴ πολιτεία μεταμορφώνεται σὲ ἕνα θαυμάσιο τουριστικὸ συγκρότημα - γιὰ τὴν χαρὰ καὶ εὐχαρίστηση τοῦ ἀνθρώπου τῶν πόλεων

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΣΕ ΛΙΓΑΚΙ ΘΑ

Η ΘΑΛΑΣΣΑ –ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΟΙ ΣΚΙΕΡ–

ΠΛΕΥΡΙΣΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΦΕΡΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Ο σημερινός κουρασμένος ἄνθρωπος ἀναζητεῖ μὲ πάθος τὴν ἀνάπαυσή του, ψάχνει γιὰ ἕνα χῶρο, ὅπου μὲ τὴ συνεργασία τῆς φύσεως καὶ τῆς τεχνικῆς θὰ μπορέση ν' ἀφήση ξέγνοιαστος τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ γευθῆ τὴν σύντομη ἀπόλαυση μιᾶς ἤρεμης καὶ ἁπλῆς ζωῆς, ποὺ θὰ τὸν ἀνανεώση. Οἱ ἐθελοντὲς Ροβινσῶνες λιγοστεύουν, ἐνῶ οἱ σύγχρονες ἀπαιτήσεις αὐξάνουν. Μιὰ εὐχάριστη διαμονή δὲν σημαίνει πιὰ ἐπιστροφὴ στὴ φύση, ἀλλὰ διαβίωση μέσα στὸ ὠργανωμένο φυσικὸ περιβάλλον, ποὺ ἐκμεταλλεύεται τὶς φυσικὲς ὀμορφιές καὶ διαθέτει ὅλες τίς ποικιλίες τῶν ἀνέσεων. Διαφέρει ὁ ρυθμός καὶ τὸ ὕφος. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πολιτείας δὲν ξεκόβει, δὲν ἀπομονώνεται, ζῆ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, διασκεδάζει καὶ χαίρεται τὴ φύση, ἀλλὰ στὸ μέτρο ποὺ τοῦ ἀρέσει κάθε φορά. Στὴ χώρα μας ἄρχισαν νὰ πληθαίνουν αὐτοὶ οἱ τόποι καὶ ἀποτελοῦν ἀξιόλογους τουριστικούς μαγνῆτες γιὰ ντόπιους καὶ ξένους. Ἡ ὑπέροχη θάλασσα, οἱ ἀμμουδιές, τὸ φυσικὸ τοπίο προσφέρονται χωρίς φειδώ. Κ' ἕνα τέτοιο ἁπλόχερο σκόρπισμα γοητείας ἔχει ἡ καινούργια ἐγκατάσταση ποὺ στήθηκε στὴν βορειοανατολικὴ παραλία τοῦ νησιοῦ τῆς Κρήτης, δίπλα στὴν ἥσυχη καὶ τὴν ἰδιόμορφα γραφικὴ πολιτεία, στὸν Ἅγιο Νικόλαο...

→

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΤΩΝ «ΜΠΑΓΚΑΛΟΟΥΣ», ΠΟΥ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΛΗΘΥΝΟΝΤΑΙ

Ὁ παραθεριστὴ

Η μικρὴ πάλλευκη πολιτεία, ποὺ ξεφύτρωσε ἀπὸ τὰ βράχια σὲ μιὰ γλῶσσα στεριᾶς, στὸ Κρητικὸ Πέλαγος, ἔχει ἀποκτήσει κιόλας διεθνῆ ἀκτινοβολία. Ἂν καὶ εἶναι σχεδὸν νεογέννητη —μόλις τριῶν χρόνων—, τὴν γνωρίζουν, τὴν συζητοῦν καὶ πολλοὶ ὀνειρεύονται νὰ χαροῦν ἐκεῖ λίγη γαλήνη καὶ ἀνάπαυση, σ' ἕνα ἐξαίσιο φυσικὸ περιβάλλον, ποὺ διαθέτει μιὰ ἄνετη καὶ πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα.

Τὴν ὠνόμασαν «Ἀκτὴ τοῦ Μίνωος» (ἢ «Minos Beach», ἐπὶ τὸ κοσμοπολιτικώτερο) καὶ βρίσκεται δίπλα στὸν Ἅγιο Νικόλαο, στὴν βορειοανατολικὴ πλευρὰ τῆς Κρήτης.

Σ' αὐτὴ τὴν τουριστικὴ ἐγκατάσταση, ὁ κάθε «πελάτης» αἰσθάνεται τὴν ἄνεση τοῦ ἰδιοκτήτου. Κι αὐτό, γιὰ ἕναν τόπο ὅπως ἡ Ἑλλάδα, ποὺ βασίζεται τόσο στὸν τουρισμό, εἶναι κάτι πολὺ σπουδαῖο.

Μποροῦσε ν' ἀρχίζη κάπως ἔτσι,

ΜΙΚΡΑ ΣΠΙΤΑΚΙΑ, ΟΠΟΥ Η ΚΑΘΑΡΑ

ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ καὶ κουβεντούλα στὴν βεράντα. Ἀλλὰ ἂν κανεὶς —ἢ καμμιὰ— ἐπιθυμῆ τὴν μοναξιά, τίποτε τὸ ἁπλούστερο: Οἱ βεράντες εἶναι τελείως ἰδιωτικὲς καὶ διευθετημένες ἔτσι, ὥστε νὰ τὴν ἐξασφαλίζουν ἀπόλυτα.

ΤΟΣΟ τὸ ἐξωτερικό, ὅσο καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν «μπάγκαλοους» μελετήθηκαν εἰδικὰ γιὰ νὰ προσφέρουν τὴν πολυζήτητη σπιτικὴ ζεστασιά. Στὴν διακόσμηση καὶ στὴν ἐπίπλωση χρησιμοποιήθηκαν ἐγχώρια στοιχεῖα καὶ μοτίβα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐνθουσιάσει τόσο τοὺς Ἕλληνες, ὅσο καὶ τοὺς ξένους ἐπισκέπτες.

ὴς αἰσθάνεται σὰν ἰδιοκτήτης, στὰ μικρὰ σπίτια τῆς ἀκτῆς

κάποιο παραμύθι... «Προβατάκια» λέγονται τὰ ὁλόλευκα μικρὰ κύματα τῆς ἐλαφρὰ ταραγμένης θάλασσας. Κι ὅπως τρέχουν πρὸς τὴν ἀκρογιαλιά, ἂν συναντήσουν βράχια, τὴν στολίζουν στὰ κάτασπρα τοῦ ἀφροῦ. Βράχια, λοιπόν, βρῆκαν τὰ κύματα κι ὅπως ἔσπασαν στ' ἀκρωτήρι, ἄφησαν σὰν ὁλόλευκα ἴχνη τὰ 50 κομψὰ καὶ χαριτωμένα σπιτάκια! Ἔτσι «γεννήθηκε», πανέμορφο, ἀπὸ τὴν ἕνωση τοῦ κύματος καὶ τῆς ἀκρογιαλιᾶς, τὸ «Μίνως Μπήτς». Καὶ τὸν χειμῶνα ποὺ πέρασε ἦλθαν κι ἄλλα θαλασσινὰ «προβατάκια» κι ὅλα μαζὶ ἔγιναν τώρα 80 πρόσχαρα μικρὰ σπίτια!..

Πραγματικότητα

Η πραγματικότητα δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' αὐτὸ τὸ παραμύθι. Ὅλα τὰ πράγματα ἔχουν μιὰ περίεργη ἀρχή, καὶ συχνὰ οἱ ἴδιοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι μένουν ἔκπληκτοι ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τους. Κάποτε, λοιπόν, ὑπῆρχε ἕνας σκηνοθέτης τοῦ κινηματογράφου, ποὺ «ἔτρωγε» τ' αὐτιὰ ἑνὸς φίλου του γιὰ τὴν μαγευτική, τὴν μοναδικὴ τοποθεσία τῆς κρητικῆς γωνιᾶς, ποὺ ἦταν καὶ γενέτειρά του. Ὁ φίλος, ἀφοῦ πολὺ ταλάνισε τὸν ἑαυτό του, μέσα κ' ἔξω ἀπὸ τὸν τόπο, ζητώντας συνεχῶς κάτι ποὺ δὲν εὕρισκε ποτὲ ἐκεῖ ποὺ νόμιζε ὅτι ὑπῆρχε, ἄκουσε τὸν σκηνοθέτη, εἶδε τὴν περιοχὴ καὶ βρῆκε τὸν ἑαυτό του ἀποφασισμένο νὰ ἀξιοποιήση τὸν χῶρο μὲ τουριστικὲς ἐγκαταστάσεις. Τότε προσετέθη κι ὁ τρίτος φίλος. Ἦταν μιὰ νέα κυρία, λεπτή, ἀδύνατη, μὲ παιδική, θἄλεγε κανείς, ἀφέλεια, φωτεινὰ μάτια, πάντα γελαστή, μὲ θέληση ἀτσαλένια. Εἶχε ζήσει πολὺ στὸ ἐξωτερικό, ἀπὸ μικρὴ κοπέλλα, ἀπλὰ σὰν φοιτήτρια ὅλους τοὺς χειμῶνες, καὶ πολυτελῶς τὰ καλοκαίρια, ὅταν ἔφθαναν οἱ εὔποροι γονεῖς της! Ἤξερε τί θέλει, τί ἐπιθυμοῦν οἱ ἄλλοι καὶ εἶχε ἔμφυτο τὸ καλὸ γοῦστο. Στοὺς τρεῖς αὐτοὺς προσετέθη, τέλος, καὶ ὁ... Ἅγιος Νικόλαος, Λασιθίου Κρήτης, μὲ τὴν μορφὴ τοῦ τοπικοῦ δήμου. Αὐτὸς προσέφερε τὸν χῶρο —ἕνα θαυμάσιο ἀκρωτήρι—, οἱ δυὸ προηγούμενοι τὰ κεφάλαια καὶ τὴν προσωπική τους ἐργασία, ὁ δὲ πρῶτος τό... βάπτισμα τῆς περιοχῆς. Καὶ ἡ "ἐπιχείρηση" «Μίνως Μπήτς» ἔγινε πραγματικότητα.

Κάθε ποικιλία

Ολόγυρα ὑπάρχει θάλασσα καὶ μόνο τὸ πίσω μέρος τοῦ «Μίνως» ἑνώνεται μὲ τὴν στεριά. Ἡ χερσόνησος σχηματίζει ἕναν πολὺ μικρὸ λοφίσκο. Στὸ πιὸ ψηλὸ μέρος βρίσκονται τὰ κτίρια: Ἡ ὑποδοχή, ἡ τράπεζα, τὰ σαλόνια, οἱ τραπεζαρίες (κλειστὲς καὶ ἀνοικτές), τὰ μπάρ. Μπροστὰ στὸν χῶρο αὐτὸ ἁπλώνονται παρτέρια μὲ γκαζόν, μὲ βότσαλα καὶ λουλούδια, κι ἀνάμεσά τους, σ' ἕναν τεράστιο κοντό, ἀναρριπίζονται ἀπὸ τὸν ἄνεμο ὅλες οἱ σημαῖες τῶν ἑκάστοτε κατοίκων τῆς «'Ακτῆς». Πιὸ κάτω, ὁ χῶρος εἶναι ἀφιερωμένος στὰ ὁμαδικὰ παιχνίδια, τὸ κροκὲ ἢ τὸ μίνι - γκόλφ. Ἀμέσως μετὰ ὀρθώνεται ἕνας κομψὸς ἀνεμόμυλος, κι ὁλόγυρά του, σὰν σὲ πέταλο, εἶναι κτισμένα τὰ σπιτάκια —τὰ μπάγκαλοους—, ποὺ κατεβαίνουν μέχρι τὴν θάλασσα. Η ἀκρογιαλιὰ ἔχει κάθε ποικιλία. Στὸ σύνολο τοῦ ἀκρωτηρίου παρουσιάζει ἀλλοῦ βράχια ἄγρια, ἀλλοῦ...νοθευμένα (ὅπου ὁ τεχνίτης ἀπάλυνε τὴν φύση, γιὰ νὰ διευκολύνη τοὺς παραθεριστάς), πιὸ κάτω εἶναι πλατφόρμες κτιστές καί, τέλος, ὑπάρχει καὶ ἡ «πλάζ» μὲ τὴν πλούσια ἀμμουδιά, ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ βαθιὰ μέσα στὴν θάλασσα, γιὰ νὰ καταλήξη λίγα μέτρα μετὰ τὴν ἀκρογιαλιά. Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ —ἡ μεγάλη ἔκπληξη!— διαδο-

→

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΤΟΠΙΟ

ΦΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΟΡΜΙΣΚΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΟΝΕΙΡΩΔΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ

Φωτογραφίες ΔΗΜΗΤΡΗ

ΗΡΕΜΙΑ — ΑΛΛ' ΟΧΙ ΕΡΗΜΙΑ

Λυτρωτική μονα

Η ΕΛΕΥΣΗ τῶν ξένων δὲν ἀφήρεσε τίποτε ἀπὸ τὴν γραφικότητα τῆς περιοχῆς. Τὰ ταπεινὰ ψαροκάϊκα συνεχίζουν νὰ παλεύουν μὲ τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ὁ ἐπιούσιος. Μόνο ποὺ τώρα ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ προσφέρουν μιὰ πρόσθετη ἀναψυχὴ στοὺς «τουρίστες», μεταφέροντάς τους στὶς γειτονικὲς ἀκρογιαλιὲς καὶ στοὺς ψαρότοπους.

χικὲς «πελοῦζες», μὲ γκαζόν, λουλούδια, φυτά, δένδρα, προσφέρουν μιὰ ἐπιπλέον χαρά: Τὴν ἡλιοθεραπεία ἢ τὴν ἀνάπαυση σὲ σκιὰ πλάϊ στὴν θάλασσα, μὲ κάτω κ' ἐπάνω τὴν πρασινάδα.

Ἡ θάλασσα, ποὺ περιβάλλει τὴν χερσόνησο, μοιάζει μὲ λίμνη, γιατὶ μικρὰ νησιά, στ' ἀνοικτά, κλείνουν τὴν θέα μὲ τὸν χαμηλό τους ὄγκο. Ἀπέναντι, σκουρόχρωμα βουνά, ποὺ γίνονται κανελλιά, ὅταν ὁ ἥλιος τὰ φωτίζη στὸ ἡλιοβασίλεμα. Ἕνα πολύωρο ἀεράκι διατηρεῖ τὴν πιὸ σωστὴ θερμοκρασία γιὰ νὰ χαίρεται κανεὶς τὸν ἥλιο χωρὶς νὰ ταλαιπωρῆται. Τὸ κλῖμα εἶναι ἤπιο, ὁ ὕπνος ἀπολαυστικὸς καὶ ἡ... παρέα ἀνύπαρκτη, ἂν δὲν τὴν ἐπιθυμῆς!

Τὰ «μπάγκαλοους»

Πραγματικά, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς «Ἀκτῆς τοῦ Μίνωος» εἶναι κι αὐτὴ ἡ μοναξιά, μέσα σὲ τόσο κόσμο! Γεμάτα εἶναι τὰ «μπάγκαλοους» κι ἄδεια ἡ παραλία! Λόγω τοῦ μεγάλου χώρου στὸν ὁποῖο ἐκτείνεται ὁλόγυρα ἡ ἀκτή, ἂν θέλης, μπορεῖς νὰ ἀπομονωθῆς. Ἀλλιῶς, στὴν κοινὴ πλάζ, κάτω ἀπὸ μιὰ τεράστια κτιστὴ ταράτσα-μπάρ, συναντᾶς ὅλο τὸν κόσμο, ποὺ χωρίζεται σὲ τρεῖς κατηγορίες: Σ' αὐτοὺς ποὺ κάνουν θαλάσσιο σκὶ μὲ θάρρος καὶ αἰσιοδοξία. Σ' ὅσους προσπαθοῦν νὰ ἐπιδείξουν ἱκανότητες ἢ ἀρχίζουν νὰ μαθαίνουν. Καὶ στοὺς ἄλλους, ποὺ... ζηλεύουν γιατὶ δὲν τολμοῦν οὔτε νὰ δοκιμάσουν.

Φυσικά, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος —σαλιγκάρια μετὰ τὴν βροχή— ἐμφανίζεται γιὰ τὸ μεσημεριανὸ καὶ τὸ βραδινὸ φαγητὸ στὴν τραπεζαρία μὲ τὴν μοναδικὴ θέα.

Ἐπίσης, σχεδὸν καθημερινά, ὀργανώνονται ὁμαδικὲς ἐκδρομὲς μὲ καΐκι, πρὸς διάφορες κατευθύνσεις.

Τὰ σπιτάκια εἶναι κτιστά, ἀπὸ πέτρα (ἄρα ὑπάρχει μόνωση), καὶ χωρίζονται ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόσταση (ἄρα οἱ θόρυβοι εἶναι ἀνύπαρκτοι). Ὑπάρχουν μονά, μὲ ἕνα ἢ δυὸ κρεβάτια, καὶ δίδυμα, ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν μὲ διπλὲς πόρτες. Ὅλα ἔχουν τὴν δική τους βεράντα, κατὰ τρόπο ποὺ καμμιὰ δὲν ἀντικρύζει τὴν ἄλλη (πρακτικὸ γιὰ ἀπομόνωση, ὅταν, κατὰ τὴν ἡλιοθεραπεία, θέλη κανεὶς νὰ «γυρίση» περισσότερο στὴν φύση), τὰ δὲ δρομάκια εἶναι σοφὰ χαραγμένα ἀνάμεσα σὲ πολλὰ καὶ πολύχρωμα λουλούδια. Φυσικά, κάθε δωμάτιο ἔχει τὸ πλῆρες μπάνιο του, τὰ δὲ ἔπιπλα εἶναι ἁπλά, πρωτότυπα, πρόσχαρα, κόμοδα καὶ ἰδίως καλοῦ γούστου.

Εὐχάριστη αἴσθηση

Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ καλὸ γοῦστο κάνει ἐντύπωση σ' ὅλο τὸ «Μίνως Μπῆτς». Καὶ ἡ παραμικρὴ λεπτομέρεια ἀπετέλεσε θέμα μελέτης. Τίποτε δὲν ἀφέθηκε στὴν τύχη. Τὸ κέντημα, τὸ χράμι, τὸ χαλί, ἀκόμη τὸ τεράστιο μαβὶ γαϊδουράγκαθο στὸ τετράγωνο κρυστάλλινο βάζο, οἱ κασσέλες, τὰ κηροπήγια, οἱ διοσκοσμήσεις λαϊκῆς τέχνης, ἡ σιδερένια περίεργη πόρτα, μὲ τὸ τεράστιο κλειδὶ τῆς «μπουτίκ» (γιατὶ ὑπάρχει καὶ κατάστημα παρισινο-κρητικῶν γυναικείων, ἀλλὰ καὶ ἀνδρικῶν εἰδῶν, ὅπου βρίσκει ὁ περίεργος ἀπὸ βράκα σφακιανή, ὡς ταϊτινὸ μπικίνι), ὅλα τραβοῦν τὸ βλέμμα καὶ δημιουργοῦν τὴν εὐχάριστη αἴσθηση τοῦ «ἀρχοντικοῦ».

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΔΥΟ ΓΝΩΣΤΟΙ Ἀθηναῖοι, ὁ σκηνοθέτης Νίκος Κούνδουρος καὶ ὁ νεόνυμφος κριτικὸς Μάριος Πλωρίτης — φανατικοὶ λάτρεις τῆς «Ἀκτῆς».

ΡΕΜΒΑΖΕΙ ὁ διάσημος σκιτσογράφος Ὄσ. Λάγκαστερ τοῦ «Νταίηλυ Ἐξπρές».

ναξιὰ μέσα σὲ τόσο κόσμο! -ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ τῆς ἐπιτυχίας

ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ σκὶ κατακτᾶ ὁλοένα καὶ περισσότερο ἔδαφος (μᾶλλον ὕδωρ). Ἔχει τοὺς δεξιοτέχνες του, ἀλλὰ καὶ τοὺς μαθητευομένους, ποὺ βρίσκουν ἕναν πολὺ μεγάλο θαλάσσιο χῶρο, γιὰ νὰ ἐπιδοθοῦν στὸ ἀγαπημένο τους σπόρ. ←

ΜΟΡΦΕΣ καθαρές, ποὺ ἀντιστέκονται στὸν χρόνο. Θὰ μποροῦσαν —πρὸ παντὸς τοῦ γερο - βρακοφόρου— νὰ στολίζουν κάποιο ἀρχαῖο ἀνάγλυφο. Τὶς συναντᾶς συχνὰ στὴν κρητικὴ ὕπαιθρο.

ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. ΑΠ' ΕΞΩ ΟΜΩΣ Η ΝΥΧΤΑ ΕΙΝΑΙ ΗΡΕΜΗ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΙΑ

Μιὰ ἐλαφρὰ διάχυτη μουσικὴ ἀκούγεται συνήθως καὶ μόνο ὅταν ἡ νεολαία (οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συχνὰ ἡ... γηραλαία νεότης) χορεύη, νομίζει κανεὶς πὼς οἱ Κορύβαντες ἀλαλάζουν, γιὰ νὰ σκεπάσουν τὶς κραυγὲς τοῦ Διός!

Ἰδιαίτερη παράγραφος χρειάζεται γιὰ τὸ τηλέφωνο τῶν «μπάγκαλοους». Φυσικά, διαθέτουν ὅλα τὰ δωμάτια. Ἀφύσικο ὅμως εἶναι ὅτι αὐτὸ λειτουργεῖ καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἐξωφρενικόν. Μόλις δηλαδὴ τηλεφωνήσης, π.χ., γιὰ τὸ πρωϊνό, ἔρχεται ὁ σερβιτόρος σχεδόν ἀμέσως! Καὶ ὅλα καῖνε! Ἡ ταχεῖα καὶ ἰδίως πρόσχαρη ἐξυπηρέτηση εἶναι ἕνα ἐπὶ πλέον μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ «Μίνως».

Σ' αὐτὸν λοιπόν τὸν θησαυρό μας ἦρθε ὁ Οὐώλτ Ντίσνεϋ, πρὸ ἔτους, ἔφερε ἕνα πλῆθος καλλιτεχνῶν, ἔμεινε περίπου ἕξη μῆνες καὶ γύρισε τὴν ταινία «Φεγγαρογνέματα».

Κι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς ἔρχονται στὸ «Μίνως Μπήτς» καὶ οἱ σημαῖες τῶν κατοίκων κυματίζουν στὸ ὑψηλὸ κοντάρι, κι ὅσοι φεύγουν θέλουν νὰ ξαναγυρίσουν, γιατί ἐκεῖ μόνο ἔνοιωσαν τὸ αἴσθημα τῆς ἰδιοκτησίας ἑνὸς μοναχικοῦ σπιτιοῦ καλαίσθητου, πλάϊ στὴ θάλασσα, ὅπου ὅλες τὶς φροντίδες καὶ κάθε σκοτούρα... ἄλλοι ἀνέλαβαν καὶ ὅπου ὁ «πελάτης» ζῆ ἐπιτέλους ἀνέμελα κι ἀπολαμβάνει τὰ πάντα, ὅπως ἀκριβῶς τὰ ὀνειρεύεται.

Τὸ συγκρότημα αὐτὸ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ τὸ μελετήση ὁ τουρισμός. Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας του εἶναι ὑποδειγματικός καὶ ἀξίζει νὰ τὸν μιμηθοῦν καὶ ἄλλες ἐπιχειρήσεις. Ὁ δῆμος τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ οἱ δυὸ ἄλλοι ἰδιοκτῆται τοῦ «Μίνως Μπήτς» πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι, γιατί σὲ τόσο λίγο χρόνο προσέφεραν τόσα πολλὰ στὴν «ἐπιστήμη» τῆς ἑλληνικῆς ξενοδοχειακῆς τέχνης.

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Σὲ ποιὸ μέρος τοῦ Κόσμου θέλετε νὰ πᾶτε;

Πολὺ ὡραῖα! Ἐκεῖ πᾶμε κι' ἐμεῖς.

Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ μᾶς πῆτε. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες; Στὴν Εὐρώπη; Μέση Ἀνατολή; Ἀσία; Λατινικὴ Ἀμερική; ἢ μήπως στὸν Εἰρηνικό; Ἡ PAN AMERICAN μπορεῖ νὰ σᾶς πάη. Τὰ ἀεριωθούμενα τῆς Pan Am ἐξυπηρετοῦν πλέον τῶν 100 πόλεων σὲ 86 χῶρες καὶ στὶς 6 ἠπείρους.

Θὰ ταξιδέψετε ἀσφαλῶς μὲ τὰ ἴδια ναῦλα, ὅπως καὶ μὲ ἀεριωθούμενο ὁποιασδήποτε ἄλλης ἑταιρείας. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο κοινὸ μεταξύ τους.

Ἡ Pan Am ἔχει περισσότερα δρομολόγια ἄνευ σταθμοῦ, καὶ χωρὶς ἀλλαγὲς ἀεροπλάνων. Ἔχει πιὸ συχνὰ δρομολόγια καὶ καλύτερες συνδέσεις. Μὲ ἕνα εἰσιτήριο τῆς Pan Am πᾶτε ὁπουδήποτε. Στὰ 900 γραφεῖα τῆς Pan Am, σὲ ὅλον τὸν κόσμο, αἰσθάνεσθε σὰν στὸ σπίτι σας, μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα.

Ὅταν δὲ ταξιδεύετε μὲ τὴν Pan Am ἀπολαμβάνετε ὑπέροχα γεύματα ἀπ' τὴν περίφημη κουζίνα τοῦ *Μαξὶμ τῶν Παρισίων*, σὲ μιὰ εὐχάριστη φιλικὴ ἀτμόσφαιρα.

Ἀλλὰ ὁ σοβαρώτερος λόγος γιὰ νὰ ταξιδέψετε μὲ τὴν Pan Am εἶναι τὸ συναίσθημα, ποὺ ἔχετε ὅταν ξέρετε, πὼς διαλέξατε ὅ,τι καλύτερο ὑπάρχει: Τὴν Πλέον Πεπειραμένη Ἀεροπορικὴ Ἑταιρεία τοῦ Κόσμου.

Γιὰ κρατήσεις θέσεων ἀπευθυνθῆτε στὸν ταξιδιωτικό σας πράκτορα ἢ τὴν PAN AMERICAN, Ἐλ. Βενιζέλου 6, Ἀθῆναι Τηλ. 611.047, 612.695.

Εἶσθε σὲ καλύτερα χέρια μὲ τὴν Pan Am τὴν Πλέον Πεπειραμένη Ἀεροπορικὴ Ἑταιρεία τοῦ Κόσμου

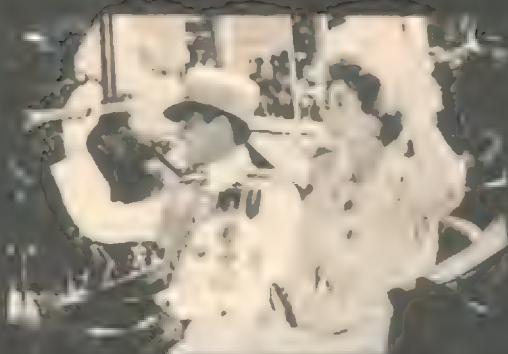
ΠΡΩΤΗ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ... ΠΡΩΤΗ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ.. ΠΡΩΤΗ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ.. ΠΡΩΤΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!

"ΑΛΕΚΤΩΡ".

ΤΟ ΠΛΑΤΥ χαμόγελο τοῦ Βασιλέως Φρειδερίκου δὲν ἔσβησε στιγμὴ ὅσο συνώδευε τὴν κόρη του

ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΗ ἡ Βασίλισσα-Μητέρα, στὸ π[illegible]ρο του Βασιλέως - γαμπροῦ, προς τὴν ἐκκλησια

[illegible]

ΤΟ ΦΙΛΜ

ΜΕ ΣΗΜΑΙΕΣ, ζητωκραυγές, φωτογραφικὲς μηχανὲς ὑποδέχθησαν οἱ ναυτοπρόσκοποι τὴν πομπὴ

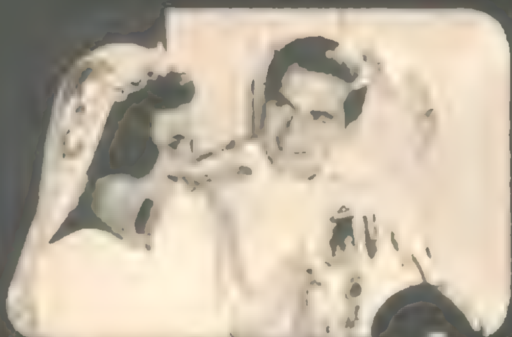

ΤΑ ἀδαμαντοκόλλητα στέμματα τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τοῦ ζεύγους.

ΤΟ ΝΕΩΤΕΡΟ και ωραιοτερο βασιλικο ζευγαρι τοῦ κόσμου βγαίνει ἀπὸ τὸν μητροπολιτικὸ ναό

ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ κοιτάζει ὁ Κωνσταντῖνος τὴν γυναῖκα του. Πίσω ὁ πρωθυπουργὸς συγκινημένος

ΘΥΕΛΛΑ ζητωκραυγῶν στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου Εὐχὲς ἁπλές, γεμάτες ἀπὸ οἰκειότητα καὶ ἀγάπη

ΒΙΑΣΤΙΚΗ αναχωρηση του ζευγους το ιδιο απόγευμα, με τὸ βασιλικο ἀεροπλα[illegible]ο Για που

Οἱ «Εἰκόνες» παρουσιάζουν σήμερα τὸ «Φίλμ τῶν γάμων» τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἄννας - Μαρίας, δεύτερο ἀφιέρωμα στὸ λαμπρὸ γεγονὸς (τὸ προηγούμενο τεῦχος, ἀφιερωμένο στὰ «Βασιλόπουλα τοῦ παραμυθιοῦ», ἐξηντλήθη) Ὁλοκληρώνοντας τὴν προσφορά τους, οἱ «Εἰκόνες» θὰ ἀφιερώσουν καὶ τὸ προσεχὲς τεῦχος στοὺς βασιλικοὺς γάμους — σὲ πλούσιο καὶ μοναδικὸ λεύκωμα

Τὸ ὡραιότερο χαμόγελο - θρίαμβος τῆ

ῆς καρδιᾶς, γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ

Πῶς νὰ εὐχαριστήση κανεὶς αὐτὸν τὸν λαό, τὸν γεμᾶτον ἀγάπη; Ἡ Ἄννα - Μαρία βρέθηκε στὴν ἀνάγκη ν' ἀφήση τὴν ἀνθοδέσμη της καὶ νὰ ὑψώνη καὶ τὰ δυὸ χέρια σὲ ἕναν ἐγκάρδιο χαιρετισμό (ἀριστερὰ). Πρὶν νὰ μπῆ στὴν ἐκκλησία, ἡ μικρὴ νύφη ξαναγυρνάει καὶ χαιρετάει μὲ τὰ λουλούδια της τὸν κόσμο, χαμογελών-

← τας παιδιάστικα. Ἡ Διάδοχος Εἰρήνη, σκυμμένη δίπλα της, φροντίζει νὰ τακτοποιηθῆ ἡ οὐρὰ καὶ τὸ πέπλο, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς Φρειδερῖκος εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ πιὸ περήφανος «μπαμπᾶς». →

Εἶναι τώρα Βασίλισσα - Εἶναι τώρα ἡ γυναίκα του!

← Γελαστὸς σὰν μικρὸ ἀγόρι, ὁ Βασιλεύς, εὐτυχισμένη μὲ ὕφος ὥριμο πιὰ ἡ Βασίλισσα, ἀποχαιρέτησαν γνωστούς καὶ ἄγνωστους, ἀπὸ τὴν σκάλα τοῦ ἀεροπλάνου (ἀριστερά). Οἱ πρῶτες μέρες τοῦ γάμου εἶναι αὐστηρά, ἀποκλειστικὰ δικές τους. Αὐτὸ ἄλλωστε μοιάζει νὰ ὑπόσχεται ὁ Κωνσταντῖνος στὴν νεαρὴ σύζυγό του, τὴν ὥρα τῆς τελευταίας φωτογραφικῆς δοκιμασίας. Ἡ Ἄννα - Μαρία πείθεται καὶ χαμογελάει, ντυμένη ἀκόμα μὲ τὸ νυφικό της (δεξιά), στὴν πόρτα τοῦ καινούργιου της σπιτικοῦ, στ' Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ σκηνὴ ἀπαθανατίζεται ἀπὸ Ἕλληνες καὶ ξένους φωτογράφους. →

Ἡ ἱστορία ἄρχισε νὰ γράφεται στὴν Κοπεγχάγη, ὅταν γνωρίστηκαν γιὰ πρώτη φορά, ἐκείνη 13 ἐτῶν καὶ ἐκεῖνος 18 — καί, ὅπως ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι: «Δὲν γυρίσαμε νὰ κοιτάξωμε οὔτε μιὰ φορὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο...». Ξανασυναντήθηκαν τὸ 1962 στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν γάμων τοῦ Δὸν Χουὰν μὲ τὴν Σοφία. Καὶ μετὰ ἱστιοπλοΐες στὴν Νορβηγία. Αὐτὲς οἱ ἱστιοπλοΐες εἶναι συνήθως ὁ πρόλογος ἑνὸς βασιλικοῦ εἰδυλλίου. Ἔτσι ἄρχισε ἡ ἱστορία Χουὰν - Σοφίας (ἀπὸ μιὰ ἱστιοπλοΐα στὴν Κέρκυρα ,τὸ 1960) καὶ ἀκολούθησε ὁ γάμος τὸ 1962. Καὶ τώρα, στὴν περίπτωση τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἄννας - Μαρίας, εἴχαμε μιὰ ἐπανάληψη τῆς ἴδιας ἱστορίας: Ἱστιοπλοΐες τὸ 1962, γάμοι τὸ 1964. Θαυματουργὴ ἡ ἐπιρροὴ τοῦ θαλασσινοῦ σπόρ στὴν σύναψη τῶν βασιλικῶν γάμων. (Τόσο ποὺ διερωτᾶται κανείς, πῶς παντρεύονταν παλαιότερα βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες χωρὶς ἱστιοπλοΐες). →

«Ἀκόμα λίγες φωτογραφίες... Ἄννα - Μαρία, εἶσαι τόσο ὄμορφη...» — μοιάζει νὰ λέη ὁ Βασιλεύς. Τὰ μεγάλα, πρασινογάλαζα μάτια τῆς νέας Βασίλισσας χαμηλώνουν γιὰ λίγο, καὶ τὸ χαμόγελό της γίνεται ντροπαλό. Ὕστερα, ἡ ἔκφρασή της φωτίζεται μὲ τὸ γνώριμο πιὰ παιδιάστικο χαμόγελο, ἐνῶ τὰ ἀδηφάγα γυάλινα μάτια τῶν φακῶν συλλαμβάνουν τὶς πρῶτες συζυγικὲς στιγμὲς τοῦ ζεύγους. →

ΤΣΟΥΧΛΟΣ

Ἡ χαρὰ ἑνὸς λαοῦ ὑποδέχεται καὶ συνοδεύει τὸ ζεῦγος

↑ **ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ** ποὺ γνώρισε ἡ Ἀθήνα. Ἡ γνώριμη ὁδὸς Ἑρμοῦ μὲ τὴν Καπνικαρέα στὸ βάθος ἔγινε φόντο πολύχρωμο γιὰ τὸ παραμυθένιο πέρασμα τῆς γαμήλιας πομπῆς. Ἕξη ὁλόλευκα ἄλογα, μὲ χρυσᾶ καὶ πολύχρωμα στολίδια, ὁδηγοῦν τὸ ἁμάξι μὲ τοὺς θυρεούς, μέσα σὲ μιὰ βροχὴ ἀπὸ λουλούδια, γαλάζιες καὶ κόκκινες χάρτινες σημαῖες κ' ἐγκάρδιες εὐχές. Τὰ διαμάντια ἀκτινοβολοῦν στὸ διάδημα τῆς νέας Βασίλισσας ὅσο καὶ τὸ χαμόγελό της. Ἡ ἡμέρα εἶναι λαμπρή, γελαστή, ἀξέχαστη... →

... ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνος.

«ΑΡΡΑΒΩΝΙΖΕΤΑΙ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνος τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ Ἄννα - Μαρία...», λέγει ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

Καὶ φθάσαμε εἰς τὸ 1964, ποὺ προσέφερε στὴν βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος μιὰ μεγάλη λύπη, στὴν ἀρχή του, καὶ μιὰ μεγάλη χαρά, στὸ τέλος του. Λέγεται ὅτι ὁ βασιλεὺς Φρειδερῖκος τῆς Δανίας δὲν ἤθελε νὰ γίνουν οἱ γάμοι πρὶν ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1965. Ἡ Ἄννα - Μαρία καὶ ὁ Κωνσταντῖνος τοὺς ἤθελαν νὰ γίνουν μέσα στὸ καλοκαίρι. Τελικὰ ἐπεκράτησε ἡ γνώμη τῆς Ἴνγκριντ — ὅπως γίνεται ἄλλωστε συνήθως μέσα στὴν δανικὴ βασιλικὴ οἰκογένεια: «Θὰ παντρευτῆτε μόλις κλείσῃ ἡ Ἄννα - Μαρία τὰ 18 της χρόνια...»

Ἡ Ἄννα - Μαρία ἔκλεισε τὰ 18 της χρόνια, δεκαοχτὼ μέρες πρὶν ἀπὸ τοὺς γάμους της: Ἀκολούθησε ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Κωνσταντίνου στὴν Κοπεγχάγη καὶ τὸ ἑορταστικὸ τριήμερο, ποὺ ἦταν ὁ πρόλογος τῶν ὅσων θὰ συνέβαιναν στὴν Ἀθήνα.

Οἱ ὑψηλοὶ ξένοι ἄρχισαν νὰ φθάνουν στὴν Ἀθήνα τὴν Δευτέρα, 14 Σεπτεμβρίου, καὶ στὶς ἑπόμενες δυὸ μέρες τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ θύμιζε τὶς παλιὲς καλὲς ἡμέρες τοῦ 1962, ὅταν τὰ ἀεροπλάνα ἄδειαζαν χονδρικῶς στὴν πίστα του βασιλεῖς καὶ πρίγκιπες, γιὰ τοὺς γάμους τοῦ Χουὰν μὲ τὴν Σοφία, χωρὶς φυσικὰ νὰ τοὺς προλαβαίνη κανείς: Οὔτε ὁ Κωνσταντῖνος, διάδοχος τότε — καὶ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς — οὔτε ὁ Λεβίδης, τότε Αὐλάρχης. Καί, φυσικά, οὔτε καὶ οἱ δημοσιογράφοι.

Τὰ ἴδια περίπου, μὲ μόνη ὁρατὴ διαφορὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Λεβίδη, συνέβησαν καὶ φέτος: Τὴν Τετάρτη, ὁ Κωνσταντῖνος κατέβηκε τρεῖς φορὲς στὸ ἀεροδρόμιο γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ τοὺς ὑψηλότερους ἀπὸ τοὺς ξένους του: Τὸν βασιλέα τῆς Σουηδίας Γουσταῦο, τὸν Φίλιππο τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Ταϋλάνδης. Ἐκεῖ, μέσα στὸ πατρ-

«ΓΑΜΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΚΑΝΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ...». Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΚΑΤΑΝΥΞΗ

... τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ Ἄνναν - Μαρίαν...

ΤΟ ΙΕΡΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ, ΕΝΩ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΣΕ ΣΤΑΣΗ ΕΥΛΑΒΙΚΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

παράδοτο χάος τοῦ ἀεροδρομίου, ἔγινε καὶ τὸ πρῶτο δημοψήφισμα, μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς ὡραιότερης ἀπὸ τὶς καλεσμένες. Οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι ἔδωσαν τὴν ψῆφο τους, ἐντυπωσιασμένοι ἀπὸ τὴν ξανθὴ καὶ λευκὴ καλλονή της, στὴν Γκραίης τοῦ Μονακό, ποὺ εἶχε φθάσει ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Οἱ Δανοὶ δημοσιογράφοι, ποὺ ἔχουν ἕνα πλεόνασμα ξανθῶν καὶ λευκῶν καλλονῶν στὴν πατρίδα τους, ἐψήφισαν τὴν Σιρικὶτ τοῦ Σιάμ. Ἄλλωστε, Δανία καὶ Σιὰμ ἔχουν μιὰ παράδοση καλῶν σχέσεων: Ἡ πρώτη ὕλη τῶν ἐπίπλων τῆς Δανίας, τὸ περίφημο τίκ, εἰσάγεται ἀπὸ τὸ μακρινὸ Σιάμ.

Η Πέμπτη, παραμονὴ τῶν γάμων, ἦταν μιὰ ἡμέρα συγκεντρώσεως δυνάμεων γιὰ τὴν μάχη τῆς ἑπομένης, ποὺ διαγραφόταν ἐξοντωτικὴ γιὰ ὅλους. Ἡ κίνηση ἦταν περιωρισμένη: Ὁ Γουσταῦος τῆς Σουηδίας ἀνέβηκε στὴν Ἀκρόπολη, μαζὶ μὲ τὴν κόρη του, τὴν Ἴνγκριντ τῆς Δανίας, καὶ τὸν γαμβρό του Φρειδερῖκο. Τὰ 82 του χρόνια δὲν ἔδειχναν καθόλου στὸν γηραιὸ μονάρχη ποὺ σκαρφάλωνε στὰ ψηλὰ σκαλοπάτια μὲ εὐλυγισία Σκανδιναβοῦ ἐφήβου.

Τὴν ἴδια ὥρα, στοῦ «Παπασπύρου» ἔπαιρναν τὸ παγωτό τους οἱ πριγκίπισσες τῆς Δανίας Μαργκρέτε καὶ Βενεδίκτη, ἀτενίζοντας μὲ περιέργεια τὶς ἐξέδρες ποὺ εἶχαν στηθῆ ἀπέναντι γιὰ τοὺς δημοσιογράφους. Ἐνῷ στὸ Τατόϊ ἡ ἀδελφὴ τους, ἡ αὐριανὴ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ἐπρόβαρε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ περίφημο νυφικό της, ποὺ εἶχε προκαλέσει μιὰ μακρὰ σειρὰ πονοκεφάλων στοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ διεθνοῦς τύπου. Καὶ μιὰ λεπτομέρεια: Τὴν βοηθοῦσε ἡ καμαριέρα της, ἡ μὶς Κρίστενσεν, καὶ ὄχι ὁ Δανὸς ράπτης της κ. Χόλγκερ Μπλόμ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε προσκληθῆ στὸν γάμο ἀπὸ τὴν βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Δανίας. «Γιὰ λόγους οἰκονομίας»,

→

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ μόλις τελείωσε. Οἱ δυὸ ἀπὸ ὀλίγων στιγμῶν βασιλικοὶ σύζυγοι ἀσπάζονται τώρα τὰ γαμήλια στέμματα.

Στὴν Μητρόπολη ἡ μεγαλοπρέπεια συναγωνιζόταν τὴν κατανυκτικότητα

ΚΑΤΑΝΥΞΗ καὶ συγκίνηση ἐπεκράτησαν τὴν ὥρα τῆς στέψεως τῶν Βασιλέων. Ἡ σκηνὴ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες καὶ ὑποβλητικὲς τῆς ἱεροτελεστίας ↑

→

ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ - συνοδοὶ τοῦ γαμβροῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ διάδοχοι τῆς Ἀγγλίας Κάρολος καὶ τῆς Νορβηγίας Χάραλδ, κρατοῦν ἐναλλασσόμενοι τὰ βαρύτατα ἀδαμαντοκόλλητα στέμματα, ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὴν στέψη τοῦ ζεύγους

ἐξήγησαν οἱ ἐφημερίδες τῆς Κοπεγχάγης.

Τὴν ἴδια ὥρα, στὸ «Χίλτον», 400 καλεσμένοι, συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν κατάφωτη πισίνα τοῦ ξενοδοχείου, περίμεναν τὸν Κωνσταντῖνο: Θὰ ἦταν ἡ τελευταία ἐμφάνιση τοῦ Βασιλέως ὡς ἐργένη, μιὰ ἐμφάνιση ἡ ὁποία, ὅμως, δὲν πραγματοποιήθηκε τελικά. Μιὰ ὁμάδα δανικῶν ἑταιριῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν SAS, εἶχε ὀργανώσει ἐκεῖ, σύμφωνα μὲ τὸ διεθνὲς ἔθιμο, τὸ πάρτυ τοῦ ἐργένη, τὸ

καὶ ὁ πλοῦτος τῶν χρυσοποικίλτων ἀμφίων καὶ βαρυτίμων ἀμφιέσεων τὴν ἀληθινή, τὴ βαθειὰ συγκίνηση τῶν δυὸ νέων ποὺ ἕνωναν τὴν ζωή τους

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΟΣ ΤΑ ΧΡΥΣΟΚΕΝΤΗΤΑ ΙΕΡΑΤΙΚΑ ΑΜΦΙΑ

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΚΡΑΤΩΝ

πάρτυ, δηλαδή, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁ μελλόνυμφος ἀποχαιρετᾶ τὴν ἐλευθερία του. Ὁ Κωνσταντῖνος εἶχε κάθε διάθεση νὰ ἔρθη. «Μπορῶ ὅμως νὰ πάρω μαζί μου καὶ τὴν Ἄννα - Μαρία;» ρώτησε. Ἡ στιγμὴ ἦταν πολὺ δύσκολη γιὰ τοὺς ὀργανωτές. Ὁ ὅρος γιὰ τὸ πάρτυ τοῦ ἐργένη εἶναι σαφής: Ὁ γαμπρὸς διασκεδάζει χωρὶς τὴ νύφη. Ἔτσι, τελικά, ὁ Κωνσταντῖνος δὲν ἦρθε...

Τὴν ἴδια ὥρα, στὶς ὀκτὼ μὲ ἐννέα τὸ βράδυ: Γύρω ἀπὸ τὴν Μητρόπολη εἶχαν ἀρχίσει νὰ συγκεντρώνωνται οἱ πρῶτες νησῖδες τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε ἐκστρατεύσει ἀπὸ τὴν βόρειο Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὰ πολύτιμα πεζοδρόμια γύρω ἀπὸ τὴν Μητρόπολη καὶ τὴν πλατεῖα Συντάγματος. Πού, φυσικά, ὥς τὶς 12 εἶχαν γεμίσει ἀσφυκτικά.

Τὸ φαινόμενο εἶναι μοναδικὸ στὰ χρονικά, γιὰ τὴν Ἑλλάδα τουλάχιστον. Ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ποὺ ἔμειναν ἀκίνητοι στὶς θέσεις τους δεκάξη ὧρες. (Γιὰ ἕνα θέαμα συνολικῆς διαρκείας δέκα λεπτῶν περίπου.) Πῶς πέρασαν οἱ ὧρες αὐτές; Μὲ ἕνα - δυὸ σάντουϊτς, μὲ κανένα τρανζίστορ, μὲ καμμιὰ τράπουλα. Καὶ μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ τὸ ἀπαραίτητο ἐμπόριο: Ἀπὸ νωρὶς τὰ φορτηγὰ ἔπαιρναν καφάσια ἀπὸ τὴν Λαχαναγορὰ καὶ τὰ μοσχοπουλοῦσαν στὸ Σύνταγμα. Πέντε δραχμὲς τὸ ἕνα (γιὰ κάθισμα) ἢ δέκα τὸ διπλὸ (γιὰ ξάπλωμα). Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καφάσια, ἐπωλοῦντο καὶ θέσεις στὰ πεζοδρόμια: Μιὰ καλὴ θέση, στὴν πρώτη σειρὰ τοῦ πεζοδρομίου, ἔξω ἀπὸ τοῦ «Παπασπύρου» στὴν πλατεῖα Συντάγματος διετιμᾶτο ἀντὶ 50 δραχμῶν. Μιὰ ἀντίστοιχη θέση ἀπέναντι στὴν Μητρόπολη ἔφθανε τὶς 100 δραχμές. (Δὲν μιλοῦμε φυσικὰ γιὰ τὰ μπαλκόνια τῆς ἴδιας περιοχῆς ποὺ εἶχαν κλεισθῆ προκαταβολικὰ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ εἶχαν ἀναγγελθῆ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Κωνσταντίνου μὲ τὴν Ἄννα - Μαρία...)

Παρασκευή, ὥρα 10 τὸ πρωΐ: Ἡ περιπέτεια ἄρχισε. Ἡ Μητρόπο-

→

λη περιμένει τὸ ζεῦγος τῶν μελλονύμφων ποὺ φθάνει κατὰ τὴν παράδοση σὲ δυὸ δόσεις: Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συνοδεύεται ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ ἡ Ἄννα - Μαρία, ποὺ ἀκολουθεῖ, ἀπὸ τὸν πατέρα της. Τὴν ἴδια ὥρα ποὺ ἡ σημερινὴ Βασίλισσα περνᾶ ἀπὸ τὴν πρώτη δημοσιογραφικὴ ἐξέδρα, ἀρχίζει νὰ λύνεται καὶ τὸ μυστήριο τοῦ νυφικοῦ. Εἶναι, κατὰ τὴν περιγραφὴ τῶν ειδικῶν, ἀπὸ «μὰτ σατέν, μὲ μικρὸ στρογγυλὸ ντεκολτὲ καὶ διπλὴ φούστα ποὺ σχηματίζει οὐρὰ ἔξη μέτρων». Τὴν ἴδια ὥρα ἡ περιγραφὴ τηλεγραφεῖται σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος — καὶ εἰδικώτερα στὴν Νέα Ὑόρκη, ἡ ὁποία ἔμοιαζε νὰ ἀγωνιᾶ περισσότερο ἀπ' ὅλους γιὰ τὶς λεπτομέρειες τοῦ νυφικοῦ.. (Στὴν Κοπεγχάγη μάλιστα μιὰ ἀπεσταλμένη ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος εἶχε ρωτήσει εὐθέως τὴν Ἄννα - Μαρία πῶς θὰ ἦταν ἡ γαμήλιά της τουαλέττα. Καὶ ἐκείνη, ποὺ δὲν πάσχει ἀπὸ ἔλλειψη χιοῦμορ, τῆς εἶχε ἀπαντήσει ὅ,τι εἶχε πεῖ σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωση: «Θὰ εἶναι κόκκινο...»).

Τὰ δημοσιογραφικὰ μπλὸκ γεμίζουν πυρετωδῶς ἀπὸ τὶς πρῶτες σημειώσεις ποὺ θὰ περάσουν στὴν πρώτη ἔκδοση τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων — ἂν βρεθῆ βέβαια ἐγκαίρως τηλέφωνο μέσα στὴν κοσμοσυρροὴ αὐτή: Ἀπουσιάζει τελικά, πρὸς μεγάλη θλίψη τοῦ κοινοῦ, ἡ ξανθὴ καὶ γαλακτερὴ Γκραίης. «Ἀρρώστησε», μεταδίδουν οἱ ἐξέδρες τῶν δημοσιογράφων — ἐνῶ οἱ καλύτερα πληροφορημένοι ἀποδίδουν τὴν ἀπουσία στὴν ἐγκυμοσύνη. Τὴν ἴδια ὥρα συμβαίνει καὶ ἕνα μικρὸ ἐπεισόδιο ποὺ δὲν προλαβαίνει νὰ πάρη διαστάσεις. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλου διατάσσεται νὰ σταθῆ ὄχι στὴν εἴσοδο τῆς Μητροπόλεως, ὅπως τῶν ἄλλων ἐπισήμων, ἀλλὰ στὴν γωνία. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξοργίζεται. Στέκεται γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο ἀναποφάσιστος, σφίγγοντας νευρικὰ τὸ ὑψηλό του καπέλλο ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά του. Κατόπιν φεύγει. Ἀλλὰ σπεύδει, ἀπεσταλμένος τοῦ κ. Παπανδρέου, ὁ ὑπουργὸς κ. Παπασπύρου, τοῦ ἐξηγεῖ, τὸν παρακαλεῖ, τὸν πείθει. Δὲν ὑπῆρχε κακὴ πρόθεση. Καὶ τὸ ἐπεισόδιο λήγει.

→

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ καὶ ἡ Βασίλισσα τοῦ Βελγίου κάθονται στὴν πρώτη σειρά, μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένεια τῆς νύφης – τοὺς γονεῖς, τὴν ἀδελφή της καὶ τὸν παππού της.
←

→
ΜΕ ΜΗΤΡΙΚΗ φροντίδα καὶ γυναικεία συμπαράσταση περιέβαλε ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη τὴν νύφη της, κατὰ τὶς ἐπίσημες στιγμὲς τῆς γαμήλιας τελετῆς.

→ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ἀναμνηστικὴ καὶ αὐστηρὰ οἰκογενειακή. Οἱ πριγκίπισσες ἐπὶ τῶν Τιμῶν (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά): Ἄννα τῆς Ἀγγλίας, Κλαρίσσα τῆς Ἔσσης, Εἰρήνη τῆς Ἑλλάδος, Τατιάνα Ρατζιβίλ, Μαργαρίτα τῆς Ρουμανίας καὶ Χριστίνα τῆς Σουηδίας. Στὴν πρώτη σειρά: Ὁ Βασιλεὺς Φρειδερῖκος, ἡ Βασίλισσα Ἴνγκριντ, τὸ ζεῦγος τῶν νεονύμφων, ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ὁ Βασιλεὺς Γουσταῦος - Ἀδόλφος, ἡ γιαγιὰ τοῦ Βασιλέως Βικτωρία - Λουΐζα. Στὴν δεύτερη σειρά: Οἱ πριγκίπισσες Μαργκρέττε καὶ Βενεδίκτη, ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ὁ Δὸν Χουὰν - Κάρλος

ΜΙΑ ΕΛΑΦΡΑ σύγχυση ἐπεκράτησε στὴν μεγάλη κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων τῶν Ἀθηνῶν, ὥσπου νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ ὑψηλοὶ προσκεκλημένοι γιὰ τὶς καθιερωμένες ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔδινε συνεχῶς ἐντολὲς γιὰ τὴν πιὸ καλὴ τοποθέτηση τῆς οὐρᾶς τοῦ νυφικοῦ. ↑

Τὰ ὑπόλοιπα τὰ ζῆ τὴν ἴδια στιγμή, ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια, ἀπὸ τὰ μπαλκόνια, ἀπὸ τὰ ραδιόφωνα, ὅλη ἡ Ἑλλάδα. (Οἱ τυχερώτεροι ἔλυσαν τὸ πρόβλημά τους μὲ δέκτες τηλεοράσεως.) Ὅ,τι συμβαίνει στὴν Μητρόπολη, ὅλες οἱ λεπτομέρειες τοῦ μυστηρίου καὶ μετὰ ὁ γῦρος τῆς πόλεως μὲ τὸ ἁμάξι, ταξιδεύουν στὸν ἀέρα, φθάνουν καὶ στὴν πιὸ ἀπρόσιτη, τὴν πιὸ μακρινὴ γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος. Πόση ἀπόσταση ἀλήθεια μᾶς χωρίζει ἀπὸ τοὺς γάμους τοῦ Γεωργίου Α΄ μὲ τὴν Ὄλγα, ποὺ ἔγιναν γνωστοὶ στὴν Ἑλλάδα ὕστερα ἀπὸ δώδεκα μέρες — μὲ τηλεγράφημα ποὺ ἔφθασε ἀτμοπλοϊκῶς;

→ ΚΑΤΙ πολὺ ἀστεῖο, γιὰ ἂν δρες μόνον —ἡ Ἄννα - Μαρία δὲν ξέρει ἀκόμη ἑλληνικά—, ψιθύρισε ὁ κ. Παπανδρέου στὸν Κωνσταντῖνο Ἕνα ξέσπασμα γέλιου χρειαζόταν, ὕστερα ἀπὸ τόση κούραση καὶ ἐπισημότητα. Ἡ νέα Βασίλισσα, εὐσυνείδητη, ἐξακολουθεῖ νὰ κοιτάζῃ πρὸς τοὺς φωτογράφους.

Στιγμιότυπα, στὸ πλαίσιο τῆς μεγάλης τελετῆς

Στὶς δώδεκα παρὰ τέταρτο ὅλα ἔχουν τελειώσει. Οἱ δρόμοι ἔχουν σκεπαστῆ μὲ τὰ κόκκινα καὶ μπλὲ φέϊγ - βολὰν (εἶναι τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ δανικὰ χρώματα) καὶ μοιάζουν νὰ ζοῦν ἀκόμη στὴν περιοχὴ τοῦ παραμυθιοῦ.

Ἀλλὰ οἱ προνοητικώτεροι ἀρχίζουν ἀπὸ τώρα νὰ παζαρεύουν τὴν τιμὴ κάποιου μπαλκονιοῦ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Μητρόπολη, γιὰ τὸ 1966: Οἱ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες ἄρχισαν πάλι νὰ μιλοῦν γιὰ ἐνδεχόμενο γάμο μεταξὺ τοῦ Χάραλντ τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Εἰρήνης. Καὶ γιὰ τὴν ἐρχόμενη ἄνοιξη προαναγγέλλονται νέες ἱστιοπλοΐες στὴν Κέρκυρα...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΕΝ ΠΟΜΠΗ διέσχισαν οἱ ἱεράρχαι, χρυσοστόλιστοι, τὴν πλατεία Μητροπόλεως, προσφέροντας θέαμα ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρέπειας. ←

→ **ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ**, εὐπροσήγορη καὶ κατασυγκινημένη ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη τελετὴ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Μητρόπολη ἡ κόρη τοῦ προέδρου τῶν Η.Π.Α., ἡ Λύντα Μπέρντ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Κανελλόπουλος ἐθεώρησε τὸν ἑαυτό του θιγέντα ἀπὸ τὴν σειρὰ σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων μπροστὰ στὴν Μητρόπολη. Ἡ ξαφνικὴ ἀποχώρησή του χειροκροτήθηκε ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ παρακολούθησε τὴν σκηνή, ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. Παπασπύρου φαίνεται πὼς τελικὰ τοῦ ἔδωσε ἱκανοποιητικὲς ἐξηγήσεις ↑

→ **ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΕΣ**, ἀφελεῖς, χωρὶς τὸ προσεγμένο ἐπίσημο ὕφος τους, οἱ νεαρὲς πριγκίπισσες τῆς τιμητικῆς συνοδείας περιτριγυρίζουν, ντυμένες ἀκόμη μὲ τὰ ὡραῖα φορέματά τους ἀπὸ ὀργάντζα, τὸν Βασιλέα Φρειδερίκο, γιὰ φιλικὴ συζήτηση

Ο ΠΥΡΓΟΣ

Ἕνα ἀριστοτεχνικὸ μῖγμα μυστηρίου, ἐρωτικοῦ ρομάντσου καὶ δραματικῆς πλοκῆς... Ὁ ἔρωτας, τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀγωνία ἀλληλοδένονται σ' ἕνα μυθιστόρημα ποὺ θυμίζει τὶς καλύτερες ταινίες τοῦ Χίτσκοκ...

Η ΚΑΘΡΗΝ, μιὰ συμπαθητική, μὰ ὄχι πολὺ ὄμορφη κοπέλλα, γνωρίζεται μὲ τὸν Γκάμπριελ, ποὺ τὴν βοηθάει νὰ ἀποκτήση τὸν Φράϊνταιϋ, ἕνα χαριτωμένο σκυλάκι. Ὁ Γκάμπριελ, ποὺ μένει σ' ἕναν παλιὸ ἀγγλικὸ πύργο, τὸ Κέρχλαντ Ρέβελς, ἀπέναντι ἀπὸ ἕνα μισοερειπωμένο μοναστήρι, ἐρωτεύεται τὴν Κάθρην καὶ τῆς ζητάει νὰ γίνη γυναίκα του, μὰ φαίνεται νὰ τῆς κρύβη κάτι, καὶ ἀποφεύγει νὰ τῆς μιλήση γιὰ τὴν οἰκογένειά του. Ἡ Κάθρην προσπαθεῖ νὰ τὸν κάνη νὰ τῆς ἀνοίξη τὴν καρδιά του, μὰ τοῦ κάκου. Ἕνα ἰσχυρὸ αἴσθημα προστασίας, ἡ ἀνάγκη νὰ τὸν γιατρέψη ἀπὸ τὴν μελαγχολία του, κάνει τὴν Κάθρην νὰ δεχθῆ τὴν πρότασή του, πιστεύοντας ὅτι τὰ αἰσθήματα αὐτὰ εἶναι ἀγάπη...

Ὑπὸ τῆς
Βικτ. Χὸλτ

μὲ τ' ἀερικά

4

Κράτησα τὴν ἀναπνοή μου γιατὶ ἦταν ὡραῖο. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἦταν τὸ μέγεθός του. Φαινόταν σὰν ἕνα ὀγκῶδες πέτρινο ὀρθογώνιο. Ἀνακάλυψα, ἀργότερα, πὼς ἦταν χτισμένο γύρω ἀπὸ μιὰ αὐλὴ καὶ πὼς ἂν καὶ προερχόταν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Τυδώρ, εἶχε ἐπισκευασθῆ στοὺς τελευταίους αἰῶνες. Τὰ παράθυρα ἦταν μὲ χωρίσματα καὶ γύρω του ὑπῆρχαν φανταστικὰ σκαλίσματα ἀπὸ διαβόλους καὶ ἀγγέλους, δίκρανα καὶ ἅρπες, περγαμηνὲς καὶ τριαντάφυλλα Τυδώρ. Σκέφτηκα τότε πόσο μικρὸ θὰ πρέπει νὰ εἶχε φανῆ τὸ Γκλὲν Χάουζ στὸν Γκάμπριελ ὅταν μᾶς εἶχε ἐπισκεφθῆ.

Καμμιὰ δωδεκαριὰ πέτρινες σκάλες, φθαρμένες στὸ κέντρο, ὡδηγοῦσαν σ' ἕνα μεγάλο προπύλαιο ἀπὸ ὀγκώδεις πέτρες, σκαλισμένες ὅπως τὰ παράθυρα. Ὑπῆρχε μιὰ βαρειὰ δρύϊνη πόρτα, διακοσμημένη μὲ λεπτὰ ἐπεξεργασμένο σίδερο. Καὶ καθὼς ἄρχισα ν' ἀνεβαίνω τὶς σκάλες, ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ συνάντησα τὸ πρῶτο μέλος τῆς καινούργιας μου οἰκογένειας.

Ἦταν μιὰ γυναίκα ποὺ κόντευε ἢ εἶχε μόλις περάσει τὰ σαράντα κ' ἡ ὁμοιότης της μὲ τὸν Γκάμπριελ μοῦ εἶπε ἀμέσως πὼς ἦταν ἡ χήρα ἀδελφή του, ἡ Ρούθ Γκράντλεϋ.

Μὲ κοίταξε λίγα δευτερόλεπτα χωρὶς νὰ μιλήση καὶ τὸ βλέμμα της ἦταν ψυχρό, πρὶν τοῦ δώση κάποια βεβιασμένη θέρμη.

—Πῶς εἶστε; Πρέπει νὰ μᾶς συγχωρήσετε ἂν εἴμαστε ἔκπληκτοι. Τὸ μάθαμε σήμερα τὸ πρωΐ μόλις. Γκάμπριελ, ἦταν ἄσχημο ἀπὸ μέρους σου νὰ κρατήσης τόση μυστικότητα!

Πῆρε τὸ χέρι μου καὶ χαμογέλασε, μολονότι ἦταν ἕνα γύμνωμα δοντιῶν μᾶλλον παρὰ χαμόγελο. Πρόσεξα ὅτι οἱ βλεφαρίδες της ἦταν τόσο ξανθές, ὥστε σχεδὸν ἦταν ἀόρατες. Ἦταν λίγο πιὸ ξανθιὰ ἀπὸ τὸν Γκάμπριελ. Κ' ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἔκανε ἀμέσως ἐντύπωση ἦταν ἡ ψυχρότης της.

—Ἐλᾶτε μέσα, εἶπε. Πολὺ φοβᾶμαι ὅτι θὰ μᾶς βρῆτε ἀπροετοίμαστους... Ἦταν μιὰ τέτοια ἔκπληξη!

Εἶπα:

—Θὰ πρέπει νὰ ἦταν, ναί...

Κοίταξα τὸν Γκάμπριελ ἐρωτηματικά. Γιὰ ποιὸ λόγο δὲν εἶχε πεῖ τίποτε;

Μπήκαμε μέσα στὸ χὼλ ὅπου ἔκαιγε μιὰ φωτιὰ ἀπὸ κούτσουρα καὶ μοῦ ἔκανε ἀμέσως ἐντύπωση ἡ ἀτμόσφαιρα παλαιϊκότητος ποὺ ὑπῆρχε ἐκεῖ. Μποροῦσα νὰ δῶ ὅτι ἦταν πολὺ καλοδιατηρημένο. Στοὺς τοίχους ἦταν κρεμασμένα κεντημένα ταπέτα ποὺ θὰ τὰ εἶχαν ἐργασθῆ ἀσφαλῶς μέλη αὐτῆς τῆς οἰκογενείας πρὶν ἀπὸ αἰῶνες. Στὸ κέντρο τοῦ χὼλ ἦταν ἕνα τραπέζι τραπεζαρίας μοναστηριοῦ καὶ πάνω σ' αὐτὸ ἦταν ἀκουμπισμένα σκεύη ἀπὸ μπροῦντζο καὶ κασσίτερο.

Κοίταξα γύρω μου.

—Λοιπόν; ἔκανε ἡ Ρούθ.

—Εἶναι τόσο... συγκινητικὸ νὰ βρίσκεται κανεὶς ἐδῶ, εἶπα.

Φάνηκε λίγο ἱκανοποιημένη. Στράφηκε πρῶτα στὸν Γκάμπριελ.

—Γκάμπριελ, γιατὶ ὅλη αὐτὴ ἡ μυστικότης; Ἔπειτα γύρισε πρὸς τὸ μέρος μου καθὼς ἅπλωνε τὰ χέρια της ἀποδοκιμαστικά: Δὲν εἶχε καμμιὰ αἰτία νὰ μᾶς κρατήση στὸ σκοτάδι ὥς σήμερα τὸ πρωΐ!

—Ἤθελα νὰ κάνω ἔκπληξη σὲ ὅλους σας, εἶπε ὁ Γκάμπριελ. Κάθρην, θὰ εἶσαι κουρασμένη. Θὰ ἤθελες νὰ πᾶς στὸ δωμάτιό μας;

—Καὶ βέβαια, εἶπε ἡ Ρούθ. Θὰ συναντήση τὴν οἰκογένεια ἀργότερα... Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ ὅτι ἤμαστε ὅλοι ἀνυπόμονοι νὰ κάνωμε τὴν γνωριμία σου.

Τὰ μάτια της γυάλισαν καθὼς τὰ κάπως προεξέχοντα δόντια της ξεγυμνώθηκαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά. Ὁ Φράϊνταιϋ γαύγισε ξαφνικά.

—Ἕνα σκυλάκι ἐπίσης; εἶπε. Ὥστε λοιπὸν ἀγαπᾶς τὰ ζῶα... Κάθρην;

—Ναί, πολύ. Εἶμαι σίγουρη πὼς ὅλοι θ' ἀγαπήσουν τὸν Φράϊνταιϋ.

→

Ο ΠΥΡΓΟΣ

Κατάλαβα κάποια κίνηση ψηλὰ στὸν τοῖχο και κοίταξα γρήγορα πρὸς τὸ μέρος μιᾶς γαλαρίας.

—Αὐτὴ εἶναι ἡ «Γαλαρία τῶν Ραψωδῶν», ἐξήγησε ὁ Γκάμπριελ. Τὴν χρησιμοποιοῦμε καμμιὰ φορὰ ὅταν ἔχωμε χορό.

—Μένουμε πιστοὶ στὰ παλιὰ ἔθιμα ἐδῶ, Κάθρην, εἶπε ἡ Ρούθ. Ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς βρῆς ὑπερβολικὰ ἀπηρχαιωμένους.

—Εἶμαι σίγουρη πὼς θὰ μοῦ ἀρέσουν πολὺ τὰ παλιὰ ἔθιμα.

—Τὸ ἐλπίζω. Ὅταν ὑπάρχουν παραδόσεις...

Μοῦ φάνηκε πὼς ἡ φωνή της ἦταν λιγάκι εἰρωνικὴ κι ἀναρωτήθηκα μήπως ἤθελε νὰ πῆ πὼς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ καταλάβω τὶς παραδόσεις ποὺ ἀνῆκαν σὲ μιὰ οἰκογένεια σὰν τὴν δική τους.

Ἡ ψυχρὴ ὑποδοχὴ τῆς Ρούθ μεγάλωνε τὸν φόβο μου κι ἀναρωτήθηκα πάλι γιὰ ποιὸ λόγο ὁ Γκάμπριελ εἶχε ἀποκρύψει τὴν εἴδηση τοῦ γάμου μας.

Ἕνας ὑπηρέτης ἐμφανίστηκε γιὰ νὰ ρωτήση γιὰ τὶς ἀποσκευές μας κι ὁ Γκάμπριελ εἶπε:

—Πάρε τις πάνω, στὸ δωμάτιό μου, Οὐΐλλιαμ.

—Μάλιστα, κύριε, ἦταν ἡ ἀπάντηση.

Ἀνέβηκε τὶς σκάλες μὲ τὸ μπαοῦλο μου στὸν ὦμο του κι ὁ Γκάμπριελ πῆρε τὸ μπράτσο μου καὶ τὸν ἀκολουθήσαμε. Ἡ Ρούθ ἐρχόταν πίσω μας κ' ἔνοιωθα τὰ μάτια της καρφωμένα στὴν πλάτη μου σὰν νὰ μελετοῦσε κάθε λεπτομέρεια. Σκέφτηκα τὸν θεῖο Ντὶκ ἐκείνη τὴ στιγμή. Τὸ κομψὸ ταξιδιωτικὸ κοστούμι μου ἀπὸ σκοῦρα μπλὲ καμπαρντίνα μοῦ ἔδινε ἐμπιστοσύνη...

Στὸ πρῶτο κεφαλόσκαλο ἦταν μιὰ πόρτα κι ὁ Γκάμπριελ εἶπε:

—Αὐτὴ εἶναι ἡ πόρτα ποὺ ὁδηγεῖ στὴν «Γαλαρία τῶν Ραψωδῶν».

Ἤλπιζα πὼς θὰ τὴν ἄνοιγε καὶ πὼς θὰ ἔβλεπα ἂν ἦταν κάποιος ἐκεῖ, γιατὶ ἤμουν σίγουρη πὼς εἶχα δεῖ κάποια κίνηση στὴ Γαλαρία κι ἀναρωτήθηκα ποιὸ μέλος τῆς οἰκογένειας εἶχε προτιμήσει νὰ κρυφτῆ ἐκεῖ γιὰ νὰ μὲ δῆ ἀντὶ νἄρθη κάτω νὰ μὲ καλωσορίση.

Ἦταν μιὰ φαρδιὰ σκάλα μεγάλης ὀμορφιᾶς, ἀλλὰ στὸ φῶς ποὺ ἔρριχναν οἱ λάμπες πετρελαίου φαινόταν γεμάτη σκιές. Εἶχα ἕνα παράξενο συναίσθημα πὼς ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς τῆς οἰκογένειας, ποὺ εἶχαν ζήσει σὲ τοῦτο τὸ παλιὸ σπίτι τὰ τελευταῖα τρακόσια χρόνια, μὲ κοιτοῦσαν μὲ ἀποδοκιμασία. Ἤμουν τὸ κορίτσι ποὺ ὁ Γκάμπριελ εἶχε φέρει στὸ σπίτι χωρὶς νὰ συμβουλευθῆ τὴν οἰκογένειά του.

—Τὰ δωμάτιά μου, μοῦ εἶπε ὁ Γκάμπριελ, εἶναι στὴν κορυφὴ τοῦ σπιτιοῦ. Εἶναι πολλὲς οἱ σκάλες γιὰ ν' ἀνεβῆς ἐκεῖ πάνω.

—Θὰ τὰ κρατήσης αὐτὰ τὰ δωμάτια τώρα ποὺ ἔχεις γυναῖκα; ρώτησε ἡ Ρούθ ἀπὸ πίσω μου.

—Καὶ βέβαια θὰ τὰ κρατήσω. Ἐκτὸς βέβαια ἂν δὲν ἀρέσουν στὴν Κάθρην.

—Αἰσθάνομαι πὼς θὰ μοῦ ἀρέσουν.

—Ὑπάρχουν κι ἄλλα γιὰ νὰ διαλέξης, ἂν δὲν εἶσαι ἱκανοποιημένη, μοῦ εἶπε ἡ Ρούθ.

Εἴχαμε ἀνέβει στὸ δεύτερο πάτωμα ὅταν ἐμφανίστηκε ἕνας νέος. Ἦταν ψηλὸς κι ἀδύνατος κ' ἔμοιαζε πολὺ στὴν Ρούθ. Εἶχε φωνάξει: «Δὲν ἦρθαν ἀκόμη, μητέρα; Πῶς εἶναι...» πρὶν μᾶς δῆ. Σταμάτησε χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀμηχανία, γελώντας μὲ τὸν ἑαυτό του, ἐνῶ τὰ μάτια του πήγαιναν σ' ἐμένα.

—Αὐτὸς εἶναι ὁ Λιοὺκ... ὁ ἀνεψιός μου, εἶπε ὁ Γκάμπριελ.

—Ὁ γιός μου, ψιθύρισε ἡ Ρούθ.

—Χαίρω πολὺ ποὺ σᾶς γνωρίζω, εἶπα κι ἅπλωσα τὸ χέρι μου.

Τὸ πῆρε κ' ἔσκυψε ἐπάνω του ἔτσι ποὺ μιὰ τούφα ἀπὸ τὰ μαλλιά του ἔπεσε μπροστὰ στὸ πρόσωπό του.

—Ἡ εὐχαρίστηση εἶναι τότε ἀμοιβαία, εἶπε μ' ἕνα ἐλαφρὸ σύρσιμο τῆς φωνῆς. Εἶναι διασκεδαστικὸ νὰ ἔχης ἕναν γάμο στὴν οἰκογένεια.

Ἔμοιαζε πολὺ μὲ τὴν μητέρα του κι αὐτὸ σήμαινε πὼς ἔμοιαζε καὶ μὲ τὸν Γκάμπριελ ἐπίσης. Εἶχε τὰ ἴδια, μᾶλλον προεξέχοντα, ἀριστοκρατικὰ χαρακτηριστικά, τὴν λεπτὴ ξανθότητα, τὸ σχεδὸν νωθρὸ ὕφος.

—Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ σπίτι; ρώτησε ἀνυπόμονα.

—Εἶναι λιγώτερο ἀπὸ δέκα λεπτὰ σ' αὐτὸ καὶ δὲν ἔχει δεῖ οὔτε τὸ ἕνα δέκατο — κι ὅ,τι εἶδε δὲν τὸ εἶδε μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τοῦ ὑπενθύμισε ἡ μητέρα του.

—Αὔριο θὰ σᾶς πάρω νὰ κάνετε μιὰ ἐπιθεώρηση, μοῦ ὑποσχέθηκε καὶ τὸν εὐχαρίστησα.

Ὑποκλίθηκε πάλι καὶ στάθηκε παράμερα γιὰ να περάσωμε. Ἀλλὰ ὅταν προχωρήσαμε, μᾶς ἀκολούθησε ἀπὸ πίσω καὶ μᾶς συνώδευσε στὰ δωμάτια τοῦ τρίτου πατώματος, πού, ὅπως μάντεψα, ἦταν πάντα τοῦ Γκάμπριελ.

Φθάσαμε σὲ μιὰ κυκλικὴ πινακοθήκη καὶ τὸ συναίσθημα ὅτι μὲ παρακολουθοῦσαν ἦταν πιὸ δυνατὸ παρὰ ποτέ. Γιατὶ ἐδῶ βρίσκονταν οἱ προσωπογραφίες τῆς οἰκογένειας, σὲ φυσικὸ μέγεθος. Ἄναβαν τρεῖς - τέσσερις λάμπες καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ χαμηλὸ φῶς τὰ πρόσωπα φαίνονταν πραγματικά.

Φτάσαμε, εἶπε ὁ Γκάμπριελ κ' ἔνοιωσα νὰ μοῦ πιέζη τὸ μπράτσο.

Ἄκουσα τὸν Φράϊνταιϋ στὸ πανέρι του τότε. Κλαψούριζε ἀδύναμα, σὰν νἄθελε νὰ μοῦ ὑπενθυμίση τὴν παρουσία του. Πίστεψα πὼς ὁ Φράϊνταιϋ ἔνοιωθε τὶς ψυχικὲς διαθέσεις μου κ' ἤξερε ὅτι αἰσθανόμουν σὰν νὰ ἤμουν κλεισμένη σὲ μιὰ φυλακὴ κι ὅτι ἤμουν ἀνεπιθύμητη ἐδῶ. Φυσικά, ὑπενθύμισα στὸν ἑαυτό μου πὼς αὐτὸ ὠφειλόταν στὸ ὅτι εἴχαμε φτάσει μὲ τὸ σούρουπο. Θὰ ἦταν ἀρκετὰ διαφορετικὰ ἂν εἴχομε ἔρθει ἕνα φωτεινὸ ἡλιόλουστο πρωϊνό. Ὑπῆρχε ὑπερβολικὴ «ἀτμόσφαιρα» σ' αὐτὰ τὰ παλιὰ σπίτια. Καὶ τὴ νύχτα, οἱ σκιὲς ἔρχονταν νὰ βασανίσουν ἐκείνους ποὺ ἡ φαντασία τους ἦταν ὑπερβολικὰ ζωηρή. Ἤμουν σὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ θέση. Ἐπρόκειτο νὰ γίνω κυρία αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ καὶ πρὶν ἀπὸ τρεῖς μέρες κανεὶς δὲν ἤξερε τὴν ὕπαρξή μου. Δὲν ἦταν παράξενο ποὺ ἤμουν ἀνεπιθύμητη.

Ἔδιωξα τὰ δυσάρεστα συναισθήματα, γύρισα τὴν πλάτη μου στὰ πορτραῖτα κι ἀκολούθησα τὸν Γκάμπριελ σ' ἕναν διάδρομο. Τὸν διασχίσαμε ὥσπου φθάσαμε σὲ μιὰ πόρτα ποὺ ὁ Γκάμπριελ τὴν ἄνοιξε διάπλατη. Ἔβγαλα ἕνα ἐπιφώνημα εὐχαριστήσεως, γιατὶ στεκόμουν στὸ κατώφλι ἑνὸς χαριτωμένου δωματίου. Οἱ βαρειὲς κόκκινες μεταξωτὲς κουρτῖνες ἦταν τραβηγμένες μπροστὰ στὰ παράθυρα. Μιὰ φωτιὰ ἔκαιγε σ' ἕνα μεγάλο ἀνοιχτὸ τζάκι καὶ πάνω στὸ γείσωμα τοῦ τζακιοῦ ποὺ ἦταν ἀπὸ ὡραῖο σκαλισμένο λευκὸ μάρμαρο, ἄναβαν κεριὰ σὲ γυαλισμένα ἀσημένια κηροπήγια κ' ἔρριχναν ἕνα ἁπαλὸ φῶς στὸ δωμάτιο. Εἶδα τὸ κρεβάτι μὲ τὶς τέσσερις κολῶνες καὶ μὲ κουρτῖνες ποὺ ταίριαζαν μὲ τῶν παραθύρων, τὶς καρέκλες μὲ τὶς κοκκινόχρυσες κεντημένες πλάτες... Ἡ γενικὴ ἐντύπωση ἦταν μιὰ ἐντύπωση ζεστασιᾶς. Πάνω σ' ἕνα τραπέζι ἦταν ἕνα βάζο μὲ κόκκινα τριαντάφυλλα

Ὁ Γκάμπριελ τὰ κοίταξε καὶ κοκκίνισε. Ἔπειτα εἶπε:

Σ' εὐχαριστῶ, Ρούθ.

Εἶχα ἐλάχιστον καιρὸ γιὰ νὰ κάνω πολλὰ πράγματα.

-Αὐτὸ εἶναι ὡραῖο δωμάτιο, εἶπα.

Κούνησε τὸ κεφάλι της καταφατικά.

Εἶναι κρῖμα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ δῆς τὴν θέα ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Θὰ μπορέση νὰ τὴν δῆ σὲ καμμιὰ ὥρα περίπου, εἶπε ὁ Γκάμπριελ. Τὸ φεγγάρι θὰ ἔχη ἀνέβει ὡς τότε.

Ἔνοιωσα τοὺς φόβους μου νὰ ἐξατμίζωνται.

—Θὰ σᾶς ἀφήσω τώρα, εἶπε ἡ Ρούθ. Θὰ στείλω ζεστὸ νερό. Θὰ μπορέσετε νὰ εἶστε ἕτοιμοι γιὰ τὸ δεῖπνο σὲ τρία τέταρτα τῆς ὥρας;

Εἶπα πὼς θὰ μπορούσαμε κ' ἐκείνη ἔφυγε μαζὶ μὲ τὸν Λιούκ. Καθὼς ἡ πόρτα ἔκλεισε πίσω τους, ὁ Γκάμπριελ κ' ἐγὼ κοιταχθήκαμε σιωπηλά.

Ἔπειτα ὁ Γκάμπριελ εἶπε:

— Τί συμβαίνει, Κάθρην; Δὲν σοῦ ἀρέσει, σοῦ ἀρέσει;

—Εἶναι θαυμάσιο, ἄρχισα νὰ λέω. Δὲν φανταζόμουν... (Μὰ δὲν μπόρεσα νὰ συγκρατήσω τὴν ἀγανάκτησή μου:) Γιατί δὲν τοὺς εἶπες ὅτι παντρευόσουν;

Κοκκίνισε καὶ φάνηκε λυπημένος, ἀλλὰ ἤμουν ἀποφασισμένη νὰ μάθω τὴν ἀλήθεια.

Μά, δὲν ἤθελα φασαρίες...

—Φασαρίες, τὸν διέκοψα. Ἀλλὰ νόμιζα πὼς εἶχες γυρίσει γιὰ νὰ τοὺς τὸ πῆς.

—Γι' αὐτὸ γύρισα.

—Κι ἀνακάλυψες πὼς δὲν μποροῦσες... ὅταν ἔφτασες στὸ σημεῖο νὰ τοὺς τὸ πῆς;

—Ἴσως νὰ ἔφερναν ἀντίρρηση. Δὲν τὸ ἤθελα αὐτό.

-Ἐννοεῖς ὅτι δὲν θὰ μ' ἔκριναν ἄξια νὰ παντρευτῶ ἕνα μέλος τῆς οἰκογενείας τους;

Ἤξερα ὅτι τὰ μάτια μου πετοῦσαν σπίθες. Ἤμουν θυμωμένη καὶ δυστυχὴς συγχρόνως. Αὐτὴ ἦταν μιὰ τόσο ἀπογοητευτικὴ ἀρχὴ γιὰ τὴν ζωή μου σ' αὐτὸ τὸ σπίτι! Ἤμουν πειραγμένη μὲ τὸν Γκάμπριελ κ' ἔνοιωθα κατάθλιψη γιατὶ καταλάβαινα πὼς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γάμος μου ἔπρεπε νὰ κρατηθῆ μυστικὸς ὥσπου νὰ γίνη τετελεσμένο γεγονός, σήμαινε πὼς δὲν ἐπρόκειτο νὰ ζήσω πολὺ εὔκολα μὲ τὴν καινούργια οἰκογένειά μου.

—Θεέ μου, ὄχι, φώναξε ὁ Γκάμπριελ μὲ ἔμφαση. Μ' ἔπιασε ἀπὸ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ τραβήχτηκα κάπως ἀνυπόμονα. Θὰ ἐνθουσιαστοῦν... ὅταν σὲ γνωρίσουν! Δὲν τοὺς ἀρέσει ἡ ἀλλαγή. Ξέρεις πῶς εἶναι οἱ οἰκογένειες...

—Ὄχι, ἀπήντησα. Δὲν ξέρω. Κ' εἶναι λυπημένοι, πρᾶγμα ἀρκετὰ φυσικό... Μοῦ εἶναι ἀφόρητη ἡ ἰδέα πὼς μὲ εἶδαν ξαφνικὰ νὰ ξεπροβάλλω σὰν ἕνα καινούργιο μέλος τῆς οἰκογένειας. Μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς αἰσθάνονται!

—Μά, δὲν καταλαβαίνεις, Κάθρην, εἶπε ὁ Γκάμπριελ ἱκετικά.

—Τότε πές μου, τοῦ φώναξα. Ἐξήγησε! Γιατί πρέπει νὰ ὑπάρχη αὐτὸ τὸ μυστήριο;

Φαινόταν πολὺ δυστυχισμένος.

—Μὰ δὲν ὑπάρχει κανένα μυστήριο! Ἁπλῶς καὶ μόνο δὲν τοὺς τὸ εἶπα. Δὲν ἤθελα φασαρίες καὶ σκοτοῦρες. Ἤθελα νὰ σὲ παντρευτῶ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα, ὥστε νὰ μπορέσωμε νὰ εἴμαστε μαζὶ καὶ νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπ' ὅσον καιρὸ μᾶς μένει.

Ὅταν μίλησε ἔτσι, ὅλος ὁ θυμός μου ἐξαφανίστηκε. Μὲ τύλιξε ἡ τρυφεράδα, ἡ ἐπιθυμία νὰ τὸν κάνω εὐτυχισμένο ἐπειδὴ φοβόταν κάτι στὴ ζωή, (ἴσως τὸν θάνατο). Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἐπιθυμίας τὸν εἶχα παντρευτῆ. Καταλάβαινα ἀόριστα πὼς φοβόταν κάτι σ' αὐτὸ τὸ σπίτι καὶ πὼς ἤθελε ἕναν σύμμαχο. Ἐπρόκειτο νὰ εἶμαι ἐγὼ αὐτὸς ὁ σύμμαχος. Τὸ ἤξερα, γιατί, μολονότι βρισκόμουν στὸ Κέρκλαντ Ρέβελς λιγώτερο ἀπὸ μισὴ ὥρα, αἰσθανόμουν κ' ἡ ἴδια αὐτὸν τὸν φόβο.

—Ὁ Φράϊνταιϋ εἶναι ἀκόμη στὸ καλάθι του, εἶπα.

—Θὰ τὸν βγάλω ἔξω.

Ἄνοιξε τὸ πανέρι κι ὁ Φράϊνταιϋ πήδησε ἔξω γαυγίζοντας ἀπὸ εὐχαρίστηση ποὺ ἦταν ἐλεύθερος. Ἀκούστηκε ἕνα χτύπημα καὶ γύρισα ἀπότομα γιατὶ ὁ ἦχος δὲν ἦρθε ἀπὸ τὴν πόρτα ὅπου εἴχαμε μπεῖ. Πρόσεξα τότε ὅτι ὑπῆρχαν δυὸ πόρτες σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο.

Μιὰ φωνή, μὲ ἔντονη προφορὰ τοῦ Γυόρκσαϊρ εἶπε:

—Ζεστὸ νερό, κύριε!

Ἡ πόρτα εἶχε κλείσει πρὶν προφτάσω νὰ δῶ τὸν ἰδιοκτήτη τῆς φωνῆς.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ παλιὸ μπουντουάρ, εἶπε ὁ Γκάμπριελ, δείχνοντας τὴν πόρτα. Τὸ χρησιμοποιῶ γιὰ νὰ πλένωμαι. Θὰ τὸ βρῆς πολὺ χρήσιμο. Κλείδωσε καὶ τὶς δυὸ πόρτες πρὶν γδυθῆς. Θὰ μποροῦσε νἄρθη κανένας ὑπηρέτης...

Ἔβαλε τὸ λουρὶ στὸν Φράϊνταιϋ. «Δὲν φαντάζομαι νὰ θέλης νὰ χαθῆς ἀπὸ τὸ πρῶτο σου βράδυ, Φράϊνταιϋ», εἶπε. Κι ὅταν εἶχε φύγει, πῆγα μέσα στὸ μπουντουάρ, κ' ἐκεῖ εἶδα ὅτι ὑπῆρχε ἕνα μικρὸ μπανάκι, δοχεῖα μὲ ζεστὸ νερό, σαπούνι καὶ πετσέτες. Ἕνας μεγάλος καθρέφτης μὲ χρυσῆ κορνίζα ἦταν κρεμασμένος στὸν τοῖχο, καὶ σ' αὐτὴ τὴν κορνίζα ὑπῆρχαν δυὸ σκαλιστὰ κηροπήγια μὲ κεριά, ποὺ ἄναβαν.

Κοίταξα τὸν ἑαυτό μου στὸν καθρέφτη. Τὰ μάτια μου μοῦ φάνηκαν πιὸ πράσινα ἀπὸ συνήθως κι ἀνακάλυψα ὅτι γρήγορα ἔπαψαν νὰ κοιτοῦν τὴν εἰκόνα μου καὶ κοιτοῦσαν πίσω ἀπὸ τὸν ὦμο μου, ἐρευνώντας τὶς σκοτεινὲς γωνιὲς τοῦ μικροῦ δωματίου.

Παλιὰ σπίτια στὸ λυκόφως... Ἦταν, ἄραγε, δυνατόν, σὲ τέτοια μέρη, νὰ παρατείνεται ἡ παρουσία τῶν νεκρῶν;

Τί γελοῖες σκέψεις, γιὰ μιὰ λογικὴ νέα τοῦ Γυόρκσαϊρ!

Ἔβγαλα τὸ φόρεμά μου κι ἄρχισα νὰ πλένωμαι ἀπὸ τὶς σκόνες τοῦ ταξιδιοῦ. Αὔριο, μὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, θὰ γελοῦσα μὲ τὶς φαντασιοπληξίες μου.

Δειπνήσαμε ἐκείνη τὴ νύχτα σ' ἕνα εὐχάριστο δωμάτιο τοῦ πρώτου πατώματος.

Ὁ Γκάμπριελ εἶχε ἐξηγήσει ὅτι σὲ ἐπίσημες περιστάσεις, μόνο τὸ δεῖπνο σερβιριζόταν στὸ χώλ. Αὐτὸ γινόταν ἐπειδὴ τὸ χὼλ χρησιμοποιούνταν γι' αὐτὸ τὸν σκοπό, ὅταν τὸ σπίτι εἶχε κτισθῆ. «Τὸ μοναστηριακὸ τραπέζι ἐκεῖ κάτω εἶναι τόσο παλιό, ὅσο καὶ τὸ ἴδιο τὸ σπίτι. Ἀλλὰ ἔχομε μιὰ μικρὴ καὶ πιὸ βολικὴ τραπεζαρία γιὰ τὴν οἰκογένεια», πρόσθεσε.

῏Ηταν ἕνα μεγάλο δωμάτιο, ὅταν τὸ ἔκρινες μὲ τὰ μέτρα τοῦ Γκλὲν Χάουζ. Οἱ κουρτῖνες ἦταν τραβηγμένες, ὅταν μπήκαμε, καὶ ὑπῆρχαν κεριὰ πάνω στὸ τραπέζι. Μπόρεσα νὰ καταλάβω πὼς ἡ ζωὴ ἐδῶ ἐπρόκειτο νὰ εἶναι μιὰ κάπως ἐπίσημη ὑπόθεση.

῏Ημαστε ἔξη στὸ δεῖπνο. Αὐτὴ ἦταν ἡ οἰκογένεια. Ἡ Ρούθ κι ὁ Λιούκ, ποὺ τοὺς εἶχα ἤδη γνωρίσει, ὁ πατέρας τοῦ Γκάμπριελ, σὲρ Μάθιου Ρόκγουελ, κ' ἡ θεία του, ἡ μὶς Σάρα Ρόκγουελ. Καὶ οἱ δυὸ φαίνονταν πολὺ γέροι, θὰ εἶχαν περάσει τὰ ὀγδόντα.

Μόλις γνώρισα τὸν σὲρ Μάθιου, ἄρχισα νὰ νοιώθω πιὸ εὐτυχισμένη, γιατὶ ἦταν φανερὸ πὼς ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ μ' ἔβλεπε. ῏Ηταν πολὺ ψηλὸς κ' ἔσκυβε λιγάκι. Εἶχε ὅλα τὰ μαλλιά του μὰ ἦταν σχεδὸν κάτασπρα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν κόκκινο, ἀλλὰ εἶχε περισσότερο τὸ χρῶμα τοῦ κρασιοῦ, παρὰ τῆς ὑγείας. Καὶ τὰ γαλανὰ μάτια του, καταχωνιασμένα βαθιὰ μέσα σὲ πτυχὲς κρέατος, ἦταν φωτεινά – θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῆ ζωηρά.

—Ὁ Γκάμπριελ εἶναι τυχερὸς ποὺ ἔχει μιὰ τόσο ὄμορφη γυναῖκα, εἶπε.

Ἀσφαλῶς, αὐτὸ ἦταν κολακεία, γιατὶ δὲν ἤμουν ὡραία καὶ δὲν μποροῦσα νὰ φαίνωμαι ὡραία οὔτε σὲ γέρους τῶν ὀγδόντα. Κράτησε τὸ χέρι μου μέσα στὸ δικό του κ' ἔπειτα τὸ φίλησε. Μάντεψα πὼς δὲν ἦταν πάρα πολὺ γέρος γιὰ ἀβροφροσύνη. ῎Εδινε τὴν ἐντύπωση πὼς εἶχε ἀπολαύσει τὴν ζωὴ καὶ ἤλπιζε τὰ νέα μέλη τῆς οἰκογενείας του νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δικό του παράδειγμα.

—Πρέπει νὰ καθήσης πλάϊ μου, εἶπε. Θέλω νὰ σὲ βλέπω καὶ νὰ σ' ἀκούω, νὰ μοῦ πῆς τί σκέπτεσαι γιὰ τὴν καινούργια σου οἰκογένεια.

Κάθησα, λοιπόν, δίπλα του στὸ τραπέζι, καὶ κάθε λίγο καὶ λιγάκι ἔσκυβε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μοῦ χάϊδευε τὸ χέρι.

Η θεία Σάρα ἦταν ἀρκετὰ διαφορετική, μολονότι ἀναγνώριζα σ' αὐτὴ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν ὀμορφιὰ τῶν Ρόκγουελς. Τὰ γαλανὰ μάτια της ἦταν κενά κ' εἶχε ἕνα ὕφος ἐντάσεως, σὰν νὰ προσπαθοῦσε ἀπελπισμένα νὰ καταλάβη τί γινόταν γύρω της καὶ νὰ μὴ μποροῦσε νὰ τὰ καταλάβη ὅλα.

Σκέφθηκα πὼς θὰ ἦταν πιὸ γριὰ ἀκόμη κι ἀπὸ τὸν ἀδελφό της.

—Σάρα, φώναξε ὁ σὲρ Μάθιου, αὐτὴ εἶναι ἡ καινούργια σου κόρη!

Ἡ Σάρα κούνησε τὸ κεφάλι της καταφατικὰ καὶ τοῦ χαμογέλασε μὲ γλυκειὰ ἀθωότητα. Μακάρι νὰ εἶχα συναντήσει αὐτοὺς τοὺς δυὸ γέρους πρῶτα... Τότε θὰ ἔνοιωθα πὼς μοῦ εἶχαν κάνει θερμὴ ὑποδοχή.

—Πῶς λέγεσαι; ρώτησε.

—Κάθρην, τῆς εἶπα.

Κούνησε τὸ κεφάλι της. Καί, ὅποτε σήκωνα τὸ βλέμμα μου, ἔπιανα τὰ μάτια της καρφωμένα ἐπάνω μου.

Ὁ σὲρ Μάθιου ἤθελε ν' ἀκούση πῶς γνωριστήκαμε καὶ γιὰ τὴν ξαφνικὴ ἀπόφασή μας νὰ παντρευτοῦμε. Τοῦ εἶπα γιὰ τὸν Φράϊνταιϋ.

—Τσιγγάνες, εἶπε. Μποροῦν νὰ εἶναι πολὺ σκληρὲς γιὰ τὰ ζῶα... Δὲν τοὺς ἐπιτρέπω νὰ ἔρχωνται στὰ κτήματά μου. Πρέπει νὰ πῶ ὅτι ἦταν μιὰ τυχερὴ μέρα γιὰ τὸν Γκάμπριελ, ὅταν πῆγε μὲ τ' ἄλογό του πρὸς ἐκείνη τὴν κατεύθυνση.

Ὁ Λιοὺκ εἶπε:

—Τοῦ ἀρέσει πάντα νὰ φεύγη... μὲ τ' ἄλογό του... καὶ ποτὲ δὲν ξέρομε πότε θὰ γυρίση.

—Γιατί ὄχι; εἶπε ὁ Γκάμπριελ. Εἶναι ἕνας τρόπος κι αὐτὸς νὰ περνᾶς τὶς διακοπές σου! Ἀπεχθάνομαι νὰ κάνω σχέδια. Προσδοκᾶς τὶς εὐχαριστήσεις ποὺ θὰ νοιώσης φεύγοντας μακριά, καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἀπογοητεύεσαι... ῎Οχι. Πήγαινε ὅπου σὲ ὁδηγεῖ τὸ πνεῦμα... αὐτὸ εἶναι τὸ ρητό μου.

—Καί κοίταξε πόσο σὲ καλὸ σοῦ βγῆκε! εἶπε ὁ σὲρ Μάθιου, χαμογελώντας σὲ μένα.

—Πρέπει νὰ δείξω στὴν Κλαὶρ τὰ κεντήματά μου. Θὰ θέλη νὰ τὰ δῆ, εἶπε ἡ Σάρα.

Ἀκολούθησε μιὰ σύντομη σιωπή. ῎Επειτα, ἡ Ρούθ εἶπε ἥσυχα.

—Λέγεται Κάθρην, θεία. ῎Οχι Κλαίρ.

—Φυσικά... φυσικά... ψιθύρισε ἡ Σάρα. Ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὰ κεντημένα χαλιά, ἀγαπητή μου;

—Τὰ θαυμάζω, ἀλλὰ δὲν διαπρέπω σ' αὐτά. Δὲν εἶμαι πολὺ ἐπιδέξια μὲ τὴν βελόνα μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΟΙΑ (ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ) - ΤΙ (ΕΛΛΗΝΙΔΑ Ή ΞΕΝΗ)

« 'Η βελτίωσις αὕτη τῆς ἀττικῆς φυλῆς ἤρξατο ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς εἰκονομαχίας, ὅτε, ἐξορισθέντων τῶν βυζαντινῶν εἰκονισμάτων, αἱ γυναῖκες, ἀντὶ νὰ ἔχωσιν ἀκαταπαύστως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσχνὰς Παναγίας καὶ λιποσάρκους ἁγίους, ἀνύψουν καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ ἀνάγλυφα τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐγέννων τὰ τέκνα των ὅμοια τούτοις· ὥστε καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς καλλιτεχνίας ἀναγκαία φαίνεταί μοι ἡ μεταρρύθμισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν εἰκονογραφίας »

ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ (ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ);

Ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου; Περισσότερη ζωὴ στὸ ὕπαιθρο καὶ ἐντατικώτερη ἄσκηση; Ταξίδια πρὸς τὸ ἐξωτερικό; Κινηματογράφος; Διεθνῆ περιοδικά; Διεθνῆ πρότυπα ὀμορφιᾶς;... Οἱ κοινωνιολόγοι ἂς ἀνακαλύψουν τὸ αἴτιο ἢ τὴν συρροὴ αἰτίων. Μιὰ φορά, τὸ ἀδιαμφισβήτητο γεγονός εἶναι πὼς ἡ σύγχρονη Ἑλληνίδα δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν σύγχρονη Γαλλίδα, Ἰταλίδα, Σουηδέζα, Γερμανίδα, Ἀγγλίδα.

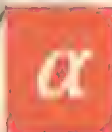
Οἱ γεμᾶτες ὀμορφιὰ σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν προσφέρουν τὰ ἀμάχητα τεκμήρια στὸ ἀκριβὲς τοῦ ἰσχυρισμοῦ. Καὶ ταυτόχρονα προσφέρουν στοὺς ἀναγνῶστες τῶν «Εἰκόνων» τὴν εὐκαιρία γιὰ ἕναν πρωτότυπο καὶ ελκυστικὸ διαγωνισμό. Συμπληρώνοντας ἢ ἀντιγράφοντας καὶ ἀποστέλλοντας μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου τὸ δελτίο ποὺ δημοσιεύεται στὴν σελίδα 55 τοῦ παρόντος τεύχους, ὁ ἀναγνώστης θὰ πρέπει νὰ ὑποδείξη :

1 Ποιά ἀπὸ τὶς δεκατρεῖς (οἱ φωτογραφίες εἶναι διπλὲς καὶ φέρουν ἀρίθμηση α΄ - ιγ΄) κοπέλλες εἶναι κατὰ τὴν γνώμη του ἡ ὡραιότερη.

2 Ποιά εἶναι Ἑλληνίδα καὶ ποιά ξένη.

3 Σὲ ποιόν ἀπὸ τοὺς 14 Νεοέλληνες πεζογράφους (Α. Παπαδιαμάντης, Γ. Βιζυηνός, Ἐμμ. Ροΐδης, Ι. Κονδυλάκης, Π. Νιρβάνας, Κ. Χρηστομάνος, Γρ. Ξενόπουλος, Ν. Καζαντζάκης, Στράτης Μυριβήλης, Κοσμᾶς Πολίτης, Μ. Καραγάτσης, Τάσος Ἀθανασιάδης, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος καὶ Γιάννης Σφακιανάκης) ἀνήκουν τὰ μικρὰ κείμενα ποὺ διακοσμοῦν σὰν λεζάντες τὴν πρώτη ἐκτὸς ἀριθμήσεως καὶ τὶς ἀριθμημένες φωτογραφίες (Συνέχεια στὴν σελίδα 54)

««Κάποτε-κάποτε κάθουνται καὶ ρεμβάζουν, λίγο μελαγχολικοί, πλάθοντας μιὰ φανταστικὴ γυναίκα, ὀνειρεμένη, αὐτὴ ποὺ δὲν τολμήσανε ν' ἀγγίξουν καὶ ποὺ θὰ μείνει τὸ αἰώνιο ἰδανικὸ καὶ ἡ αἰώνια νοσταλγία. Καί ὅταν δυναμώνει τὸ παράπονο καὶ καταντάει ἀβάσταχτο φέρνουν τοὺς βιολιτζῆδες καὶ ξεφωνίζουν τὸν καημό τους γιὰ τὴν ἀνύπαρχτη γυναίκα, τὴ μόνη ποὺ ἀγάπησαν πραγματικὰ καὶ ποὺ δὲν ἔγινε ποτὲ δική τους»

««Κι ἔβλεπες ὤμους, μπράτσα, στήθη, πλάτες, μεριά, γοφιὰ γυναίκας σωστῆς...Μόνο τὸ πρόσωπο ἦταν παιδιάτικο, πανόμορφο πρόσωπο μὲ γλυκὰ κι ἤρεμα πιθέματα, πολὺ κανονικά, ποὺ τὸ φώτιζαν μεγάλα, ἁγνά, θαυμάσια γαλαζοπράσινα μάτια καὶ τὸ ἐσκίαζαν σγουρά, πυκνὰ καὶ φουντωτὰ μαλλιά, κατάμαυρα. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἦταν ἄσπρο, καθαρό, χωρὶς πολλὰ κοκκινάδια καὶ χωρὶς μαυράδια κάτω ἀπ' τὰ μάτια. Μόνο τὰ λεπτὰ χείλη ἦταν ζωηρὰ κόκκινα καὶ τὸ γλυκότατο χαμόγελό τους ἄφηνε σὰν ἕν' ἄσπρο φῶς ἀπὸ τὰ μεγάλα κάπως, μὰ ἴσια καὶ κάτασπρα δόντια»

«Τὸ γλυκόπνοο βραδινὸ ἀεράκι θαρρεῖς πὼς σοῦ φέρνει τὸν ὄμορφο παθητικὸ σκοπό. Κάθεσαι στὸ ἀκρογιάλι κι ἐρωτεύεσαι τὰ κύματα, ποὺ φεύγουν καὶ μακραίνουν κατὰ τὸ πέλαγο· μὲ τὴ χαρὰ τοῦ ταξιδιοῦ, μὲ τοῦ ξενητεμοῦ τὸν πόνο. Ἡ ψυχή σου ταξιδεύει μαζί τους. Ποῦ πάει; Ὅπου τὴν προβοδᾶ ὁ ἄνεμος, ὅπου τὴ φέρνει ἡ μοίρα της. Πάει νὰ βρεῖ καὶ ν' ἀνταμώσει ὅ,τι ἔχασε κι ὅ,τι δὲν βρῆκε ἀκόμα. Πάει ψάχνοντας μιὰν εὐτυχία, πάει γυρεύοντας μιὰ παρηγοριά. Κυνηγάει μιὰ πατρίδα, ἕνα φιλί, ἕνα τραγούδι, ἕνα ὄνειρο –ποιός ξέρει;–, μιὰ σκέψη, ἕνα στίχο, μιὰν ἀλήθεια, ἕνα ψέμα, ἕνα παράδεισο»

Εἶναι δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τὶς Ἑλληνίδες

«Δὲν περπατεῖ, ἀλλὰ προβαίνει —κάλλιο θά 'λεγε κανεὶς γλιστρᾶ— μὲ τὸ πανωκόρμι της ἐλαφρὰ γερμένο πίσω κι ἀπαλὰ στὶς χυτὲς λαγόνες λικνισμένο. Αὐτὸ τὸ γλίστρημα καὶ τὸ λίκνισμά της θυμίζει τὰ τρέμουλα κυματίσματα τῶν λαιμῶν τῶν κύκνων· θυμίζει ἴριδες λιγνόκλονες, ὅταν καμπανιστὲς σαλεύουνε στὸ φύσημα τῶν βραδινῶν ἀνέμων. Τέτοια κι Αὐτὴ στὸ δρόμο της προβαίνει σὰ μέσα σὲ κάποιες αὖρες ποὺ παντοτινὰ τὴ συνοδεύουν, καὶ τὰ βήματά της δὲν εἶναι παρὰ ἕνα γαλήνεμα ποὺ δὲν τελειώνει καὶ ὁλοένα ξαναρχίζει· τότε κ' οἱ γραμμὲς τοῦ σώματός της κυλοῦνε σὲ μιὰ σκάλα μεταπτώσεων μουσικῶν, ποὺ ψυχὴ δὲν τοὺς ἀκούει καὶ ποὺ ἀποτελοῦν αὐτὲς τὸ ρυθμὸ τῆς ἀόρατης ὑπάρξεώς της. Ὦ! τί ἐκστατικὲς μελωδίες νὰ μαντεύω μέ 'καναν, ἐμένα τὸν κουφό»

δ

«Οὐδέποτε ψυχὴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκχεομένη κατώρθωσε νὰ περιβάλῃ τὸ ἄωρον καὶ ἀτελὲς ἔτι σῶμα της διὰ τοσαύτης θερμῆς λάμψεως, ὥστε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς τῆς σαρκὸς ἀτελείας, δανείζουσα εἰς τὴν ὕλην τὸν ἄχρονον, τὸν αἰώνιον τύπον τῆς ἰδίας αὐτῆς τελειότητος. Ἡ Μάσιγγα δὲν ἦτο πλέον τὸ ἀγοροειδὲς κοράσιον τῆς πρώτης ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ συναντήσεώς μου»

ἀπὸ τὶς ξένες ἐπισκέπτριες;

«Σ' αὐτὴν ἔβλεπα περισσότερο τὴν ἔκφραση τῆς ψυχῆς παρὰ τῆς σάρκας τὴν ἄψυχη λευκότητα καὶ ἀβρότητα. Στὸ ἐξωτερικὸ σύνολο τοῦ Βαγγελιοῦ, στὴ στάση καὶ στὴν κίνηση, στὴ φωνή, στὸ βλέμμα καὶ τὸ γέλιο παρουσιαζότανε μιὰ γλυκιὰ καὶ πονετικὴ ψυχή. Στὰ μαῦρα της μάτια ἔβλεπα μιὰν ἅγιαν καλοσύνη, κάτι ἀπὸ τὸ βλέμμα τῆς Παναγίας. Κ' ἡ γλυκιά της ἡ φωνή, ὅταν ἀκόμη ἔλεγε ἀσήμαντα κι ἀδιάφορα, ἦτο μουσικὴ πούφτανε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ γέμιζε τρυφερότητα τὴν καρδιά μου. Ὅσες φορὲς τὴν ἔβλεπα, μοῦ 'διδε τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία, κ' ἡ φωνὴ καὶ τὸ χαμόγελό της ἦσαν τὰ φάρμακα γιὰ κάθε μου λύπη. Ὅταν μ' ἄγγιζαν, ὅταν μ' ἐθώπευαν τὰ χέρια της ἢ μὲ φιλοῦσαν τὰ χείλη της, χυνότανε στὶς φλέβες μου ἕνα πραϋντικὸ φίλτρο, πούλυωνε κ' ἔδιωχνε κάθε πόνο»

στ

ζ

«Ὁ κορμός ἔχει κυματισμὸ σάρκας ἁρμονικό· κάτι σὰν καταρράχτης πού, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ στήθους, χύνεται στὴ θάλασσα τῶν λαγώνων. Οἱ μηροί, λεπτοὶ καὶ κωνικοί, σχηματίζουν ἔντονη καμπύλη πρὸς τὰ ἐμπρός... Τελευταῖο παρατηρῶ τὸ κεφάλι... Ἡ μύτη εἶναι λεπτή, κάθετη, μὲ ρουθούνια εὐαίσθητα. Ὁ μπάτης ζωντανεύει τὰ μόλις κυματιστὰ μαλλιά. Ὅσο γιὰ τὰ μάτια, τὰ μαντεύω. Μεγάλα, γαληνεμένα, βαθύχρωμα, κάτω ἀπ' τὶς μακριὲς ἀναγερτὲς βλεφαρίδες»

Πολυΰμνητη ἡ γυναικεία ὀμορφιὰ στὴν νεοελληνικὴ πεζογραφία, ἀνακύπτει ὅμως πάντα τὸ προσωπικὸ ὕφος

η

«Ἦτον ἀπόλαυσις, ὄνειρον, θαῦμα... Ἔβλεπα τὴν ἀμαυρὰν καὶ ὅμως χρυσίζουσαν ἀμυδρῶς κόμην της, τὸν τράχηλόν της τὸν εὔγραμμον, τὰς λευκὰς ὡς γάλα ὠμοπλάτας, τοὺς βραχίονας τοὺς τορνευτούς, ὅλα συγχεόμενα, μελιχρὰ καὶ ὀνειρώδη εἰς τὸ φέγγος τῆς σελήνης. Διέβλεπα τὴν ὀσφύν της τὴν εὐλύγιστον, τὰ ἰσχία της, τὰς κνήμας, τοὺς πόδας της, μεταξὺ σκιᾶς καὶ φωτός, βαπτιζόμενα εἰς τὸ κῦμα. Ἐμάντευα τὸ στέρνον της, τοὺς κόλπους της, γλαφυρούς, προέχοντας, δεχομένους ὅλας τὰς αὔρας, τὰς ῥιπὰς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ θεῖον ἄρωμα. Ἦτον πνοή, ἴνδαλμα ἀφάνταστον, ὄνειρον ἐπιπλέον εἰς τὸ κῦμα· ἦτον νηρηΐς, νύμφη, σειρὴν πλέουσα, ὡς πλέει ναῦς μαγική, ἡ ναῦς τῶν ὀνείρων»

«Ἦταν ἕνα ἡλιοκόρασο, σφιχτόκορμο καὶ στρομπουλό, μὲ σχιζαμυγδαλάτα μάτια, καὶ τὰ φρύδια της σπάθιζαν κατὰ πάνω, σὰ γιαταγάνι· ἔμοιαζε ἀγρίμι, ποὺ ἄκουσε σάλο πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα κι ἀναγοργώνει μάτια, αὐτιά, φρύδια, λαιμό, κι ὀσμίζεται τὸν ἀέρα»

ϑ

«Ἡ ἀψιὰ εὐτυχία τοῦ δροσεροῦ νεροῦ τίναξε σὰν ἡδονικὸς σπασμὸς τὰ σπλάχνα της. Ἦταν μιὰ αἴσθηση βίαιης χαρᾶς καὶ λευτεριᾶς, μιὰ δροσιὰ ποὺ ἔφτανε ὥς τὴν ψυχή της, σὰ νὰ φόραγε κατάσαρκα ὁλάκερη τὴ θάλασσα, ἀπὸ τὴν κορφὴ ὥς τὰ νύχια. Μιὰ φορεσιὰ ρευστὴ καὶ ἀγέρινη σὰν αὐτὲς τὶς μακριὲς διάφεγγες φοῦστες μὲ τὰ γλαυκὰ καὶ τριανταφυλλιὰ χρώματα, ποὺ φοροῦσαν μέσα στ' ἀμερικάνικα περιοδικὰ τοῦ Φόρτη κάτι κυρίες μὲ κορμιὰ ἀνάλαφρα σὰν τὰ σύννεφα. Τὴν ἔνιωθε νὰ σέρνεται πίσω της ἡ οὐρά, ἀτέλειωτη, ὥς πέρα στὶς μακρινὲς ἀκρογιαλιές, ὅπου οἱ φραμπαλάδες φουρφουρίζουν μικρὰ ἀναδιπλωτὰ κύματα ἀπὸ ἀφρό»

I

Οἱ τρεῖς πρῶτοι νικηταί, ἐκεῖνοι δηλαδὴ ποὺ θὰ πλησιάσουν περισσότερο τὴν ἰδανικὴ ἀπάντηση (ἡ ὁποία. σημειωτέον, στὸ πρῶτο ἐρώτημα θὰ διαμορφωθῆ ἀπὸ τὸ δημοψήφισμα τῶν ἀναγνωστῶν), θὰ λάβουν τὰ ἑξῆς δῶρα:

1. Ταξίδι καὶ ἑβδομαδιαία παραμονὴ στὴν Μύκονο —ὅπου ἐλήφθησαν καὶ οἱ περισσότερες φωτογραφίες—, στὸ πολυτελὲς ξενοδοχεῖο «ΛΗΤΩ», ἐντὸς τῆς περιόδου 1964 - 65, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ νικητοῦ.
2. Μικρὴ Βιβλιοθήκη «ΓΑΛΑΞΙΑ» (50 τόμοι τῆς ἐκλογῆς τοῦ κερδίζοντος).
3. Ἐτήσια συνδρομὴ τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ» καὶ τῆς «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ».

ΙΑ

«Περνοῦσαν ἀπὸ κατάστενα λιθόστρωτα δρομάκια βυθισμένα σ' ἕνα ἀραχνοΰφαντο μισόφωτο, ἀπὸ ἀσβεστωμένες καμάρες. Κάτω ἀπ' τὰ πεζούλια ξανοιγόταν ἀπότομα τὸ λουλακὶ ἀρχιπέλαγος, διάστικτο ἀπὸ θαμπὰ φῶτα... Τὸ πρωὶ ξημέρωσε βαρὺ ἀπὸ τοὺς ὑδρατμοὺς στὴ Σαντορίνη. Μὰ ὅσο ἀνέβαινε ὁ ἥλιος καὶ τὸ ζεστὸ ἀεράκι ξέφτιζε τὶς ἄχνες σὲ ἄπειρες, χρυσοΰφαντες τουλύπες, ἀπὸ τὰ ξεφτίδια τους ξεμύτιζαν λουλακένιοι τροῦλοι, ἀσβεστωμένα σπιτάκια, ἀνεμόμυλοι, καμπαναριά, κι οἱ ἄγριοι σχιστόλιθοι δείχνανε τὴν κατάμαυρη γύμνια τους. Κάτω, στὴν ἀκύμαντη ἐπιφάνεια τοῦ ὅρμου, πλέανε κάτασπρες λουρίδες ἀπὸ ἀλαφρόπετρες. Οἱ ὑδρατμοὶ σμυρίδιζαν σὰν ἀσημόσκονη πάνω ἀπὸ τὸ ἡφαίστειο καὶ τὶς Καμένες»

ιβ

«Ἡ Ἄννα πρόβαλε τὸ κεφάλι της πίσω ἀπὸ τὸ κάσαρο. Ὕστερα πετάχτηκε σβέλτη καὶ στάθηκε στὴ μέση τῆς κουβέρτας. Ὁ ἥλιος τὴν εἶχε βάψει μπρούντζινη. Ἡ ποδιά της μὲ ἄσπρες καὶ πράσινες ρίγες ἀνέμιζε μὲ τὸ μαΐστρο. Μιὰ καστανόχρυση τούφα παιχνίδιζε κάτω ἀπὸ τὴν ψάθα. Τὰ μάτια της ἄστραφταν μὲ κάτι σμαραγδένιες λάμψεις. Ἦρθε κοντά μου κι ἔπιασε τὸ ἀντενόσκοινο γιὰ νὰ κρατηθεῖ, γιατὶ ἔκανε τώρα λίγο μπότζι ὁ «Πασχάλης». Μιλήσαμε. Εἴτανε ἔξυπνη, ἁπλή, πρόσχαρη. Εἶχε ἀνθρωπιά, κατανόηση καὶ καλλιέργεια. Φαινόταν ἀπὸ καλὴ καὶ γερὴ στόφα»

1 Θεωρῶ ὅτι ἡ ὡραιότερη ἀπὸ τὶς 13 κοπέλλες ποὺ εἰκονίζονται (σὲ δυὸ πόζες ἡ κάθε μιά) εἶναι αὐτὴ ποὺ χαρακτηρίζεται μὲ τὸ στοιχεῖο ☐
(Νὰ τοποθετηθῇ στὸ τετραγωνίδιο ἕνα ἀπὸ τὰ γράμματα: α, β, γ, δ, ε, στ, ζ, η, θ, ι, ια, ιβ, ιγ)

2 Νομίζω ὅτι ἡ ἐθνικότης κάθε μιᾶς ἀπὸ τὶς εἰκονιζόμενες κοπέλλες εἶναι
(Νὰ τοποθετηθῇ ἕνα Ε κεφαλαῖο (Ἑλληνὶς) ἢ Ξ (ξένη), ἀναλόγως, σὲ κάθε λευκὸ τετραγωνίδιο)

α	β	γ	δ	ε	στ	ζ
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
η	**θ**	**ι**	**ια**	**ιβ**	**ιγ**	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	

3 Οἱ συγγραφεῖς τῶν λεζαντῶν κάτω ἀπὸ κάθε κοπέλλα εἶναι οἱ ἑξῆς:

Α. Παπαδιαμάντης ☐ Γ. Βιζυηνός ☐ Ἐμμ. Ροΐδης ☐
Ι. Κονδυλάκης ☐ Π. Νιρβάνας ☐ Κ. Χρηστομάνος ☐
Γρ. Ξενόπουλος ☐ Ν. Καζαντζάκης ☐ Κ. Πολίτης ☐
Σ. Μυριβήλης ☐ Μ. Καραγάτσης ☐ Τ. Ἀθανασιάδης ☐
Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος ☐ Γιάν. Σφακιανάκης ☐

(Νὰ τοποθετηθῇ σὲ κάθε λευκὸ τετραγωνίδιο τὸ χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο κάθε κοπέλλας. Νὰ ἀφεθῇ λευκὸ ἐκεῖνο ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸν συγγραφέα τῆς πρώτης, ἐκτὸς ἀριθμήσεως, φωτογραφίας)

Ὀνοματεπώνυμον................ Διεύθυνσις............ Πόλις.......

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ (Ή ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ) ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ **«ΕΙΚΟΝΕΣ»**, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57, ΑΘΗΝΑΙ

ιγ

«Εἶναι μιὰ συντροφιὰ ἀγόρια κορίτσια, ξαπλωμένα στὸν ἄμμο, ποὺ τραγουδοῦν, μιὰ φράση, σωπαίνουν, μιὰ φράση, καὶ πάλι σωπαίνουν. Νιώθουν τὸ κορμί τους νὰ φλέγεται ἀπὸ περίσσια ζωή. Τὸ μικρὸ κορίτσι μὲ τὸ σωσίβιο πασπατεύει παράμερα τὸ νερό, τὰ φύκια, τὸ βυθό, μὲ τὰ λιγνὰ δάχτυλά του – γιὰ τὰ κοχύλια. Εἶναι ἀφοσιωμένο σὲ τούτη τὴ μεγάλη ὑπόθεση, γεμίζει τὶς φοῦχτες κοχύλια, ὕστερα βγαίνει στὴν ἀκροθαλασσιά, στὰ βότσαλα, ἀδειάζει τὶς φοῦχτες, ξεδιαλέγει, χρώματα - χρώματα, εἶναι ὅλα μικροσκοπικὰ κι ἀγίνωτα, κι ἀστράφτουν ἀχνά, καίγονται μὲ ἥσυχη φλόγα, ἕνας νεκρὸς θησαυρός. Λοιπόν, ἡ Λένι εἶναι ἀπὸ κάποιο βιβλίο. Προσπαθῶ νὰ τὴν πλάσω, τὸ πρόσωπό της, τὸ σῶμα της. Νὰ τὸ στήσω ἀντίκρυ μου, καθὼς ἄγαλμα, νὰ λάμπει στὸν ἥλιο. Ἢ νὰ τῆς βρῶ ἕνα ὄνομα ἄλλο, ποὺ νὰ μὴν ἀντιστέκεται στὴν ἐπιθυμία μου. Τὸ κορίτσι μὲ τὸ σωσίβιο ἔρχεται σιμά μου, ν' ἁπλώσει τοὺς θησαυρούς του στὰ πόδια μου. Εἶναι μαγεμένα τὰ μάτια του, τόσα κοχύλια»

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ τὶς πολυτάραχες ἐρωτικὲς περιπέτειες καὶ τὶς ἀλλεπάλληλες ἀπογοητεύσεις, ἡ μικρὴ χωριατοπούλα ἀπ' τὴν Βόρειο Καρολίνα —πού στὸ μεταξὺ εἶχε γίνει διάσημη στάρ— ἔφτασε νὰ προσωποποιῇ τὸν Σατανᾶ... ↓

Η ΑΠΙΣΤΕΥΤ

Τρεῖς γάμοι Τρεῖς ἔρωτες Πέντε ἄνδρες

Ως σήμερα, στὰ 42 της, ἡ Ἄβα Γκάρντνερ ἔχει κάνει τρεῖς γάμους καὶ ἔχει γνωρίσει τρεῖς ἔρωτες. Ἡ ἐξίσωση γιὰ τὶς περισσότερες γυναῖκες θὰ εἶχε τὴν ἀκόλουθη μορφή: 3γ+3ε = 3α (ἄνδρες). Γιὰ τὴν Ἄβα ὅμως τὰ πράγματα εἶναι κάπως διαφορετικά: 3γ+3ε = 5α. Καὶ ἡ ἀνάλυση: Οἱ δυὸ πρῶτοι σύζυγοι τῆς Ἄβα, ὁ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Μίκυ Ρούνεϋ καὶ ὁ μουσικὸς τῆς τζὰζ Σώου, ἦταν ἁπλοὶ περαστικοὶ τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς κρεβατοκάμαράς της. Ὁ τρίτος, ὁ διάσημος τραγουδιστὴς Φράνκ Σινάτρα, ὑπῆρξε καὶ ἐραστὴς καὶ σύζυγος — περισσότερο μάλιστα ἐραστής, ὁ «μεγάλος ἔρωτας» ποὺ ἐπηρέασε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο τὴν πολυτάραχη ζωὴ τοῦ ἀγριοκόριτσου, τῆς ἀνοικονόμητης αὐτῆς χωριατοπούλας ἀπὸ τὴν Βόρειο Καρολίνα. Οἱ δυὸ ἑπόμενοι ἄνδρες, ποὺ λάμπουν, ἂν καὶ ὄχι σὰν τὸν Σινάτρα, στὸ ἐρωτικὸ στερέωμα τῆς Ἄβα, εἶναι ὁ Ἱσπανὸς ταυρομάχος Λουΐς Μιγκουὲλ Ντομιγκουὲν καὶ ὁ Ἰταλὸς κωμικὸς Βάλτερ Κιάρι. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς κοντὰ σ' αὐτοὺς ὑπῆρχε καὶ ὁλόκληρος Γαλαξίας πολὺ περισσότερο ἐφήμερων συντρόφων. Ὅλοι τους, μαζὶ μὲ τὸν Μιγκουὲλ καὶ τὸν Κιάρι, δὲν ἔζησαν μόνο μὲ τὴν Ἄβα. Ὑποχρεώθηκαν, παράλληλα, νὰ ζοῦν καὶ μὲ μιὰ σκιά: Τὴν σκιὰ τοῦ Σινάτρα. Παρουσία μὲ ἀέναη μουσικὴ ὑπόκρουση ἀπὸ τοὺς δίσκους του. Παράξενα ὅλα αὐτά... Μὰ ὑπάρχουν καὶ ἀκόμη πιὸ πα-

ΤΗΣ ΑΒΑ ΓΚΑΡ

Ὅπως τὴν διηγεῖται ἡ γραμματεύς της

Ἀποκλειστικότης «ΕΙΚΟΝΩΝ»

Ἀποκλειδωμένη στὴν κάμαρά της, δὲν ἤθελε νὰ δῆ κανέναν καὶ ἀπαντοῦσε μὲ βρισιὲς ὅταν ὁ Φράνκ χτυποῦσε τὴν πόρτα της καὶ τῆς ζητοῦσε νὰ κλείσουν εἰρήνη. Δὲν εἶχαν περάσει 24 ὧρες ἀπὸ τοὺς γάμους της, καὶ ἡ Ἄβα ἀπειλοῦσε κιόλας μὲ διαζύγιο. Περιμένοντας νὰ σβήσουν τὰ σημάδια, περνοῦσε τὴν ὥρα της καπνίζοντας ἀδιάκοπα, πίνοντας τζὶν καὶ βλέποντας τηλεόραση.

Ἦταν ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι, μὲ μισόκλειστο τὸ ἕνα μάτι, μὲ φουσκωμένα τὰ χείλη, ὅταν ὁ Σινάτρα κάνη τὴν ἐμφάνισή του στὴν μικρὴ ὀθόνη τῆς τηλεοράσεως., σὲ μιὰ μουσικὴ ἐκπομπή.

Προλογίζει:

—Ἀφιερώνω ὅλα τὰ τραγούδια μου στὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαπῶ. Δὲν ντρέπομαι νὰ τὸ πῶ πὼς βιάζομαι πολὺ νὰ ξαναβρεθῶ κοντά της.

Τρέμοντας ἀπὸ τὸ κακό της, ἡ Ἄβα ἑτοιμάζεται νὰ κλείση τὴν τηλεόραση, ὅταν ὁ Φράνκ ἀρχίζη τὸ πρῶτο τραγούδι του.

Ἀλλάζει γνώμη καὶ τὸν ἀκούει ὡς τὸ τέλος. Τὸν ἀκούει γιατί ἡ φωνὴ τοῦ Φράνκ ἔχει πάνω της μιὰ ἀκαταμάχητη γοητεία. Ὅταν ὁ Φράνκ τραγουδάη, αὐτὴ μαγεύεται κυριολεκτικά...

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, ὁ Φράνκ ξαναχτυπᾶ τὴν πόρτα της. Ἐκείνη τοῦ ἀνοίγει καὶ πέφτει στὴν ἀγκαλιά του... κλαίει, τοῦ ψιθυρίζει γλυκόλογα. Αὐτὸς τὴν φιλᾶ... Ζοῦν δυὸ μέρες κλεισμένοι στὸ διαμέρισμά τους, χωρὶς νὰ δοῦν κανένα.

Τρομεροὶ ἐρασταί!

Μιὰ νύχτα, στὸ Μεξικό, ὅπου περνοῦν τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, τὴν στιγμὴ ποὺ βγαίνουν ἀπὸ ἕνα καμπαρέ, τοὺς σταματᾶ ἕνας φωτογράφος.

Ἡ Ἄβα θυμώνει, δὲν ξέρει κανεὶς γιατί. Ὁ Φράνκ προσπαθεῖ νὰ τὴν ἡσυχάση, νὰ τῆς ἐξηγήση πὼς ὁ δυστυχισμένος αὐτὸς δὲν ἔκαμε κακὸ σὲ κανένα. Ἡ Ἄβα ἀνάβει κάθε στιγμὴ καὶ περισσότερο, καὶ στὸ τέλος λέει περιφρονητικὰ στὸν Φράνκ:

—Δὲν εἶσαι ἄντρας ἐσύ. Κάνεις τὸ παλληκάρι ὅταν πρόκειται νὰ δείρης μιὰ γυναῖκα καὶ ξεφουσκώνεις ὅταν τὰ δῆς λίγο σκοῦρα.

Πληγωμένος στὸν ἐγωϊσμό του, ὁ Σινάτρα ὁρμᾶ στὸν φωτογράφο, τοῦ παίρνει τὴν μηχανὴ ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴν κάνει θρύψαλα στὴν ἄσφαλτο, τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ πέτο, τὸν τραβᾶ καὶ τοῦ δίνει μιὰ γροθιὰ στὴν μασέλα.

Ὁ φτωχὸς κυλιέται στὸ πεζοδρόμιο, μὰ τὸ πλῆθος ποὺ ὡς τόσο ἔχει μαζευτῆ ἀγανακτεῖ καὶ χυμᾶ τοῦ Σινάτρα — στὴν ἀρχὴ δυό, ὕστερα τρεῖς, μετὰ τέσσερις... ἐναντίον ἑνός. Ὁ Φράνκ πολεμᾶ σὰν λύκος, ποὺ ἔχει πέσει σὲ ὁλόκληρο κοπάδι σκυλιῶν... Χτυπᾶ μὲ τὶς γροθιές του, μὲ κλωτσιές... Αὐτοὶ ποὺ τὸν πολιορκοῦν τὸν χτυποῦν ἄγρια, μὰ ἐκεῖνος δὲν ὑποχωρεῖ οὔτε ἕνα βῆμα.

Δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχωρήση. Πλάϊ του ἀκούει τὴ φωνὴ τῆς Ἄβα:

—Δεῖξε τους πὼς εἶσαι ἄντρας...

Καὶ ὁ Φράνκ ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται στωϊκὰ τὰ χτυπήματα...

Τώρα μάλιστα ἔχει ἐγκαταλείψει τὴν προσπάθεια νὰ φυλαχτῆ ἢ νὰ χτυπήση. Ἡ μόνη του σκέψη εἶναι πὼς νὰ κρατηθῆ στὰ πόδια του. Ἂν πέση, τὸ ξέρει καλὰ αὐτό, θὰ τὸν ἀποτελειώσουν μὲ κλωτσιές.

Μὲ τὴν σειρά της ἡ Ἄβα μπαίνει στὸν καυγᾶ.

Μὲ ὅπλο τὰ παπούτσια μὲ τὰ μυτερὰ τακούνια, ἀνοίγει μιὰ βαθειὰ πληγὴ πάνω ἀπὸ τὸ μάτι ἑνὸς ἐπιτιθέμενου. Φωνάζει, βρίζει... Σωστὴ λυσσασμένη τίγρις.

Στὸ τέλος φθάνει ἡ ἀστυνομία. Εἶναι καιρὸς πιὰ γιατί ὁ Φράνκ μόλις ποὺ στέκεται στὰ πόδια του.

Τὸ κοστούμι του ἔχει γίνει κουρέλια. Ἔχει χάσει τὴν γραβάτα του καὶ τὸ ἕνα παπούτσι του, τὸ πρόσωπό του δὲν διακρίνεται ἀπὸ τὰ αἵματα.

Ἀνησυχία καὶ συγκίνηση

Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ἄβα συγκινεῖται, ἡ Ἄβα ἀνησυχεῖ, ἡ Ἄβα εἶναι μετανοιωμένη.

Στὸ ταξί, ποὺ τοὺς πηγαίνει στὸ ξενοδοχεῖο τους, σκουπίζει τὰ αἵματα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Φράνκ, φιλάει τὶς πληγές του κλαίει, τοῦ λέει:

—Συγχώρεσέ με. Ἦταν τρέλλα μου, ποὺ σ' ἔβαλα σ' αὐτὸ τὸν καυγᾶ. Κινδύνεψες νὰ σὲ σκοτώσουν.

Δὲν εἶναι πιὰ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἡ ἐκρηκτικὴ γυναῖκα, ποὺ σπρώχνει τοὺς ἄνδρες νὰ ἀλληλοσκοτώνωνται. Εἶναι ἡ γλυκειὰ Ἄβα, ἡ γεμάτη κατανόηση, ποὺ λίγους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο τους εἶχε κάμει τὸν Φράνκ νὰ δακρύση μὲ τὴν γενναιοδωρία της.

Ὑπάρχει πραγματικὰ στὴν ζωή τους ἕνα ἐπεισόδιο, ποὺ δὲν τὸ ξέρει κανείς.

Ἀφοῦ χώρισε τὴν Νάνσυ, τὴν πρώτη γυναῖκα του, ὁ Φράνκ Σινάτρα ἦταν οἰκονομικὸ ἐρείπιο. Τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἡ διατροφή, ποὺ τὸν ὑποχρέωσαν τὰ δικαστήρια νὰ πληρώση, τὸν εἶχαν ἀφήσει ἀπένταρο, καὶ οἱ δίσκοι εἶχαν πάψει νὰ πουλιοῦνται. Τὸ κοινὸ δὲν τοῦ συγχωροῦσε τὸ ὅτι εἶχε ἀφήσει τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ τρία παιδιά του. Αὐτὸς ποὺ κέρδιζε ἑκατομμύρια τὸν μῆνα, δὲν κατάφερνε πιὰ νὰ κλείση ἕνα συμβόλαιο. Ἄρχισε νὰ πίνη, νὰ παίζη καὶ νὰ χάνη στὰ χαρτιά. Τελειωμένος ἄνθρωπος!

Τότε εἶναι ποὺ τὸν βοήθησε ἡ Ἄβα. Τοῦ ἔδωσε σχεδὸν ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια, πετώντας στὰ σκουπίδια τὴν ἀπόδειξη ποὺ τῆς ἔδωσε αναγνωρίζοντας τὸ χρέος του. Μὲ τὴν ἐπιρροή της τὸν ἐπέβαλε στὶς μουσικὲς ταινίες, στὰ μεγάλα καμπαρέ, στὴν τηλεόραση. Τοῦ ὠργάνωσε τουρνὲ στὴν Ἀμερική.

Ὅλα αὐτά, γιατί ἡ Ἄβα, ἡ ἀδάμαστη, ἦταν ἐρωτευμένη.

Ὁ Φράνκ εἶναι τὸ πᾶν γι' αὐτήν. Ἕνα βράδυ σὲ μιὰ δεξίωση χαστούκισε ἕναν σπουδαῖο κα-

ΤΗ ΖΩΗ

ράξενα. Ἡ Ἄβα εἶναι, ὅπως εἴπαμε, ἕνα ἀγριοκόριτσο. Ὅλες οἱ ἐρωτικὲς περιπέτειές της, ἢ τουλάχιστον οἱ σημαντικώτερες, εἶχαν καὶ μιὰ ἄλλη ὑπόκρουση: Ξύλο, πολὺ ξύλο καὶ σπασίματα πιατικῶν, μπιμπελό, ἐπίπλων καὶ λοιπῶν. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ διηγεῖται σήμερα, σὲ δεύτερη συνέχεια, ἡ πρώην γραμματεὺς καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς στενώτερες φίλες τῆς Ἄβα, ἡ Μπέττυ Πόουπ, ποὺ ἔζησε μαζί της στὴν Ἀμερική, στὴν Ἀγγλία, στὴν Ἰταλία καὶ στὴν Ἱσπανία, ποὺ εἶναι τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ σχεδὸν μόνιμη κατοικία τῆς Ἄβα. Στὴν προηγούμενη συνέχεια ἡ Μπέττυ Πόουπ, ἀφοῦ μίλησε γενικὰ γιὰ τὴν ζωὴ τῆς Ἄβα, ἔφερε τὸν ἀναγνώστη στὸ πολυτάραχο εἰδύλλιό της μὲ τὸν Σινάτρα: Ὅλο δαγκωνιές, γροθιὲς καὶ ξαναφιλιώματα. Μὰ μήπως ὁ μήνας τοῦ μέλιτος πρόκειται νὰ ἔχη κάποια ἀλλαγὴ σκηνικοῦ;

ΑΤΑΡΑΧΗ, ἀπὸ τὶς κερκίδες τῆς ἀρένας, ἡ Ἄβα παρακολουθοῦσε τὴν ἀγωνία τοῦ Λούις Μιγκουέλ. Τίποτε δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ συγκινήση πιὰ τὴν καρδιά της. Εἶχε μεταβληθῆ τώρα σὲ «ἀνάλγητο σφυρί».

ΡΝΤΝΕΡ

ΕΝΩ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ τὸν ἑαυτό της σὲ μιὰ δοκιμαστικὴ προβολή, ἄρχισε ξαφνικὰ νὰ κλαίη.

λεσμένο, μόλις τὸν ἄκουσε νὰ ψιθυρίζη στὸν πλαϊνό του κάτι ποὺ δὲν ἦταν κολακευτικὸ γιὰ τὸν Φράνκ.

Δερνόταν μαζί του, τὸν ἔβριζε, τοὔκανε φοβερὲς σκηνὲς ζηλοτυπίας καὶ ἔψαχνε τὶς τσέπες του. Μὰ τὸν ἀγαποῦσε, ὅπως δὲν ἀγάπησε ποτὲ ἄντρα στὴν ζωή της.

Νομίζει πὼς θὰ πεθάνη ἀπὸ τὴν λύπη, τὴν ἡμέρα ποὺ μαθαίνει πὼς τὴν ἀπατᾶ.

Μιὰ νύχτα δὲν πῆγε στὸ σπίτι. Ἡ Ἄβα τριγυρίζει πάνω - κάτω, τρελλὴ ἀπὸ τὴν ἀνησυχία. Εἰδοποιεῖ τὴν ἀστυνομία: «Ὁ Φράνκ χάθηκε!». Δὲν ξέρει πιὰ τί νὰ κάμη γιὰ νὰ τὸν ξαναβρῆ, ὅταν χτυπᾶ τὸ τηλέφωνο.

Εἶναι ὁ Φράνκ, ποὺ, στὴν γεμάτη ἀγωνία ἐρώτηση τῆς Ἄβα, ἀπαντᾶ ὅτι θὰ γυρίση τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ.

Ἡ Ἄβα ἀφήνει τὸ τηλέφωνο. Τὴν πιάνει μιὰ τρομακτικὴ νευρικὴ κρίση. Σπάζει ὅ,τι βρίσκει μπροστά της, κάνει ἄνω - κάτω τὸ διαμέρισμα. Μετὰ πέφτει στὸ κρεβάτι της καὶ κλαίει.

Ὁ καυγάς τους, ὅταν γύρισε ὁ Φράνκ, ἦταν ἀπὸ τοὺς λίγους, μὰ στὸ τέλος τἄφτιαξαν πάλι. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωή της ἡ Ἄβα μαθαίνει νὰ συγχωρῆ. Ὁ Φράνκ τῆς ἔδωσε ἕνα σκληρὸ μάθημα. Εἶχε περάσει τὴν βραδυά του μὲ μιὰ ἀπλὴ μιντινέττα τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Βλέπεις, τῆς εἶπε, στὴν ζωὴ δὲν ἔχουν σημασία μόνο τὸ χρῆμα καὶ ἡ δόξα. Ἴσως περισσότερη σημασία ἔχουν ἡ καρδιὰ καὶ ἡ εὐγένεια.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη, ἡ Ἄβα δὲν κατάλαβε πολὺ καλὰ πὼς ὁ Φράνκ εἶχε προτιμήσει μιὰ ἄσχημη κοπέλλα. Μά τί σημασία εἶχε αὐτό, ἀφοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ πὼς δὲν θὰ ξανάρχιζε πιὰ τὰ ἴδια;

Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ ἀπιστίες τοῦ Φράνκ συνεχίστηκαν. Ξέρει πόσο ἡ Ἄβα εἶναι ἐρωτευμένη μαζί του. Εἶναι βέβαιος πὼς τὴν ἔχει δαμάσει. Ὑπάρχουν πάντως παιχνίδια ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ παίξη μὲ τὴν Ἄβα Γκάρντνερ. Σὲ λίγο θὰ πάρη κι αὐτὸς τὸ μάθημά του.

Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα, στὸ κεφάλαιο «Ἡ φρικτὴ ἐκδίκηση τῆς Ἄβα Γκάρντνερ», θὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς, μὲ τὴν σειρά της, ἡ Ἄβα ἐκδικήθηκε τὸν Φράνκυ. Θὰ σᾶς διηγηθῶ ἀκόμη πῶς ἕνας «τρίτος», ὁ ταυρομάχος Ντομιγκουέν, μπόρεσε νὰ πάρη τὴν Ἄβα ὁριστικὰ ἀπὸ τὸν Φράνκ Σινάτρα.

Ἡ φοβερὴ ἐκδίκηση

Η ζήλεια εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔρριξε τὴν Ἄβα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Λούϊς Μιγκουὲλ Ντομιγκουέν. Ἡ ζήλεια καὶ τὸ ἐρωτικὸ πεῖσμα. Εἶχε συγχωρήσει στὸν Φράνκ Σινάτρα τὴν πρώτη του ἀπιστία. Δὲν τοῦ συγχώρησε τὴν δεύτερη καὶ στὸ μυαλό της δὲν ὑπῆρχε πιὰ ἄλλη σκέψη: Νὰ ἐκδικηθῆ. Ἡ ἐκδίκηση ἦταν ἀνάλογη μὲ τὸν ὑπερήφανο καὶ ἄκαμπτο χαρακτῆρα της. Ἀνάλογη μὲ τὸν πόνο καὶ τὴν ἀπογοήτευση ποὺ δοκίμασε.

Ὅσοι βρέθηκαν κοντά της κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, δὲν ξεχνοῦν τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Ἄβα ἔμαθε ὅτι ὁ Φράνκ συνέχιζε τὶς μπερμπαντιές του. Τὸ σὸκ ποὺ ἔπαθε ἦταν φοβερό. Ὁ Φράνκ ἀντιπροσώπευε γι' αὐτὴ τὸν ἰδεώδη ἄνδρα, τὸν δυνατὸ καὶ τὸν τίμιο, στὸν ὁποῖο εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Ἦταν ἀκόμη ὁ πρῶτος ἄνδρας γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε νοιώσει πραγματικό, μεγάλο ἔρωτα. Πρὶν ἀπ' αὐτόν, μὲ τοὺς δυὸ πρώτους ἄνδρες της, τὸν Μίκυ Ρούνεϋ καὶ τὸν Ἄρτυ Σώου, δὲν εἶχε μιὰ γυναῖκα σ' ἕναν ἄνδρα.

Ὁ Μίκυ Ρούνεϋ τὴν εἶχε θαμπώσει. Ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς δημοφιλέστερους καὶ καλύτερα ἀμειβόμενους ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ. Οἱ γκριμάτσες του, τὰ ἀστεῖα του εἶχαν μαγέψει τὴν Ἄβα, τὴν μικρὴ χωριατοπούλα ἀπὸ τὴν Βόρεια Καρολῖνα.

Τὴν φορὰ ἐκείνη ἡ Ἄβα μαγεύτηκε, ἀλλὰ δὲν ἐρωτεύθηκε. Μὲ τὸν Ἄρτυ Σώου, ἕναν μουσικὸ τῆς τζάζ, ἦταν δυστυχισμένη. Τὴν εἰρωνευόταν γιὰ τὴν χωριάτικη προφορά της, τὴν ἐμπόδιζε νὰ μιλᾶ μπροστὰ σὲ κόσμο, τὴν ὑποχρέωσε νὰ πάρη μαθήματα ἀπαγγελίας ἐπὶ ἕνα χρόνο, καθὼς ἦταν σχεδὸν ἀγράμματη, φρόντιζε ὁ ἴδιος γιὰ τὴν μόρφωσή της, τὴν μεταχειριζόταν (αὐτὸ τὸ ἀγριοκόριτσο) σὰν μαθήτρια καὶ τὴν τιμωροῦσε, ἀπαγορεύοντάς της νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ σπίτι, σὰν νὰ ἦταν παιδὶ πέντε χρόνων.

Οὔτε ὁ Μίκυ, οὔτε ὁ Ἄρτυ μπόρεσαν νὰ τὴν συγκινήσουν.

→

Μὲ τὸν Φράνκ ἡ Ἄβα ἀνακάλυψε τὸν κεραυνοβόλο ἔρωτα. Ὁ Φράνκ ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ τὴν εἶδε σὰν γυναῖκα, ποὺ τὴν ἔκανε νὰ μάθη τί θὰ πῆ τρυφερότητα. Ὅταν ἔμαθε πὼς τὴν ἀπατοῦσε, τὸν συγχώρησε γιατὶ τὴν κρατοῦσαν κοντά του πολλὲς ἀναμνήσεις, πολλὲς γλυκειὲς στιγμές. Κι ὅταν ὁ Φράνκ τῆς ὑποσχέθηκε πὼς δὲν θὰ τὴν ταπείνωνε πιά, πὼς δὲν θὰ τὴν ἔκανε νὰ ὑποφέρη, αὐτὴ τὸν πίστεψε. Μὰ ὅταν ἔμαθε πὼς δὲν εἶχε κρατήσει τὸν ὅρκο του, ἔνοιωσε νὰ ραγίζη, νὰ κλονίζεται μέσα της κάτι τὸ πολὺ σοβαρό: Ἡ ἐμπιστοσύνη της.

Ἤθελε νὰ σκοτωθῆ!

Τρεῖς μέρες ἔμεινε κλεισμένη στὴν κάμαρά της, θεονήστικη, πίνοντας μόνο καφέδες καὶ καπνίζοντας τὸ ἕνα τσιγάρο μετὰ τὸ ἄλλο. Χλωμή, μὲ πρησμένα τὰ μάτια ἀπὸ τὰ κλάματα, ἀχτένιστη, δὲν ἔπαυε νὰ ἀναστενάζη καὶ νὰ ρωτᾶ:

—Γιατί μοῦ τὸ ἔκανε αὐτό; Γιατὶ μοῦ εἶπε ψέματα;

Καμμιὰ φορὰ σηκωνόταν ἀπὸ τὸ κρεβάτι της, ἔτρεχε πάνω - κάτω στὸ δωμάτιό της, σπάζοντας καὶ ἀναποδογυρίζοντας ὅ,τι τύχαινε στὸ πέρασμά της,... ἀκόμη καὶ τοὺς δίσκους τοῦ Φράνκ, τοὺς ὁποίους ἔβαζε καὶ ξαναέβαζε, χωρὶς διακοπή, στὸ ἠλεκτρόφωνό της.

Τὶς τρεῖς αὐτὲς ἀτέλειωτες μέρες ἔπρεπε νὰ τὴν φρουροῦν, γιατὶ ἤθελε νὰ σκοτωθῆ. Ὅταν ἔμαθε τὴν τρομερὴ εἴδηση, ἔτρεξε στὴν κουζίνα οὐρλιάζοντας σὰν νὰ τὴν εἶχαν πληγώσει, καὶ πῆρε ἕνα μαχαίρι πού, ἂν δὲν τὴν ἐμπόδιζε ἡ Καρολῖνα, ἡ μαύρη μαγείρισσά της, θὰ τὸ κάρφωνε στὸ στῆθος της.

Τὸ βράδυ τῆς τρίτης μέρας βγῆκε, ἐπιτέλους, ἀπὸ τὴν κάμαρά της, φοβερὰ ἀδυνατισμένη, μόλις μπορώντας νὰ σταθῆ στὰ πόδια της, χλωμὴ σὰν πεθαμένη.

Μὰ ὑπῆρχε ἀκόμη κάτι τὸ πιὸ τρομακτικό: Τὸ βλέμμα της. Ἕνα βλέμμα σκληρό, ψυχρό, ἀποφασιστικό.

Ὁ Χέμινγκουαιη, ὁ Ἀμερικανὸς μυθιστοριογράφος ποὺ πέθανε πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια καὶ ποὺ ἦταν ὁ καλύτερος φίλος της, ἦλθε νὰ τὴν δῆ, γιὰ νὰ προσπαθήση νὰ τὴν παρηγορήση, καὶ τὴν βρῆκε σὲ «ἀνησυχητικὴ κατάσταση».

Ἀπὸ τὴν μεγάλη ὅμως κατάπτωσή της, ἡ Ἄβα ἄντλησε τὴν δύναμη νὰ ἐκδικηθῆ.

—Ὑπάρχει, εἶπε στὸν Χέμινγκουαιη, μιὰ ἱσπανικὴ παροιμία ποὺ λέει: «Ὅταν εἶσαι ψηλά, πρέπει νἆσαι σὰν τὸ σφυρί. Ὅταν εἶσαι χαμηλά, πρέπει νἆσαι σὰν τὸ ἀμόνι». Τὴν στιγμὴ αὐτὴ εἶμαι σὰν τὸ ἀμόνι. Δέχομαι τὰ ὀδυνηρότερα χτυπήματα, στὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ἀντέξη ἡ καρδιὰ μιᾶς γυναίκας. Μὰ σοῦ ὑπόσχομαι πὼς μιὰ μέρα θἆμαι τὸ σφυρὶ ποὺ χτυπᾶ.

Τὴν ὑπόσχεση αὐτή, ποὺ ἡ Ἄβα ἔδωσε στὸν ἑαυτό της, θὰ τὴν κρατήση ὅσο κι ἂν πρόκειται νὰ πονέση. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως δὲν θ' ἀργήση.

Ὁ Φράνκ, ποὺ γύριζε μιὰ ταινία στὸ Λονδῖνο, ἔμαθε ἀπὸ φίλους τὴν λύπη τῆς Ἄβα. Ἔχει τύψεις καὶ σὲ λίγο ἀρχίζουν νὰ τὸν βασανίζουν, παράλληλα, ἀνησυχίες. Τηλεφωνεῖ στὴν Μαδρίτη, γιὰ νὰ πάρη νέα ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, καὶ στὸ ἀκουστικὸ βρίσκεται ἡ ἴδια ἡ Ἄβα.

Ἔχει τὴν ἐπιθυμία νὰ τοῦ πῆ πόσο τὸν ἀγαπᾶ ἀκόμη, ἔχει τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν συγχωρήση ξανά, δὲν θέλει ἄλλο παρὰ μόνο νὰ τὸν ξαναβρῆ, νὰ τὸν νοιώση κοντά της, ἀλλὰ ἡ Ἄβα δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς συνηθισμένες γυναῖκες. Ἡ ζήλεια, ποὺ τὴν τρώει πάντα, ὁ ἐγωϊσμός της τὴν κάνουν νὰ τοῦ μιλήση διαφορετικὴ γλῶσσα. Μὲ συγκρατημένη φωνὴ λέει στὸν Φράνκ:

—Δὲν ἀξίζει πιὰ τὸν κόπο νὰ σκοτίζεσαι γιὰ μένα ἢ γιὰ τὴν ὑγεία μου. Μὴ μὲ θεωρῆς πιὰ γυναῖκα σου. Πήγαινε νὰ βρῆς τὶς ἄλλες. Ἐγὼ δὲν θέλω πιὰ νὰ σὲ ξαναδῶ. Μισῶ τὰ μοιράσματα, καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἄντρα μου.

Ὁ Φράνκ πάει νὰ τρελλαθῆ. Τὴν παρακαλεῖ νὰ τὸν συγχωρήση. Ἡ φωνή του εἶναι ἱκετευτική, συγκινητική. Ἡ Ἄβα ἀφήνει τὸ ἀκουστικό.

Εἶναι καιρός. Μόλις μπορεῖ νὰ ἀντιτάξη ἀντίσταση. Ἡ φωνὴ τοῦ Φράνκ τὴν κάνει νὰ τρέμη. Θέλει νὰ ὑποχωρήση, μὰ τὴν συγκρατεῖ ὁ ἐγωϊσμός της. Ἀφήνει τὸ τηλέφωνο.

Τότε ἡ ἀπελπισία τοῦ Φράνκ γίνεται ἔντονη ὅσο κι αὐτὴ ποὺ δοκίμασε ἡ Ἄβα λίγες μέρες πρωτύτερα.

Ξέρει πὼς χάνει τὴν γυναῖκα του, ξέρει πὼς ἡ ἀπόφασή της εἶναι ἀμετάκλητη. Παρ' ὅλα αὐτὰ δοκιμάζει νὰ τὴν ξανακερδίση.

Πρίν, τῆς φερνόταν συχνὰ σὰν ἀφέντης. Τώρα καταλαβαίνει πόσο τὴν ἀγαπᾶ, πόσο τοῦ λείπει, πόσο θὰ τοῦ λείψη. Νοικιάζει ἕνα ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο.

Σὲ λίγες ὧρες ὁ Φράνκ, ὁ ἄνδρας ποὺ ἔχει ἀναστατωθῆ ἀπὸ τὴν λύπη καὶ τὸν ἔρωτα, χτυπᾶ καὶ οὐρλιάζει μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς βίλλας «Ἡ μάγισσα». Μάταια ὅμως... Ἡ πόρτα μένει κλειστή. Παρὰ τὶς φωνές του, παρὰ τὶς βρισιές, παρὰ τὶς ἱκεσίες του, ἡ Ἄβα δὲν ὑποχωρεῖ. Κλεισμένη στὴν κάμαρά της, μὲ τὸ κεφάλι χωμένο στὰ μαξιλάρια, γιὰ νὰ μὴν ἀκούη, κλαίει...

Κλαίει γιατί ὅλο τὸ εἶναι της δὲν ποθεῖ παρὰ ἕνα πρᾶγμα: Νὰ ριχτῆ στὴν ἀγκαλιά του, νὰ ξαναβρῆ κοντά του τὴν εὐτυχία, ὅπως παλιά. Μὰ αὐτὴ ἡ ζήλεια, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἐκδίκηση ποὺ θέλει νὰ πάρη εἶναι πιὸ δυνατὰ ἀπὸ τὸν πόθο της. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, ἡ Ἄβα θὰ εἶναι πάντα δυστυχισμένη.

Ὅταν κατάλαβε ὅτι ὁ Φράνκ εἶχε φύγει, ἔτρεξε ἔξω, τρελλὴ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία, καὶ τὸν φώναζε στοὺς δρόμους. Τὸ βράδυ, ὅμως, ὅταν ὁ Σινάτρα τῆς τηλεφώνησε πάλι, δὲν θέλησε νὰ τοῦ μιλήση, δὲν θέλησε νὰ τὸν δῆ, ἀπὸ φόβο μήπως ὑποχωρήση. Ἡ Ἄβα κρατᾶ τὴν ὑπόσχεσή της, νὰ ἐκδικηθῆ. Ὅταν, μάλιστα, μαθαίνη ὅτι ὁ Φράνκ βρίσκεται σ' ἕνα αὐτοκίνητο κοντὰ στὴν πόρτα τῆς βίλλας της, προσπαθεῖ νὰ τὸν κάνη νὰ ὑποφέρη ἀκόμη περισσότερο. Ἀνοίγει ὅλα τὰ παράθυρα καὶ παίζει στὸ ἠλεκτρόφωνό της, ὅσο μπορεῖ δυνατώτερα, τοὺς δίσκους τζὰζ τοῦ δεύτερου ἄντρα της. Γιὰ νὰ καταλάβη καλὰ ὁ Φράνκ πὼς δὲν εἶναι πιὰ τίποτε γι' αὐτή, γιὰ νὰ μάθη πὼς ἡ φωνή του δὲν τὴν μαγεύει πιά.

Μετὰ ἀπὸ κάμποσες μέρες ὁ Φράνκ ἔφυγε γιὰ τὸ Λονδῖνο, ὠχρός, πελιδνός, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωή του, δυστυχισμένος, ἀγνώριστος. Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἀμερικὴ ἄρχισε νὰ πίνη σὰν τρελλὸς καὶ δὲν περνᾶ μέρα ποὺ νὰ μὴν κάνη ἕνα καυγᾶ στοὺς δρόμους. Γυρίζει ἔξω τὶς νύχτες, ἔχει περιπέτειες ποὺ τὸν ἀηδιάζουν καὶ τοῦ φέρνουν κάθε φορὰ καὶ περισσότερο τὴν νοσταλγία ἐκείνης ποὺ ἔχασε.

Νικᾶ ἡ ζήλεια

Ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτό, ἡ Ἄβα, ὅταν ἔμαθε πὼς ἡ ἔκλυτη ζωή της τὸν κάνει νὰ χάνη στὰ μάτια τοῦ μεγάλου κοινοῦ, θέλει νὰ τοῦ τηλεφωνήση: «Ἔρχομαι». Μὰ ὅταν πάλι τὴν πληροφοροῦν πὼς ἔχει κάθε τόσο κι ἀπὸ μιὰ μικρὴ αἰσθηματικὴ περιπέτεια, νικᾶ ἡ ζήλεια της. Τότε, τὶς στιγμὲς αὐτές, τὸν παίρνει στὸ τηλέφωνο καί, ἐνῶ αὐτὸς τῆς ζητᾶ συγγνώμη, ἐκείνη τὸν βρίζει, τὸν εἰρωνεύεται, τοῦ κάνει σκηνὲς ζηλοτυπίας... Ὕστερα κλαίει ὅλη τὴν νύχτα...

Τὸ 1954 ὁ Φράνκ κόντεψε νὰ δῆ νὰ πραγματοποιῆται τὸ τολμηρὸ ὄνειρό του: Νὰ ξανακατακτήση τὴν Ἄβα.

Ἦταν στὴν Νέα Ὑόρκη ὅταν ἔμαθε πὼς ἡ Ἄβα, ἀφοῦ λίγον καιρὸ εἶχε σχέσεις μ' ἕναν ταυρομάχο τῆς Βαρκελώνας, τὸν Μάριο Κάμπρε, φαίνεται νὰ εἶναι ἐρωτευμένη μὲ ἄλλον ταυρομάχο, πολὺ νέο, πολὺ ὄμορφο, τὸν Λούϊς Μιγκουέλ Ντομιγκουέν.

Ὁ Σινάτρα ὑποφέρει. Δὲν βρίσκει πιὰ τρόπο γιὰ νὰ μάθη ἡ Ἄβα πὼς ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἀγαπᾶ. Ἔχει ἀλλάξει πολύ. Ἡ λύπη ἔχει ἀνοίξει ρυτίδες στὸ πρόσωπό του. Τὸ βλέμμα του ἔχει χάσει τὴν λάμψη του, καὶ τὸ χαμόγελό του εἶναι γεμᾶτο μελαγχολία καὶ κυνισμό. Ἔχει προσπαθήσει νὰ ξεχάση δουλεύοντας πολύ, πίνοντας πολύ, χωρὶς νὰ τὸ καταφέρνη.

Παρ' ὅλα αὐτά, τοῦ μένουν ἀκόμη μερικὲς ἐλπίδες: Σκέπτεται πώς, ἀφοῦ κανεὶς δὲν τὸν ἔχει ἀντικαταστήσει ἀκόμη στὴν καρδιὰ τῆς Ἄβα, δὲν ἔχει χαθῆ τὸ πᾶν καὶ πὼς ἕνα θαῦμα εἶναι πάντα δυνατό. Μὰ τώρα, ποὺ ἕνας ἄλλος ἄντρας τὴν ἐνδιαφέρει, ὁ Φράνκ φοβᾶται πολύ. Ὁ ἕνας ἔρωτας διώχνει τὸν ἄλλο. Σὲ λίγο κινδυνεύει νὰ τὸν ξεχάση ἡ Ἄβα.

Τότε, μιὰ νύχτα, ὁ Φράνκ κάνει κάτι πολὺ παράξενο:

Ἡ ὥρα εἶναι τρεῖς τὸ πρωῒ στὸ στούντιο τῶν ἠχογραφήσεων. Ὅλα εἶναι κατάκλειστα. Ὁ νυχτοφύλακας, ὅμως, μ' ἕνα καλὸ φιλοδώρημα, δέχεται νὰ τοῦ ἀνοίξη.

Ὁ Φράνκ ἀνοίγει τὸ μαγνητόφωνο καὶ κάθεται στὸ πιάνο. Παίζει καὶ τραγουδᾶ αὐτοσχεδιάζοντας ὅ,τι τοῦ ἔρχεται στὸ μυαλό, γιὰ τὸν χαμένο του ἔρωτα, γιὰ τὸν τραγικὸ καὶ θαυμάσιο ἔρωτα, γιὰ τὴν ἀπόγνωση, γιὰ τὸν πόνο του. Καί, ξαφνικά, τὸ τραγούδι σταματᾶ: Ὁ Φράνκ Σινάτρα, ὁ σκληρὸς Φράνκ κλαίει. Σὲ λίγες μέρες ἕνας φίλος του στέλνει τὴν μοναδικὴ αὐτὴ μαγνητοταινία στὴν Ἄβα.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη βρίσκεται στὴν ζωή της ὁ Λούϊς Μιγκουέλ Ντομιγκουέν, ὁ ὡραῖος ταυρομάχος, ποὺ τὴν μαγεύει μὲ τὸν ἱπποτισμό του, μὲ τὸ θάρρος του στὶς ἀρένες. Μά, ὅταν ἀκούη τὴν ἐγγραφὴ ποὺ ὁ Φράνκ ἔκανε γι' αὐτή, ὅταν ἀκούη πόσο ὑποφέρει, ντρέπεται γιὰ τὴν ἐκδίκησή της, ποὺ τὴν στερεῖ ἀπὸ τὸν μόνο ἄνθρωπο ποὺ ἀγαπᾶ.

Ἀναστατώνεται, εἶναι πάντα βαθιὰ ἐρωτευμένη. Δὲν διστάζει πιά. Τηλεφωνεῖ στὸν Φράνκ:

—Ἔλα. Σὲ περιμένω!

Ὁ ἀπίθανος ἔρωτάς της

Ἡ Ἄβα κλεινόταν στὸ δωμάτιό της κι ἄκουγε τὴν μαγνητοταινία τοῦ Σινάτρα. Τίποτε ἄλλο πιὰ δὲν εἶχε σημασία γι' αὐτή. Οὔτε ἡ Ἱσπανία, οὔτε οἱ ταυρομαχίες, οὔτε ὁ ἥλιος, οὔτε ἡ καινούργια ἐκείνη ζωὴ ποὺ λογάριαζε νὰ κάνη κοντὰ στὸν Λούϊς Μιγκουὲλ Ντομιγκουέν, τὸν πιὸ ξακουστό, τὸν ὀμορφότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ταυρομάχους. Ὅταν ὁ Φράνκ ἔφθασε, ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιά του.

Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη πίστεψε πὼς ὅλα ἦταν δυνατά, πὼς ὅλα μποροῦσαν νὰ ξαναρχίσουν σὰν καὶ πρῶτα. Μὰ τὴν φορὰ αὐτὴ ὁ ἔρωτάς τους δὲν κράτησε παρὰ λίγες μέρες. Κι ὅμως, πρὶν παραδεχθῆ ὅτι κάτι σὰν κατάρα τὴν ἐμπόδιζε νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία κοντὰ στὸν ἄντρα ποὺ ἀγαποῦσε, ἡ Ἄβα δοκίμασε τὸ πᾶν γιὰ νὰ σώση τὸν ἔρωτά τους. Ἀκολούθησε πειθαρχικὰ τὸν Φράνκ στὴν Ἀμερική, διασχίζοντας τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὸ ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο του. Πίστευε πὼς τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόσες δοκιμασίες, ἐκεῖνο ποὺ θὰ θριάμβευε θἆταν ἡ ἀγάπη τους. Ἔμειναν δυὸ ἑβδομάδες κρυμμένοι σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς Καλιφόρνιας. Γιὰ νὰ ἐπισφραγίση τὴν συμφιλίωσή τους, ἡ Ἄβα εἶχε προσφέρει στὸν Φράνκ μιὰ ἠλεκτρικὴ κιθάρα, ποὺ τῆς εἶχε στοιχίσει πάνω ἀπὸ 3.000 δολλάρια. Μόνοι σὲ μιὰ φάρμα τοῦ Πὰλμ Σπρίγκ, ἐκεῖ ὅπου εἶχαν γνωρισθῆ, προσπάθησαν νὰ ξαναχτίσουν τὴν εὐτυχία τους. Περνοῦσαν τὶς μέρες τους κολυμπώντας, πίνοντας καὶ χορεύοντας ἀτέλειωτες ὧρες.

Καμμιὰ φορὰ ἡ Ἄβα ζητοῦσε:

—Τραγούδησε γιὰ μένα!

Καί, ἐνῶ ὁ Φράνκ συνώδευε τὸ τραγούδι του μὲ τὴν κιθάρα του, αὐτὴ πήγαινε καὶ μαζευόταν στὰ πόδια του. Εὐτυχισμένοι στὴν μοναξιά τους, ἔκαναν τὰ πιὸ τρελλὰ σχέδια, ἀποφεύγοντας τὶς ἐρωτήσεις, γιὰ νὰ μὴν ξυπνᾶ ἡ ζήλεια ποὺ τοὺς εἶχε τσακίσει καὶ εἶχε ἀπομακρύνει τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλο τόσον καιρό. Δὲν ἤθελαν νὰ διαλύσουν τὴν μαγεία τῆς στιγμῆς. Ἀνάγκαζαν τοὺς ἑαυτούς τους νὰ πιστεύουν πὼς εἶχαν ἀλλάξει, πὼς δὲν ἦταν πιὰ ζηλιάρηδες, πὼς δὲν τοὺς ἔπιαναν οἱ θυμοί. Ἤθελαν νὰ πιστέψουν στὴν εὐτυχία τους... Μὰ ἡ εὐτυχία αὐτὴ δὲν ἄρεσε σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Στὴν Μαδρίτη, ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ Ντομιγκουὲν πόνεσε πολύ, ὅταν ἔμαθε πὼς ἡ Ἄβα εἶχε φύγει στὴν Καλιφόρνια μὲ τὸν Σινάτρα. Γιὰ τὴν Ἄβα εἶχε θυσιάσει τὸ πᾶν: Τὴν οἰκογένειά του, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σεβαστὲς καὶ πλουσιώτερες τῆς Ἱσπανίας, μὲ τὴν ὁποία εἶχε τσακωθῆ. Τὴν μνηστή του, κόρη τοῦ δουκὸς ντὲ Πινόεο - Μόσο, ποὺ εἶχε ζητήσει τὴν λήθη σ' ἕνα μοναστήρι. Πῆρε κι αὐτὸς τὸ ἀεροπλάνο καὶ πῆγε στὴν Καλιφόρνια, ἀποφασισμένος γιὰ τὸ κάθε τί, γιὰ νὰ μπορέση νὰ πάρη πίσω τὴν Ἄβα. Ἴσως δὲν θὰ τὰ κατάφερνε ἄν, τὴ μέρα ποὺ ἔφθασε στὸ Πὰλμ Σπρίγκ, ἡ Ἄβα κι ὁ Φράνκ δὲν εἶχαν πάλι τσακωθῆ. Ἦταν ὁ πρῶτος καυγᾶς μετὰ τὴν συμφιλίωσή τους. Πάλι βρισιές, πάλι σπασίματα, πάλι ξύλο. Ὁ Φράνκ εἶχε φύγει χτυπώντας πίσω του τὴν πόρτα κι ἀφήνοντας μιὰ Ἄβα σὲ κακὴ κατάσταση. Θὰ πήγαινε, λέει, νὰ βρῆ μιὰ ἄλλη γυναῖκα. Εἶ-

χε βαρεθῆ πιὰ αὐτὴ τὴν ἱστορία. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἡ Ἄβα αἰσθανόταν ταπεινωμένη, μὲ πληγωμένο τὸν ἐγωϊσμό της. Καὶ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἀκούσθηκε ἀπὸ τὸ τηλέφωνο —γλυκειά, ἱκετευτική, γεμάτη ἀγάπη— ἡ φωνὴ τοῦ Ντομιγκουέν. Τῆς εἶπε γιὰ τὸ μαρτύριο ποὺ τὸν βασάνιζε ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει.

Ἂν δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ καινούργιος καυγᾶς μὲ τὸν Φράνκ, ἡ Ἄβα θὰ παρατοῦσε τὸ τηλέφωνο δίχως νὰ τὸν ἀκούση καθόλου, ἀλλὰ τὴν στιγμὴ αὐτὴ κυριαρχοῦσε ὁ θυμός της. Ὅταν ὁ Φράνκ γύρισε τὸ βράδυ στὴν φάρμα, μετανοιωμένος, βρῆκε ἄδειο τὸ σπίτι. Στὸ κρεβάτι, γραμμένα μὲ τρεμάμενο χέρι, βρίσκονταν δυὸ λόγια τῆς Ἄβα: «Νὰ σὲ πάρη ὁ διάβολος. Δὲν θέλω πιὰ νὰ σὲ ξαναδῶ».

Καινούργιες ἀπογοητεύσεις

Τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ Φράνκ διάβαζε αὐτὲς τὶς λέξεις, ἡ Ἄβα πετοῦσε κιόλας γιὰ τὴν Μαδρίτη, ὅπου τὴν περίμεναν καινούργιες ἀπογοητεύσεις. Παρὰ τοὺς καλοὺς τρόπους του, παρὰ τὴν εὐγένειά του ὁ Ντομιγκουὲν δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ ἀντικαταστήση τὸν Φράνκ στὴν καρδιὰ τῆς Ἄβας. Στὶς δεκαπέντε μέρες ποὺ ἔζησε μόνη μὲ τὸν Φράνκ, ἡ Ἄβα εἶχε γνωρίσει τὶς ἔντονες χαρὲς ποὺ βρίσκει μιὰ γυναῖκα μόνο κοντὰ στὸν ἄντρα ποὺ ἀγαπᾶ. Μὲ τὸν Ντομιγκουὲν προσπάθησε νὰ βρῆ ξανά, νὰ ξαναφτιάξη τὶς ἴδιες ὑπέροχες στιγμές. Μάταια ὅμως.

Μὲ τὸν Ντομιγκουὲν ἡ Ἄβα εἶχε προσπαθήσει προπαντὸς νὰ ξεχάση τὸν Σινάτρα.

—Ὅταν μιὰ γυναίκα προσπαθήση νὰ βρῆ τὴν λήθη στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς ἄλλου, δὲν βρίσκει παρὰ μόνον τὴν δυστυχία, τῆς εἶχε πεῖ μιὰ μέρα ὁ φίλος της Χέμινγκουαιη.

Εἶναι βέβαιο πὼς ἡ Ἄβα εἶχε ἀγαπήσει τὸν Ντομινγκουέν. Μὰ δὲν εἶχε νοιώσει ποτὲ τὸ τρελὸ ἐκεῖνο πάθος ποὺ τὴν εἶχε φέρει κοντὰ στὸν Φράνκ. Ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ ἦταν νέος, ὡραῖος, κομψός, μὰ ἡ Ἄβα δὲν μποροῦσε νὰ μὴν τὸν συγκρίνη μὲ τὸν Σινάτρα.

Κάποτε, στὸ δρόμο, κάποιος τὴν νευρίασε μὲ τὸ νὰ τὴν κοιτάζη ἐπίμονα στὰ μάτια καὶ νὰ τῆς χαμογελάη κι ἄρχισε ἀμέσως νὰ προσπαθῆ νὰ πείση τὸν Λούϊς Μιγκουὲλ νὰ κάμη καυγά. Αὐτὸς ἀπάντησε:

—Ἕνας ἀριστοκράτης δὲν τὰ βάζει μὲ τὸν ὁποιονδήποτε.

Ὁπότε ἡ Ἄβα τοῦ φώναξε τρελλὴ ἀπὸ τὸ θυμό της:

—Ὁ Φράνκ δὲν θὰ τὸ δεχόταν ποτὲ αὐτό. Θὰ τὸν εἶχε σπάσει στὸ ξύλο. Μὰ βέβαια, ὁ Φράνκ δὲν ἦταν δειλός.

Θαύμαζε τὸ θάρρος καὶ τὴν σβελτοσύνη του ὅταν πολεμοῦσε τοὺς ταύρους στὶς ἀρένες. Μὰ ποτὲ δὲν ἔνοιωσε τὴν ἀγωνία ἐκείνη ποὺ κυριεύει μιὰ γυναῖκα ὅταν κινδυνεύη αὐτὸς ποὺ ἀγαπᾶ. Τὸ αἴσθημά της γιὰ τὸν Λούϊς, ἐνῶ ἦταν στερημένο ἀπὸ τὸ πάθος ποὺ τὴν εἶχε ρίξει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Φράνκ, δὲν τὴν εἶχε γιατρέψει ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ τὴν ζηλοτυπία της. Εἶχε βάλει δυὸ ἀνθρώπους νὰ τὸν παρακολουθοῦν καὶ κάθε βράδυ ἔπρεπε νὰ τὶς δίνουν λεπτομερῆ ἀναφορὰ γιὰ τὶς κινήσεις του.

Ὅταν ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ κατάλαβε πὼς τὸν κατασκόπευε, ἄφησε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ ξεσπάση ὁ θυμός του καὶ τότε, στὸν καυγά, εἶδε ποιὸς ἦταν ὁ πραγματικὸς χαρακτήρας τῆς Ἄβα.

Ἦταν συνηθισμένος στὶς Ἱσπανίδες ποὺ εἶναι μὲν περήφανες, ἀλλὰ καὶ ὑποταχτικές. Μὲ τὴν Ἄβα γνώρισε τὴν βία καὶ τὸ ξύλο καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ ζωὴ τοῦ ἄντρα αὐτοῦ, ποὺ λάτρευαν ὅλες οἱ γυναῖκες στὴν Ἱσπανία, ἔγινε σωστὴ κόλαση δυστυχίας. Ἡ Ἄβα διασκέδαζε μὲ τὸ νὰ τὸν κάνη νὰ ὑποφέρη, νὰ τὸν προσβάλλη, νὰ τὸν βρίζη, νὰ τὸν χτυπᾶ καὶ στὸ τέλος ἔσπασαν τὰ νεῦρα του.

Οἶκτος καὶ ἔρωτας

Ἕνα ἀπόγευμα, σὲ μιὰ ταυρομαχία στὴν Σεβίλλη ὅπου τὸν εἶχε συνοδεύσει ἡ Ἄβα, κόντεψε νὰ τὸν σκοτώση ἕνας ταῦρος.

Αὐτός, ἡ προσωποποίηση τοῦ θάρρους, ὅταν εἶδε τὸ ἀγριεμένο ζῶο νὰ τρέχη κατὰ πάνω του χλώμιασε, ἔγινε μούσκεμα στὸν ἱδρῶτα, ἄρχισε νὰ νοιώθη ἕναν ἀκαταμάχητο φόβο. Ὁ κόσμος κατάλαβε γρήγορα πὼς ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ δὲν ἦταν σὲ φόρμα. Ὅλοι ἔτρεμαν γιὰ τὴν ζωή του — ὅλοι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἄβα.

Ἡ νέα γυναίκα χαμογελοῦσε κι ὅταν ὁ ταῦρος τοῦ ἄνοιξε μὲ τὰ κέρατά του μιὰ πληγὴ στὸν μηρό, στὴν ὁμαδικὴ κραυγὴ φρίκης ἀκούστηκε τὸ τρανταχτὸ γέλιο της. Μόνο ὅταν τὸ κοινὸ ἄρχισε νὰ σφυρίζη τὸν ταυρομάχο, νὰ τὸν βρίζη καὶ νὰ τοῦ πετᾶ πενταροδεκάρες, ἡ Ἄβα ἔδειξε πὼς τὸ λυπήθηκε.

Ὁ οἶκτος ὅμως σκοτώνει τὸν ἔρωτα.

Τὴν ἑπομένη βέβαια τοῦ πρόσφερε ἕνα χρυσὸ ρολόϊ ποὺ ἔφερε μὲ ἀεροπλάνο ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ποὺ τῆς στοίχισε πάνω ἀπὸ 4.000 δολλάρια, ἀλλὰ τὸ δῶρο αὐτὸ δὲν ξανάφερε τὴν ἠρεμία στὸν Λούϊς Μιγκουέλ.

Πολλὲς φορὲς τὴ νύχτα, ἡ Ἄβα, μὴ ἀντέχοντας στὴν μοναξιά, τοῦ τηλεφωνοῦσε:

—Ἔλα γρήγορα. Εἶμαι τόσο δυστυχισμένη!

Αὐτὸς ἔτρεχε, ἐλπίζοντας πὼς ἐπὶ τέλους θὰ μποροῦσε νὰ τὴν πάρη στὴν ἀγκαλιά του, πὼς ἐπιτέλους θὰ τοὔδειχνε λίγη τρυφερότητα. Ἡ Ἄβα ὅμως τὸν ὑποχρέωνε νὰ κάθεται σὲ ἕνα ντιβάνι καὶ ν' ἀκούη ὧρες τοὺς δίσκους τοῦ Φράνκ καὶ τὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσε νὰ λέη κάθε τόσο μὲ πίκρα:

—Εἶναι ὑπέροχος. Ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν θὰ μπορέσω νὰ ἐρωτευθῶ ἄλλον ἄνδρα.!

Μὰ καὶ ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ δὲν μποροῦσε πιά. Αὐτὸς ὁ τόσο ἐγκρατὴς καὶ σοβαρὸς ὡς τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ Ἄβα εἰσέβαλε στὴν ζωή του, ἄρχισε νὰ πίνη, νὰ καπνίζη καὶ νὰ μὴν κοιμᾶται παρὰ λίγες μόνο ὧρες τὴ νύχτα.

Στὸν Γκιτανίλιο, τὸν καλύτερο φίλο του, εἶχε ἐμπιστευθῆ μιὰ μέρα:

—Αὐτὴ δὲν εἶναι γυναίκα, εἶναι σατανᾶς. Θὰ μὲ τρελλάνη. Πρέπει νὰ βρῶ τὸ κουράγιο νὰ τὴν ἀφήσω, μὰ καὶ μόνο μὲ τὴν ἰδέα πὼς δὲν θὰ τὴν ξαναδῶ, μὲ πιάνει ἀπελπισία.

Μερικὲς φορές, ὅταν τὸν ἔβλεπε πολὺ δυστυχισμένο, προσπαθοῦσε νὰ ἐξιλεωθῆ καὶ τοῦ φερνόταν μὲ καλωσύνη. Τὶς στιγμὲς αὐτὲς ἡ Ἄβα ἦταν ἱκανὴ γιὰ ὅλα.

Ἔτσι τὴν ἑπομένη ἑνὸς καυγᾶ, ὅπου τοῦ εἶχε πετάξει ἕνα ξυπνητήρι στὸ κεφάλι, τοῦ πρόσφερε μιὰ «Καντιλλάκ», ποὺ τῆς στοίχισε 20.000 δολλάρια.

Ἀρχίζει ἡ... ἀποχώρηση

Ἕνα βράδυ, ὅμως, ὁ Ντομινγκουὲν ἄρχισε νὰ τῆς ξεφεύγη ἀπὸ τὰ χέρια.

Εἶχαν δειπνήσει σ' ἕνα καμπαρὲ τῆς Μαδρίτης, ποὺ ἦταν, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πολὺ τῆς μόδας. Ἡ Ἄβα ἤπιε λίγο περισσότερο ἀπ' ὅσο συνήθιζε καὶ ξαφνικά, ἐπειδὴ ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ χαμογέλασε σὲ μιὰ κοπέλλα, τὴν ἔπιασε ἕνας τρομερὸς θυμὸς καὶ τὸν χαστούκισε μπρὸς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ὕστερα, σὰν νὰ μὴν ἔφθανε αὐτὴ ἡ ταπείνωση, τὸν φώναξε «ζιγκολό».

Ὡς τότε, ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ τὴν συγχωροῦσε πάντα, μὰ τὴν νύχτα ἐκείνη, πληγωμένος στὸν ἐγωϊσμό του, κατάλαβε πὼς μὲ τὴν Ἄβα δὲν θὰταν ποτὲ εὐτυχισμένος, πὼς ἡ Ἄβα δὲν ἦταν γυναίκα γι' αὐτὸν καὶ ὅσο περνοῦσαν οἱ μέρες, ἡ περιφρόνησι πῆρε τὴν θέση τοῦ ἔρωτα στὴν καρδιά του.

Ὅταν ἡ Ἄβα κατάλαβε πὼς πήγαινε νὰ τὸν χάση, φοβήθηκε πὼς θὰ ξαναβρεθῆ πάλι ὁλομόναχη καὶ τότε ἔκαμε κάτι, ποὺ εἶναι ἀκατανόητο γιὰ μιὰ γυναῖκα τόσο περήφανη. Τὸν ζήτησε σὲ γάμο.

Αὐτὸ ἔγινε μιὰ νύχτα σὲ ἕνα καμπαρὲ στὴν Μαδρίτη. Ἦταν μόνοι, μακριὰ ἀπὸ τὴν πίστα τοῦ χοροῦ. Ἡ Ἄβα εἶχε τὸ χέρι της στὸ χέρι τοῦ Μιγκουέλ. Ἦταν ἀσυνήθιστα γλυκειὰ καὶ τὸ πρόσωπό της προκαλοῦσε κάπως τὸν οἶκτο. Φαινόταν κουρασμένη καί, τὴν στιγμὴ ἐκείνη, μερικὲς ρυτίδες αὐλάκωναν τὸ νεανικὸ της πρόσωπο.

Ὁ Λούϊς Μιγκουὲλ ἦταν ἀτάραχος καὶ σιωπηλός. Ὅταν τοῦ εἶπε: «Θάθελα νὰ γίνω γυναῖκα σου καὶ νὰ φέρω τ' ὄνομά σου», ἔμεινε ψυχρὸς σὰν μάρμαρο. Καὶ τότε κατάλαβε πὼς τὸν εἶχε χάσει.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δικαζόταν στὸ ἐφετεῖο τὸ διαζύγιό της μὲ τὸν Σινάτρα.

Δὲν χρειαζόταν παρὰ μιὰ ὑπογραφὴ της γιὰ νἄναι πάλι ἐλεύθερη.

Ἐπέμεινε στὸν Μιγκουέλ.

—Δὲν χρειάζεται πιὰ παρὰ μιὰ ὑπογραφὴ μου γιὰ νὰ πάρω τὸ διαζύγιο. Δὲν ἔχω παρὰ νὰ γράψω στὸν δικηγόρο μου. Τὸ θέλεις αὐτό;

Ἡ φωνή της ἔτρεμε ὅταν ἐπανέλαβε: «Τὸ θέλεις;».

Ὁ Ντομινγκουὲν τὴν κοίταξε κατάματα:

—Δὲν ἀξίζει πιὰ τὸν κόπο, τῆς ἀπάντησε.

Εἶχε γιατρευθῆ ἀπὸ τὴν Ἄβα.

Δὲν ἤθελε πιὰ νὰ ἐμφανίζεται μαζί της στὰ κοσμικὰ κέντρα τῆς Μαδρίτης, γιατὶ τὸν ντρόπιαζε μὲ τὶς σκηνές της. Ἡ οἰκογένειά του τοῦ εἶχε δ.αμηνύσει πὼς ἂν παρατοῦσε τὴν Ἄβα θὰ τὸν συγχωροῦσε. Τὸ κυριώτερο ὅμως ἦταν ὅτι λίγες μέρες πρωτύτερα εἶχε συναντήσει σὲ μιὰ δεξίωση, μιὰν ἀξιολάτρευτη νέα γυναῖκα: Τὴν Λουτσία Μπόσε.

Ὡς τόσο ἡ Ἄβα ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὸν φέρη πάλι κοντά της.

Ὁ Λούϊς τῆς ἔλεγε πὼς δὲν ἦταν ἀρκετὰ κοκέττα. Γιὰ νὰ τοῦ ἀρέση παρήγγειλε 35 φορέματα στὸ Παρίσι καὶ στοὺς καλύτερους ράφτες τῆς Μαδρίτης. Ἔπαψε νὰ τριγυρνᾶ τὰ βράδυα στὰ μπὰρ καὶ τὰ καμπαρέ. Ἔκοψε τὸ πιοτὸ καὶ τὸ τσιγάρο. Ἔξη μέρες περίμενε νὰ τὴν ἐπισκεφτῆ ἢ νὰ τῆς τηλεφωνήση. Καὶ μιὰ νύχτα, ὁ Μιγκουὲλ χτύπησε τὴν πόρτα της.

Κατέβηκε νὰ τοῦ ἀνοίξη ἡ ἴδια, κ' ἐκεῖνο ποὺ εἶδε τὴν ἔκανε νὰ ξεφωνίση ἀπὸ τὴν φρίκη της: Ὁ Μιγκουὲλ ἦταν μεθυσμένος καὶ στὸ μεθύσι του εἶχε ξυρίσει ὁλότελα τὸ κεφάλι του.

Ἀκουμπισμένος στὴν πόρτα τραύλιζε:

—Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία ἂν δὲν σ' ἀρέσω σ' αὐτὰ τὰ χάλια. Τώρα μπορῶ νὰ ζήσω καὶ χωρὶς ἐσένα.

Ἡ Ἄβα εἶχε ταπεινωθῆ ξανά. Ἡ Ἄβα ἦταν πάλι μόνη. Καὶ ἕνας μόνο ἄνθρωπος μποροῦσε νὰ τὴν παρηγορήση: Ὁ Σινάτρα.

Τοῦ τηλεφώνησε. Ἤθελε ν' ἀκούση τὴν φωνή του, ἤθελε νὰ τοῦ πῆ πόσο ἦταν δυστυχισμένη. Τὸ τηλέφωνο χτυποῦσε πολλὴ ὥρα... Ἡ Ἄβα ἄφησε τὸ ἀκουστικό... Ὁ Φράνκ δὲν ἦταν στὸ σπίτι του.

Τότε ἡ περήφανη Ἄβα θέλησε νὰ ἀποδείξη στὸν ἑαυτό της πὼς ὅλα εἶχαν τελειώσει ἀνάμεσα σ' ἐκείνη καὶ τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἄντρες.

Τὴν ἑπομένη χάρισε σὲ δυὸ ζητιάνους ποὺ χτύπησαν τὴν πόρτα τῆς βίλλας της μιὰ πανάκριβη στολὴ ταυρομάχου ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει ὁ Μιγκουέλ. Λίγες μέρες ἀργότερα, σὲ μιὰ ταυρομαχία, στὴν Μαδρίτη, ἀφοῦ ὁ Καῖσαρ Γκιρὸν πέτυχε μιὰ ἀριστοτεχνικὴ «φαένα», ξεκρέμασε ἀπὸ τὸ λαιμό της ἕνα χρυσὸ σταυρὸ καὶ τὸν πέταξε στὰ πόδια τοῦ ταυρομάχου.

Ὁ Σινάτρα τῆς εἶχε πεῖ, ὅταν τῆς πρόσφερε τὸ κόσμημα αὐτό:

Ὁρκίσου μου πὼς ὅ,τι κι ἂν συμβῆ μεταξύ μας δὲν θὰ ἀποχωριστῇς ποτὲ αὐτὸν τὸν σταυρό.

Καὶ τὸ ἴδιο βράδυ, γυρίζοντας στὸ σπίτι της, ἡ Ἄβα ντράπηκε γι' αὐτὸ ποὺ ἔκαμε κι ἀποφάσισε νὰ βρῆ τὸν ταυρομάχο καὶ νὰ τοῦ ζητήση πίσω τὸν σταυρό. Τὸν κάλεσε νὰ δειπνήσουν σὲ ἕνα ἑστιατόριο πολυτελείας καί, πρὶν πάη στὸ ραντεβού, φρόντισε νὰ τοῦ στείλη, γιὰ ἀντάλλαγμα τοῦ σταυροῦ, μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀκριβὲς βαλίτσες. Μά αὐτὸς δὲν ἤθελε ν' ἀκούση οὔτε λόγος νὰ γίνεται γιὰ ἐπιστροφὴ τοῦ σταυροῦ.

Τότε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Ἄβα ταπεινώθηκε σὲ ἕναν ἄντρα, μπρὸς στὸν κόσμο.

Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ δακρύζοντας παρακάλεσε:

—Σὲ ἱκετεύω Καῖσαρ, δῶσε μου τὸν σταυρὸ ποὺ σοῦ πέταξα στὴν ἀρένα.

Τὸ ἐπεισόδιο αὐτό, ἂν τὸ ἤξερε ὁ Σινάτρα, θὰ τὸ θεωροῦσε σὰν τὸ καλύτερο δῶρο ποὺ τοῦ εἶχε κάμει ποτὲ ἡ Ἄβα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖες

Στὴν ἀνάμνηση τῆς Ἀθήνας θὰ μείνουν οἱ τελευταῖες γιορτές, οἱ πανηγυρισμοί, οἱ τόσες λαμπρὲς παρουσίες, τὰ πάμφωτα καὶ τόσο καλοκαιρινὰ βράδυα τοῦ δεύτερου δεκαήμερου τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἀλλὰ οἱ ἀναμνήσεις εἶναι πάντα παρελθόν, κάτι ποὺ ἔγινε καὶ δὲν θὰ ξαναγίνῃ. Κάτι ποὺ ἴσως γέμισε τὶς ὧρες μας ἄλλοτε, ἀλλὰ ποὺ ἔχει πάψει ἄμεσα νὰ μᾶς ἀπασχολῇ... Τὸ παρόν, ὁλοζώντανο, χειροπιαστό, μὲ προβλήματα καὶ ἀπαιτήσεις, ἐπιβάλλει τὴν περισυλλογή, τὸν σχεδιασμό, τὴν πρόβλεψη γιὰ τὸ μέλλον. Τὸ μέλλον τὸ χειμερινό, τὸ ἐπερχόμενο μὲ βήματα βροχῆς καὶ ἀνέμων. μὲ δρασκελισμοὺς ποὺ γίνονται μεγαλύτεροι, ὅταν τὰ δειλινὰ ψιχαλίζῃ πιὸ συχνά, ποὺ γίνονται ταχύτεροι, καθὼς οἱ βραδινοὶ ἄνεμοι σκουπίζουν τὰ στερνὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ καλοκαιριοῦ ἀπ' τὰ ἡλιοκαμένα πεζοδρόμια τῆς πρωτευούσης.

Χειμώνας ἐν ὄψει, ὅπως θὰ ἔλεγαν οἱ θαλασσινοί, ἂν κυβερνοῦσαν τὸ φθινοπωρινὸ ἀθηναϊκὸ καράβι. Ἴσως πολὺ μακρινός, ἀκαθόριστος ἀκόμη, στὰ βάθη τοῦ φθινοπωρινοῦ ὁρίζοντος τῆς Ἀττικῆς, τόσο, ποὺ νὰ μὴν ξέρῃς ἂν εἶναι χειμώνας -γῆ ἢ χειμώνας - νέφος. Ἀλλὰ σίγουρος. Ἀναπότρεπτος γιὰ τὸ δικό μας γεωγραφικὸ πλάτος, τουλάχιστον ὅσο καὶ τὸ καλοκαίρι γιὰ τὸ νότιο ἡμισφαίριο.

Πάνω ἀπὸ τὶς κλειστὲς ἀκόμη πύλες τῶν χειμερινῶν ἐντευκτηρίων τῆς ἀθηναϊκῆς νυκτερινῆς ἀνίας, οἱ κινηματογραφικὲς ἑταιρίες τοιχοκολλοῦν τὶς πολύχρωμες προαγγελίες τῶν βιομηχανικῶν παραμυθιῶν τοῦ Χόλλυγουντ, τῆς «Τσινετσιττά» καὶ τῶν στούντιο τοῦ βρεταννικοῦ «Πάϊνγουντ». Ἀκόμη καὶ οἱ «ναοί» τῆς ἕβδομης τέχνης, ποὺ ἔχουν μεταβάλει τὰ προπύλαιά τους σὲ ἐμπορεῖα ἐσωρούχων εὐρείας καταναλώσεως, ἀρχίζουν νὰ μπερδεύουν τὶς δικές τους ρεκλάμες μὲ τὶς πολύχρωμες, ἀκαλαίσθητες καρτέλλες τῶν ἐν ἐκπτώσει τιμῶν «Λόγῳ διαλύσεως...».

Οἱ καστανάδες, ποὺ φωτίζουν, τὰ βράδυα τοῦ προκεχωρημένου φθινοπώρου, τὶς γωνιὲς τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων μὲ τὸ ψυχρὸ φῶς τῆς ἀσετυλίνης, περιμένουν ἀκόμη νὰ ὡριμάσουν τὰ κάστανα στὰ βουνὰ τῆς βορειοτέρας ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Προάγγελός τους, ὅμως, οἱ ἐρυθρωπὲς —ὅπως καὶ τῆς δικῆς τους πυροστιᾶς— ἀνταύγειες τοῦ φθινοπωρινοῦ λυκαυγοῦς.

Ἡ κορυφογραμμὴ τοῦ Ὑμηττοῦ ἔχει χάσει πιὰ τὸ κρυσταλλένιο «μαβὶ» τῆς θερινῆς αὐγῆς.

Θ. Δασκαλόπουλος

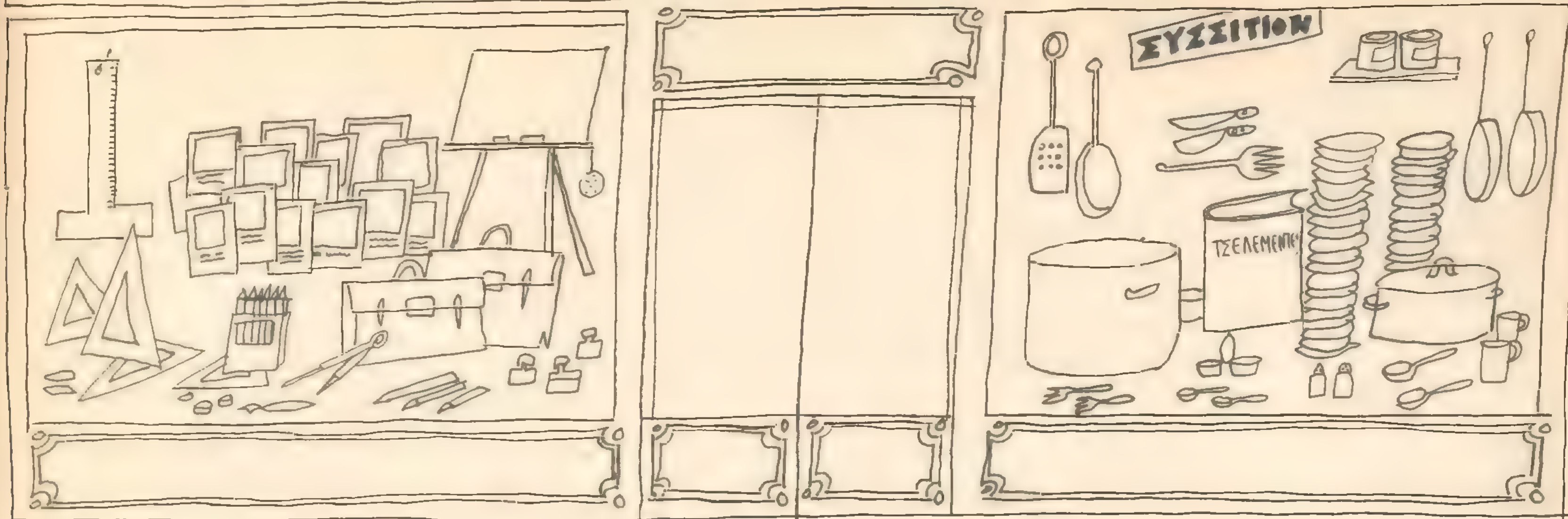
ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΚΑΝ ἀπὸ τὶς σύντομες ἀνάπαυλες ποὺ ἄφηνε τὸ ἐπίσημο πρόγραμμα τῶν γάμων οἱ προσκεκλημένοι γιὰ νὰ χαροῦν λίγη Ἀθήνα καὶ προάστια. Ὁ λόρδος Μαουντμπάττεν (ἀριστερά) στὴν Βουλιαγμένη. Ἡ πριγκίπισσα Γκρέης τοῦ Μονακὸ μὲ τὸν τέως βασιλέα τῆς Βουλγαρίας Συμεὼν (δεξιά), στὴν Πλατεῖα Συντάγματος.

ΜΕ ΤΙΣ πρῶτες δροσιὲς τοῦ φθινοπώρου ἀρχίζει, κατὰ τὰ εἰωθότα, καὶ ἡ νέα περίοδος τοῦ βιβλίου. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὁλοσχερῆ καλοκαιρινὴ ἐκδοτικὴ ἀπραξία, οἱ γνωστότεροι οἶκοι τῆς πρωτεύουσας ἐγκαινιάζουν τὸ χειμερινὸ πρόγραμμά τους. Τὸν προσεχῆ μῆνα, ἐξ ἄλλου, ἕπονται δυὸ «γεγονότα» — ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν περυσινῶν βραβείων τῶν «12», στὸ νέο σπίτι τῆς Κας Οὐράνη· ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐτήσιων κρατικῶν βραβείων καὶ ἡ ἀγορὰ τῶν βιβλίων γιὰ τὶς δημόσιες βιβλιοθῆκες. Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ Λογοτεχνικὰ Σωματεῖα καταστρώνουν τὰ προγράμματα τῶν ἐκδηλώσεών τους (κυρίως διαλέξεων) καὶ τὸ ὑπουργεῖο μελετᾶ μέτρα προστασίας βιβλίου καὶ συγγραφέων. Ὅλα, λοιπόν, θαυμάσια. Τώρα, πῶς συμβαίνει καὶ διατείνονται μερικοὶ ὅτι στὴν γενέτειρα τῶν Μουσῶν δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ζωή — πολὺ περίεργο...

Η ΠΟΙΗΣΗ φαίνεται νὰ βρίσκῃ ὁλοένα καὶ μεγαλύτερη καταξίωση στὴν συνείδηση τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας κοινοῦ, ἂν κρίνωμε —ἐκτὸς τῶν ἄλλων— καὶ ἀπὸ τὸν αριθμὸ τῶν ποιητικῶν ἀνθολογιῶν ποὺ κυκλοφόρησαν τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἡ πιὸ πρόσφατη εἶναι ἡ «Ποιητικὴ ἀνθολογία» τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Λίνου Πολίτη, ποὺ ἄρχισε τὴν ἔκδοσή της ὁ «Γαλαξίας». Σὲ ἑπτὰ τόμους τσέπης θὰ καλυφθῇ ὅλο τὸ διάστημα τοῦ νεοελληνικοῦ Παρνασσοῦ ἀπὸ τοὺς πρὶν ἀπὸ τὴν Ἅλωση χρόνους μέχρι σήμερα. Πρῶτος κυκλοφόρησε ὁ πέμπτος τόμος Ο ΣΟΛΩΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΤΑΝΗΣΙΩΤΕΣ (σελ. 215, δρχ. 20), ὅπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ποιητὴ τῶν «Ἐλευθέρων Πολιορκημένων» ἀνθολογοῦνται οἱ Κάλβος, Μάτεσις, Τερτσέτης, Λασκαράτος, Τυπάλδος, Μελισσηνός, Πολυλᾶς, Μαρκορᾶς, Μανοῦσος, Πανᾶς, Ἄβλιχος, Μαρτζώκης, Ἠλιακόπουλος καὶ Βαλαωρίτης. Φυσικά, τὸ μεγαλύτερο βάρος στὸν τόμο κρατᾶνε οἱ δυὸ κορυφαῖοι τῆς ἑπτανησιακῆς, ἀλλὰ καὶ ἑλληνικῆς λύρας, ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Κάλβος. Πρέπει ὡστόσο νὰ σημειωθῇ πώς, ὀρθῶς, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς σημαντικούς, ὁ κ. Λ. Π. περιέλαβε καὶ τοὺς ἐλάσσονες καὶ οὐσιαστικὰ λησμονημένους ποιητές. Πάντα μιὰ γνήσια φωνή, ὅσο κι ἂν εἶναι χαμηλή, ἀναδίνει ἕνα θερμὸ τόνο. Σὲ μιὰ σύντομη κατατοπιστικὴ εἰσαγωγή, ὁ ἀνθολόγος τοποθετεῖ τὴν συλλογὴ τοῦ καθενὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθολογούμενους ποιητὰς μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἑπτανησιακῆς σχολῆς, ἐνῶ στὶς σημειώσεις ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν ποιητικὴ ὕλη δίδονται οἱ ἀπαραίτητες φιλολογικὲς πληροφορίες. Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο διαρθρώσεως τῆς ποιητικῆς ἀνθολογίας, τὰ βιβλία ποὺ ἐν συνεχείᾳ θὰ κυκλοφορήσουν εἶναι τὰ ἑξῆς: «Πρὶν ἀπὸ τὴν Ἅλωση», «Μετὰ τὴν Ἅλωση», «Ἡ Κρητικὴ Ποίηση τοῦ Δεκάτου Ἑβδόμου Αἰώνα», «Οἱ Φαναριῶτες καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ Σχολή», «Ὁ Παλαμᾶς καὶ οἱ σύγχρονοί του», «Σικελιανός - Καβάφης καὶ οἱ νεώτεροι».

ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΥ

ΤΟ 'ΑΛΛΟ' ΣΤΗΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΚΟΜΗ μιὰ ἀνθολογία κυκλοφόρησε ὅμως αὐτὲς τὶς μέρες. 'Ο κ. 'Ηρ. Ν. 'Αποστολίδης, ποὺ ἡ κλασική πιὰ «'Ανθολογία» του ἔχει σημειώσει ἐπανειλημμένες ἐκδόσεις καὶ ἔχει ἀγαπηθῆ εὐρύτατα, παρουσιάζει τώρα μιὰ ἰδιότυπη ἐργασία καθολοκληρίαν καινοφανῆ. ΤΟ «ΑΛΛΟ» ΣΤΗΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. ("Εκδοση 'Αδελφῶν Γ. Βλάσση, 'Αθήνα, '64, σελ. 179) εἶναι συμπυκνωμένο «καὶ μ ή ν υ μ α καὶ βαθὺ χ τ ύ π η μ α β υ θ ο ῦ, καὶ πενταπόσταγμα πείρας καὶ πάθους ὁμαδικοῦ — ἀπὸ δυόμισυ αἰώνων ποίηση δικιά μας, τὴ διαλεχτότερη», ὅπως γράφει στὴν εἰσαγωγή του ὁ κ. Ρένος 'Ηρ. 'Αποστολίδης. Στὸν τόμο περιλαμβάνονται (ὄχι ὅλοι) οἱ ποιηταὶ ποὺ ἔχουν ἀνθολογηθῆ στὸ Σῶμα καὶ στὰ Συμπληρώματα, ἀλλὰ ὄχι μὲ αὐτούσια ποιήματά τους ἢ ἀποσπάσματα. Γίνονται μετατάξεις, συμπληρώσεις, συνδέσεις, ἀντιμεταθέσεις στίχων, μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ἀναδειχθῆ ἕνα κρυμμένο νόημα, μιὰ βιοθεωρία, μιὰ στάση ζωῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ Θεσσαλονίκη συνεχίζει τὴν πνευματικὴ καὶ ἐκδοτικὴ δραστηριότητά του τὸ «"Ιδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου» τῆς «'Εταιρίας Μακεδονικῶν Σπουδῶν». 'Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, τοῦ Δημ. Κανατσούλη (Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 188), ὁ 71ος τόμος τῆς σειρᾶς ποὺ ἐκδίδει ἀπὸ χρόνια, εἶναι τὸ πιὸ πρόσφατο ἔργο ποὺ κυκλοφόρησε ὁ ἄξιος αὐτὸς πνευματικὸς ὀργανισμός. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἱστορικὴ μελέτη ποὺ ἀπευθύνεται στὸ εὐρύτερο κοινό καὶ ποὺ καλύπτει τὴν αὐτοτελῆ ἱστορία τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. 'Ο συγγραφεὺς ἰδιαίτερα ἐξετάζει τὴν ἐσωτερικὴ ἱστορία τῆς Μακεδονίας τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, μὲ τὴν ὁποία ἐλάχιστα ἔχουν ἀσχοληθῆ οἱ ἐρευνητές, καὶ παράλληλα παρέχει ἄφθονη βιβλιογραφία γιὰ τὸν εἰδικό. Ταυτόχρονα, ἀπὸ τὴν ἴδια πηγή ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ 5ου τόμου τοῦ διεθνοῦς περιοδικοῦ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ (Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 192) μὲ ἄρθρα καὶ μελέτες στὰ γαλλικά, ἀγγλικὰ ἢ γερμανικά, 'Ελλήνων καὶ ξένων συγγραφέων.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ στὴν Πλάκα. Τὰ βράδυα, τὰ στενὰ δρομάκια ἀρχίζουν νὰ γυαλίζουν στὸ φῶς τῶν δημοτικῶν φανῶν καθὼς καλύπτει τὴν πέτρα τους τὸ προανάκρουσμα μιᾶς κάποιας ὑγρασίας.

'Εκεῖ, κατὰ τὶς 10, ὁ κόσμος, οἱ «μουσικές», τὰ τραγούδια, ἡ ἀπίθανη πλειοψηφία τῶν ξένων, τὰ ἔγχρωμα φῶτα, ἡ τσίκνα, δείχνουν σὰν νὰ κατρακυλοῦν, ηχτὸς χείμαρρος, στὶς κατωφέρειες τῶν τουριστικῶν ἄντρων.

Ξέχωρο, τηρητὴς ὕψους, φύλαξ καθαροῦ ὕφους, ποιότητος, τὸ «Σπίτι τοῦ 'Αρία», μετεωρίζεται στὸ ἀναπαυτικὸ ἡμίφως τῶν κεριῶν του, μεταξὺ τῆς ἐκκωφαντικῆς τουριστικῆς ζώνης καὶ τῆς ἀμίλητης σκιᾶς τοῦ ἀρχαίου βράχου.

Στὴν αὐλὴ μὲ τὴν περικοκλάδα καὶ τὶς ἁπαλόγραμμες διακριτικὲς καμάρες στὴν πιὸ ψηλὴ βεράντα, οἱ κιθάρες ὑφαίνουν στὸν καμβᾶ τῆς νύχτας μ' ἀέρινες μουσικὲς κλωστές. 'Εκεῖ ὁ Πάνος Σάμης, χαϊδεύοντας τὴν κιθάρα του, μπορεῖ νὰ σᾶς κρατήση τὴν πιὸ διακριτικὴ μουσικὴ συντροφιά. Γιὰ ὧρες...

Τί τὸ καινούργιο ὑπάρχει αὐτὴ τὴ φορά; Εἶναι μιὰ ἐρώτηση ποὺ ἀπασχολεῖ συνήθως ὅλες τὶς γυναῖκες στὶς ἀρχὲς τῆς κάθε σαιζόν. Καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὸν χειμῶνα τοῦ 1965, τὰ πράγματα εἶναι πλέον καθαρά: Εἶναι δικαίωμά σας ἂν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε τὴν νέα μόδα ἢ ὄχι, δὲν μπορεῖτε ὅμως νὰ ἀγνοήσετε τὶς λεπτομέρειες αὐτῆς τῆς μόδας. Εἶναι γεμάτη ρομαντικὴ εὐρηματικότητα, ὅλο γοητεία καὶ θηλυκότητα. Ποτὲ ἄλλοτε ὡς τώρα οἱ μεγάλοι τῆς μόδας δὲν εἶχαν δώσει τόση προσοχὴ στὶς λεπτομέρειες ὅσο φέτος, ἀλλὰ καὶ ποτὲ ἄλλοτε οἱ γυναῖκες δὲν εἶχαν τόσες πολλὲς εὐκαιρίες γιὰ νὰ εἶναι ὡραῖες. 'Ωραῖες τὸ πρωΐ, φορώντας ἕνα ὄμορφο ζευγάρι δαντελλένιες κάλτσες, ἢ τὸ βράδυ μὲ ἕνα μεγάλο βελούδινο φιόγκο στὰ μαλλιά. Σημειῶστε ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τὰ ἀξεσουάρ, ποὺ εὐνοεῖ ἰδιαίτερα ἡ ἐφετεινὴ μόδα, εἶναι ἀκόμη οἱ γοῦνες, οἱ μπόττες καί, προπαντός, οἱ μακρυὲς σκωτσέζικες κάλτσες, ἀσσορτὶ μὲ τὴν φούστα ἢ τὸ παλτό.

Μ. Κ.

Ο ΝΙΚΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (δεξιά) μὲ τὸν Σέπαρντ Στράντγουϊκ.

Δυὸ σελίδες ἀφιέρωσε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες τὸ ἔγκριτο ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Λάϊφ» στὸν Νῖκο Ψαχαρόπουλο, τὸν νεαρὸ (εἶναι μόλις 35 ἐτῶν) 'Αθηναῖο σκηνοθέτη, ποὺ σταδιοδρομεῖ λαμπρὰ στὴν 'Αμερική. Εὐκαιρία τῆς ἔντυπης διακρίσεως ἡ συμπλήρωση 10 ἐτῶν σκηνοθετικῆς ἐργασίας του στὸ «Οὐΐλλιαμσον Θήατερ» τῆς Μασσαχουσσέτης, τὸ ὁποῖο ὁ Ψαχαρόπουλος –ἕνα ἀπὸ τὰ ἱδρυτικὰ στελέχη, στὰ 1955– διευθύνει ἀπὸ τὸ 1956. Στὸ διάστημα αὐτὸ σκηνοθέτησε πάνω ἀπὸ τριάντα ἔργα καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὸ «"Ανθρωπος καὶ ὑπεράνθρωπος» τοῦ Σώου, τὸν «Βυσσινόκηπο» καὶ τὸν «Γλάρο» τοῦ Τσέχωφ, τὸν «Ρινόκερω» τοῦ 'Ιονέσκο, τὴν «'Επίσκεψη τῆς γηραιᾶς κυρίας» τοῦ Ντύρρενματ, τὸ «Λεωφορεῖο ὁ πόθος» τοῦ Οὐΐλλιαμς, τὴν «'Οντὶν» τοῦ Ζιρουντοῦ. Παράλληλα, τοὺς χειμερινοὺς μῆνες ὁ Ψαχαρόπουλος διδάσκει σκηνοθεσία στὴν Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Γέηλ. Γιὰ νὰ ἑορτασθῆ ἡ δεκαετία τοῦ «Θεάτρου Οὐΐλλιαμσον», ὁ "Ελληνας σκηνοθέτης παρουσίασε ἐφέτος τὸ καλοκαίρι τρία ἔργα: Τὸ «"Ανθρωπος γιὰ ὅλες τὶς ἐποχές» τοῦ Ρόμπερτ Μπόλτ, τὸ «Ψηλὰ ἀπὸ τὴν γέφυρα» τοῦ "Αρθουρ Μύλλερ καὶ τὸ μιούζικαλ τοῦ Κὸλ Πόρτερ «Φίλησέ με Κέητ». Οἱ παραστάσεις τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, ποὺ τερματίσθηκαν στὶς 29 Αὐγούστου, ἐπαινέθηκαν ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὴν κριτική.

'Εδῶ κι' 'Εκεῖ

↑ Σὲ 135.000 ὑπολογίζονται οἱ τουρίστες ποὺ κατέκλυσαν ἐφέτος τὸ Σαὶν Τροπέζ. Καὶ ὅλοι ἕνα ζητοῦσαν νὰ μάθουν: «Ποῦ κάθεται ἡ Μπριζὶτ Μπαρντό». 'Αλλὰ ἡ Μπὲ - Μπὲ ἀπολάμβανε τὶς διακοπές της ἄφαντη, στὴν ἰδιωτική της πλὰζ Μπαζός, μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἐνοχλητικούς.

Εὐτυχία... →

...ἀκτινοβολοῦν τὰ πρόσωπα τῶν νεονύμφων, ἐμπρὸς στὸν βωμὸ τοῦ βασιλικοῦ παρεκκλησίου τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου, στὸ Ντρὲ (Γαλλία). Εἶναι ἡ πριγκίπισσα 'Ισαβέλλα τῆς Γαλλίας καὶ ὁ κόμις Φρειδερῖκος - Κάρολος φὸν Σαΐμπορν - Μπουχάϊμ, οἱ ὁποῖοι ἐνυμφεύθησαν πρὸ ἡμερῶν.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἡ μ έ ρ ε ς... γεμᾶτες ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία κάποιου παραμυθιοῦ ἔζησε ἡ Ἀθήνα. Ἡ συμμετοχὴ στὸν γάμο τοῦ Βασιλέως ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ αὐθόρμητες καὶ τὶς πιὸ εἰλικρινεῖς ἐπαφὲς μεταξὺ λαοῦ καὶ ἀνωτάτων ἀρχόντων. Στὸν φωτισμένο κῆπο τοῦ παλατιοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ὀνειρώδεις τουαλέττες, συγκινημένες «ντέμπ», κομψοὶ κύριοι ἔζησαν μιὰ ἑορταστικὴ βραδυὰ ἀφάνταστου μεγαλείου. Πιὸ ἥσυχα ἦταν ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ τὰ πράγματα στὸ Τατόϊ. Τὸ παλιὸ πέτρινο σπίτι χρησίμεψε ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα σὰν οἰκογενειακὸ καταφύγιο. Τὸ ἥσυχο φθινοπωρινὸ δάσος, μὲ τὰ πρῶτα κυκλάμινα, ὑπῆρξε θεατὴς τῶν σύντομων αὐτὴ τὴν φορὰ περιπάτων τοῦ ζεύγους. Ἀσχολίες προπαρασκευῆς, ὑποδοχὲς προσκεκλημένων, δεξιώσεις ἀπησχόλησαν ἐξαντλητικὰ καὶ τὶς δυὸ Βασιλικὲς Οἰκογένειες. Ὅσην ὥρα οἱ ὑψηλοὶ οἰκοδεσπότες βρίσκονταν στὴν Ἀθήνα, οἱ κηπουροὶ φρόντιζαν νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ γκαζὸν καὶ τὶς τριανταφυλλιές, ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν μεγάλη βεράντα τῆς ἐπαύλεως: Θύματα μοναδικὰ καὶ ἄθῳα τῶν τριῶν δεξιώσεων, ποὺ δόθηκαν γιὰ νὰ εὐχηθοῦν ὅλες οἱ τάξεις τοὺς μελλονύμφους.

Ἡ σ υ ν ε ρ γ α σ ί α... τοῦ Χόλγκεν Μπλόμ, τοῦ πρώτου Δανοῦ ράπτου, καὶ τῆς Ἄννας - Μαρίας ἔδωσε σχέδια ἐξαιρετικῆς ἁπλότητος. Ὅλα τὰ φορέματα καὶ τὰ καπέλλα ποὺ φόρεσε ὡς τώρα ἡ νεαρὴ Βασίλισσα ἦταν ἀφάνταστα ἁπλὰ καὶ νεανικά. Ἴσιες γραμμές, παστὲλ χρώματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καπέλλα ἀπὸ χαριτωμένα ὑλικά, ὅπως τὰ τούλια καὶ ἡ ὀργάντζα. Ὁ τίτλος τῆς Βασίλισσας, τόσο βαρύς, ἀλλὰ καὶ ἐπίζηλος, δὲν μοιάζει νὰ ἔχῃ ξιππάσει καθόλου τὴν Ἄννα - Μαρία ποὺ στὴν ἰδιωτικὴ ζωή της φαίνεται πὼς δὲν θὰ πάψη νὰ ζῇ σὰν ὅλα τὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας της...

Σ τ ὸ φ θ ι ν ο π ω ρ ι ν ό,... χλιαρὸ χάδι παραδόθηκε τώρα ἥσυχη ἡ Ἀττική, ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε τοὺς τελευταίους ἐστεμμένους ἐπισκέπτες της καὶ τοὺς συμπαθέστατους ἀνώνυμους τουρίστες, ποὺ δὲν τοὺς ἔκανε καρδιὰ νὰ ξεκινήσουν γιὰ τὶς σκοτεινιασμένες βορεινὲς πατρίδες τους... Σ τ ὸ Σ ύ ν τ α γ μ α, στὸ Ζάππειο, στὴν Φωκίωνος Νέγρη ἄρχισαν νὰ πυκνώνουν ἐκεῖνοι ποὺ πίνουν νωρὶς τὸ ἀπόγευμα τὸ καφεδάκι τους στὴν λιακάδα..

Ἐ π ι δ ε ί ξ ε ι ς... μόδας ἀρχίζουν, ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη. Οἱ βασιλικοὶ γάμοι ἔχουν ἐπηρεάσει καὶ σ' αὐτὸ τὸν τομέα πολύ. Ἀφοῦ ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσαν γιὰ νὰ βολέψουν μὲ βραδινὰ τὴν αὐξημένη πελατεία τους, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀθηναϊκῶν σπιτιῶν ραπτικῆς παρουσιάζουν τώρα φρόνιμα ταγιέρ, ζεστὰ παλτὰ καὶ κοντά, ἁπλὰ βραδινά, γιὰ περιπτώσεις λιγώτερο ἐπίσημες...

Ἡ Γ ε ω ρ γ ί α Σ ά ν δ η... δὲν ξέρει ἀκόμη σὲ ποιανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ θὰ πέση. Ἡ Ἀννὶ Ζιραρντό, ποὺ θὰ ἐνσαρκώση στὴν ὀθόνη τὴν πασίγνωστη, φλογερὴ καὶ ἐκκεντρικὴ μυθιστοριογράφο, στὴν προσεχῆ ταινία τῆς Ἀνιὲς Βαρντά, περιμένει ἀκόμη νὰ τῆς βροῦν ἕναν Μυσσέ. Πρὸς τὸ παρόν, δυὸ ὀνόματα ψιθυρίζονται: Ζὰκ Περρὲν καὶ Πιὲρ Κλεμέντι...

ΜΠΡΟΣΤΑ σὲ μιὰ γόνδολα κοντοστάθηκαν ὁ Μισελάντζελο Ἀντονιόνι καὶ ἡ Μόνικα Βίττι, ποὺ παρέστησαν στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ 25ου Κινηματογραφικοῦ Φεστιβὰλ τῆς Βενετίας, ὅπου ἡ ταινία τους (σκηνοθέτης ὁ πρῶτος, πρωταγωνίστρια ἡ δεύτερη) «Κόκκινη ἔρημος» τιμήθηκε μὲ τὸν Χρυσὸ Λέοντα. Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ ταινία αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἔγχρωμη τοῦ Ἀντονιόνι, τοῦ δημιουργοῦ τῆς «Νύχτας» καὶ τῆς «Περιπέτειας».

«ΕΙΝΑΙ ἀλήθεια πὼς εἴμαστε πολὺ φίλοι καὶ αἰσθανόμαστε φιλικὰ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο», δήλωσε ἡ Τζέραλντιν Τσάπλιν, ἀκουμπώντας στὸ μπράτσο τοῦ Ρίτσαρντ Τζόνσον. Ἡ κόρη τοῦ διάσημου Τσάρλυ ἔφθασε ἀπὸ τὸ Παρίσι στὸ Κέντ, γιὰ νὰ λάβη μέρος στὴν ταινία «Μὸλ Φλάντερς», ποὺ γυρίζεται ἐκεῖ καὶ στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ ὁ Τζόνσον. Ἀφορμὴ στὴν δήλωση γιὰ τὸν ὡραῖο καὶ διαζευγμένο πρωταγωνιστὴ ἔδωσαν κάποιοι ψίθυροι σχετικοὶ μὲ εἰδύλλιο. «Νομίζω ὅτι εἶναι ὁ θαυμασιώτερος ἄνθρωπος», εἶπε ἡ Τζέραλντιν, διαψεύδοντας κάθε φήμη ἐκτὸς φιλίας. ↓

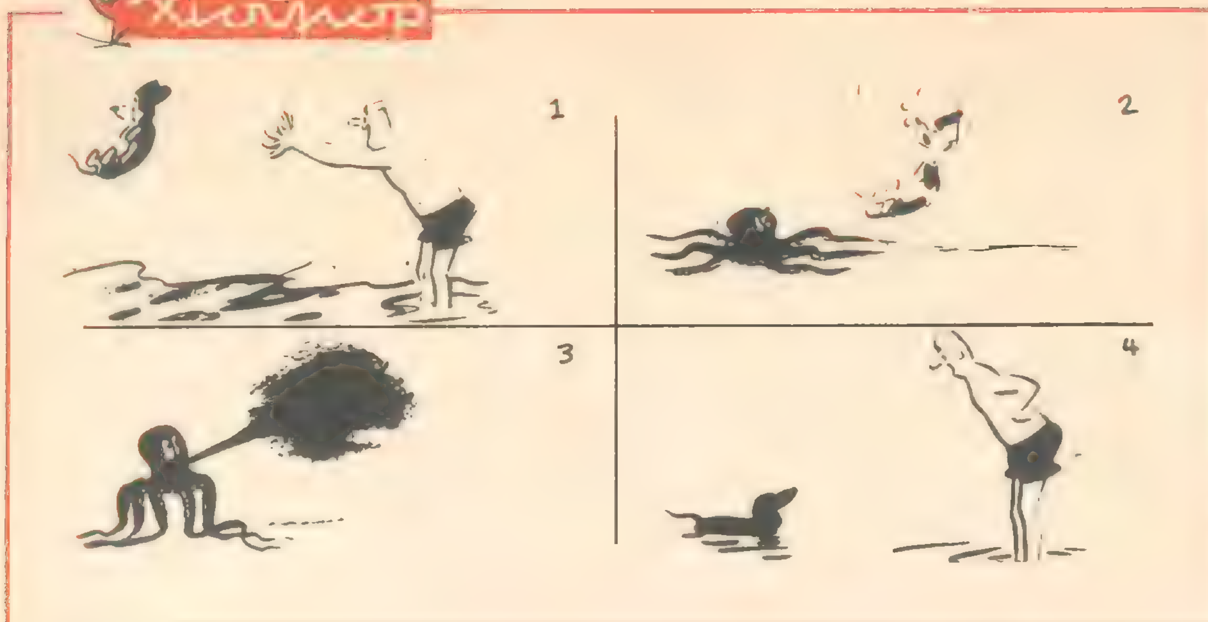
■■ ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ παῖκτες τέννις, νικηταὶ τοῦ κυπέλλου «Γκαλεά», στὸ Βισύ, φαίνεται ὅτι εἶχαν πολὺ μεγάλη ὄρεξη. Ὅταν δόθηκε τὸ ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμήν τους, ζήτησαν νὰ περάσουν πρῶτα ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τους. Ὅπως ἐγνώσθη, ἐκεῖ κατεβρόχθησαν στὰ γρήγορα ὁλόκληρο τὸ μενοῦ τοῦ ξενοδοχείου καὶ ὕστερα πῆγαν στὸ ἐπίσημο δεῖπνο ποὺ τοὺς περίμενε.

■■ Η ΠΟΛΙΧΝΗ τοῦ Μπωκουρταί (Γαλλία) εἶχε τελευταῖα μιὰ μεγάλη γιορτή. Τὴν ἴδια ἡμέρα γινόταν τριπλὸς γάμος, τριῶν ἀδελφῶν μιᾶς οἰκογενείας μὲ ἔντεκα παιδιά. Ἀπὸ τὶς τρεῖς ἀδελφές, οἱ δυὸ ἦταν δίδυμες πού, ἀπὸ οἰκογενειακὸ πνεῦμα ἴσως, παντρεύτηκαν δυὸ διδύμους.

■■ ΕΝΑ κατάστημα στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ ἔβαλε στὴν βιτρίνα του τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση: «Πωλοῦνται μαγιό, χωρὶς κορυφὴ καὶ πάτο». Μόλις ἄνοιξαν οἱ πόρτες του τὸ πρωΐ, πάνω ἀπὸ ἑκατὸ πελάτισσες ὥρμησαν μέσα καὶ βρῆκαν ὅτι ἀκριβῶς ἔγραφε ἡ ἀνακοίνωση, δηλαδὴ τίποτε καὶ τὰ ράφια ἄδεια.

■■ Ο ΤΡΙΝΙ Λοπὲζ ἔμεινε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸ τελευταῖο ρεσιτὰλ του στὸ «Σπόρτινγκ - Κλὰμπ» τοῦ Μόντε Κάρλο καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ ἀκροατήριό του, μεταξὺ τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο οἱ: Γκραίης καὶ Ραινιὲ τοῦ Μονακό, Τίνα, μαρκησία τοῦ Μπλάντφορντ, καὶ Χριστίνα Ὠνάση, ἡ κόρη τοῦ Ἀριστοτέλη, ποὺ τοῦ ἔστειλε κ' ἕνα μπουκέτο ἀπὸ κόκκινα τριαντάφυλλα.

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

● **ΕΝΑΣ** θαυμάσιος παπαγάλος, ἄρτι ἀφιχθεὶς ἀπὸ τὴν Βραζιλία, τοποθετεῖται σὲ ἕνα κλουβὶ ὅπου βρίσκεται κ' ἕνας ἄλλος γέρος παπαγάλος.

—Λοιπόν, λέει ὁ νεοφερμένος, πῶς τὰ περνᾶτε ἐδῶ;

—Ὄχι ἄσχημα, λέει ὁ παλιός. Μᾶς τρέφουν καλά. Τὸ ἀφεντικὸ εἶναι συμπαθητικό, ἡ γυναίκα του τρώγεται κι αὐτή. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀνυπόφορο, εἶναι τὸ παιδί. Πρέπει νὰ φυλάγεσαι ἀπ' αὐτό.

—Καὶ γιατί;

—Γιατί ἐπαναλαμβάνει ὅλα ὅσα λέμε!

● **ΤΟΝ** περασμένο Ἰούνιο, στὴ γιορτὴ τῶν παλαιῶν μαθητῶν τῆς γεωπονικῆς σχολῆς τοῦ Γιούρα (Γαλλία) ἀφέθηκε ἐλεύθερο ἕνα μπαλλόνι, ποὺ ἀνακαλύφτηκε τώρα σὲ ἀπόσταση 1.570 χιλιομέτρων, μέσα σὲ ἕνα δάσος, ἀπὸ τὸν Νορβηγὸ Κγέλ Λάουγκεν, ποὺ ἔκανε ἐκεῖ περίπατο μὲ τὴν μνηστή του. Σύμφωνα μὲ μιὰ κάρτα ποὺ ὑπῆρχε πάνω στὸ μπαλλόνι, ὁ τυχερός ἔφθασε ἀπὸ τὴν Νορβηγία στὴν διεθνῆ κατασκήνωση τοῦ Σαλαίν (Γιούρα), γιὰ νὰ πάρη τὴν ἀμοιβή του: Τὸ βάρος του σὲ τυρὶ Γκρυγιέρ καὶ σὲ κρασὶ τῆς περιοχῆς. Ἔτσι εἰσέπραξε 40 κιλὰ τυρί καὶ 36 μποτίλιες κρασί!

● **ΤΟ** μαγιὸ «τόπλες» ἀποτελεῖ τὸ κύριο θέμα τῆς ταινίας «Τὸ κορίτσι μὲ τὸ τόπλες», ποὺ γυρίζει ὁ Βιεννέζος σκηνοθέτης Πάουλ Μίλαν, μὲ πρωταγωνίστρια τὴν εἰκοσάχρονη Κάρυ Φῆλντ.

● **ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ** τῆς ἰατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μαντεβίδεο (Οὐρουγουάη) κινδυνεύουν νὰ μείνουν χωρὶς ἐξάσκηση στὸ μάθημα τῆς ἀνατομίας, ἐλλείψει... πτωμάτων. Ὁ Δῆμος ἔκανε ἔκκληση στοὺς κατοίκους νὰ κληροδοτήσουν τὰ σώματά τους στὸ πανεπιστήμιο, μὲ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς εἰς βάρος του. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου, θὰ μποροῦν νὰ φέρουν ἰσοβίως τὸν τίτλο τοῦ «συνεργάτου τῆς ἐπιστήμης», μέχρι πραγματοποιήσεως τῶν συμπεφωνημένων.

● **ΤΡΕΙΣ** Ἀγγλίδες τηλεφωνήτριες ἔφθασαν στὴν Κυανῆ Ἀκτή, γιὰ νὰ περάσουν δυὸ βδομάδες διακοπές, μὲ ὅλα τὰ ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὀργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν, ὡς ἀμοιβὴ γιὰ τὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἀβρότητά τους ἔναντι τῶν τηλεφωνούντων.

● —**ΕΙΝΑΙ** ἀλήθεια, φίλε μου, ὅτι ἡ γυναίκα σου διατάσσει στὸ σπίτι σου;

—Ὤ, μὴν τ' ἀκοῦς αὐτά, εἶναι ὑπερβολές! Δέχομαι νὰ διοικῆ τὰ παιδιά, τοὺς ὑπηρέτες, τὸν σκύλο καὶ τὸν παπαγάλο, ἀλλά, μή μοῦ πῆς, ἔχω κ' ἐγὼ τὸ ἐλεύθερο μὲ τὸ χρυσόψαρο!

● **Η ΛΙΛΥ** Πάλμερ θὰ ἐμφανισθῆ πλάϊ στὴν Σοράγια, στὸ σκέτς τοῦ Μάουρο Μπολονίνι, στὴν ταινία «Τὰ τρία πρόσωπα». Θὰ παίξη τὸ ρόλο μιᾶς δημοσιογράφου, εἰδικευμένης στὰ κουτσομπολιὰ πάνω στὰ διάσημα ζευγάρια.

● **ΔΥΟ** ἐρυθρόδερμοι παρακολουθοῦν γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ ἐπίδειξη θαλασσίου σκί.

—Γιατί τὸ πλοιάριο τρέχει τόσο; ρωτάει ὁ ἕνας.

Καὶ ὁ ἄλλος ἀπαντάει:

—Δὲ βλέπεις ποὺ τὸ καταδιώκουν;

● **ΤΟ** πιὸ δύσκολο εἶναι, ἔλεγε ὁ χιουμορίστας Ἀλφόνσος Ἀλλαί, τὸ πῶς νὰ περάσης τὸ τέλος τοῦ μηνός. Ἰδίως τίς τελευταῖες τριάντα μέρες!

Οἱ κάλτσες Μπερκσάϊρ

Στὴν κορυφὴ
τῆς μόδας 1965
Νέα σχέδια
νέοι χρωματισμοί

Νέες χαμηλὲς τιμές
Καὶ πάντοτε
ὑψηλῆς ποιότητος.

BERKSHIRE
INTERNATIONAL CORPORATION - HELLAS

ΓΚΙΚΑ

ΑΚΟΥΤΕ!
ΝΑ ΚΑΤΙ
ΠΟΛΥΤΙΜΟ..

...κάτι ὑπέροχο ποὺ θ' ἀλλάξη τὴ ζωή σας
...κάτι ποὺ θὰ δώση χαρὰ σὲ σᾶς καὶ στοὺς δικούς σας

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

Διαθέτομεν τὰ τελειότερα Ἀκουστικὰ Βαρηκοΐας τῶν παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίων:
1. OTARION Ἀμερικῆς (εφευρετῶν τῶν ακουστικῶν γυαλιῶν)
2. VIENNA Αὐστρίας
3. WIDEX Δανίας
4. REXTON Ἑλβετίας
5. OTIKON Δανίας
6. SIEMENS Γερμανίας
7. ODIOTON Ἀμερικῆς

ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

"ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ" Ο.Ε.

ΔΩΡΟΥ 10 - ΟΜΟΝΟΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 525.159
ΠΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤ' ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

ΑΠΑΙΤΗΣΤΕ νὰ σᾶς δείξουν στὴν οὔγια τὸ ὄνομα: Πειραϊκὴ-Πατραϊκή.

ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ

Σᾶς ἐγγυᾶται ἀνωτάτη ποιότητα.

ΣΠΟΥΔΕΣ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Κεραμική
Ἔπιπλο & Προϊόντα Ξύλου
Σχέδια & Τυπωτική Ὑφασμάτων
Γραφικὲς Τέχνες

Ὑπεύθυνοι Ἐργαστηρίων:
Ε. Βερναδάκη — Κεραμίστρια
Π. Βοκοτόπουλος — Ἀρχιτέκτων
Δ. Κοκκινίδης — Ζωγράφος
Σ. Κοσμετᾶτος — Γραφ. Μορφολόγος
Ι. Χαΐνης — Ζωγράφος

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ — Πατησίων 75 Τηλ. 837 968

Ποιὲς διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 68

ΓΑΒΡΙΗΛ

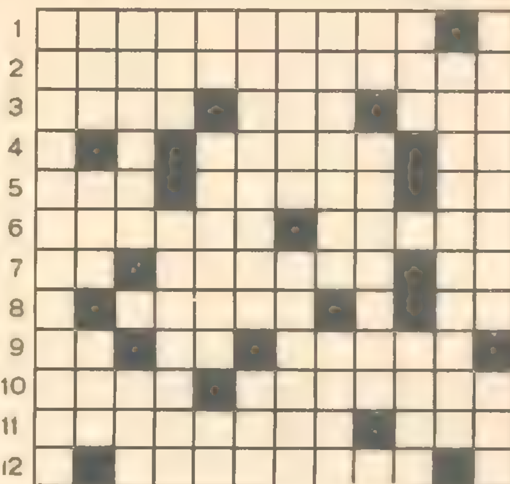
...τέλειο ὕφασμα γιὰ τέλειο ντύσιμο

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τὸ ὀνοματεπώνυμον ἑνός δημοφιλοῦς ἀστέρος τοῦ Χόλλυγουντ.
2. Ἔτσι κρίνει πάντοτε ὁ δικαίως δικάζων (ἐπιρ.).
3. Νῆσος, ποὺ ἀποτελεῖ μίαν τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν τοῦ νομοῦ Καβάλας (αἰτ. δημ.) — Ὁμηρικὴ σπάθη... — Τὸ τρία... διὰ τοὺς ρωσομαθεῖς.
4. Ἄμοιρα, κακότυχα — Ὑποθετικόν.
5. Μήτηρ πολλῶν θεῶν — Στολίζονται συχνὰ μὲ ἄνθη — Ἀριθμός, ὀπτικῶς.
6. Τὴν χάνει συχνὰ τὸ ρεῦμα... τῆς ΔΕΗ (αἰτ. δημοτ.) — Ἔχει ἐγκωμιαστικὸνν περιεχόμενον (γεν.).
7. Δίφθογγος σπανίζουσα —Ζοῦν (κυρ.) — Ἕνα χαντάκι σὲ μιὰ πτῶσι (προφ. μαζί).
8. Αἱ Σάρδεις ὑπῆρξαν πρωτεύουσά της — Τὰ δύο ἄκρα... ἀπὸ τὰ ἄκρα.
9. Πόλις τοῦ Βιετνάμ — Κτητικόν — Φθηνὸ ὕφασμα (ἀντιστρ.).
10. Βουνὸ ποὺ τὸ λένε Φεγγάρι οἱ Θάσιοι — Γίνονται οἱ ὑπερβολικὰ τυπικοὶ ἄνθρωποι γιὰ τοὺς τρίτους.
11. Διοικητής ἡμιαυτονόμου χώρας (κυριολ.) —Καθορίζει τὴν τιμὴν δι' ὡρισμένην ἐξαγωγήν.
12. Γάλλος ἑλληνιστής, συγγράψας τὴν περίφημον «Μυθολογίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος», ἐνάρθρως (1839 - 1905).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Εἰς αὐτὴν συντάσσονται οἱ νόμοι μας (αἰτ.).
2. Πρόθεσις — Ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου ἡ δοτική — Εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόας.
3. Μία λίρα... τούρκικη — Πρῶτο συνθετικὸν πολλῶν λέξεων ὁμοειδῶν.
4. Πρόθεσις — Ὁ τόπος τῶν ἀπίστων εἰς τὴν Κ. Διαθήκην (αἰτ.).
5. Ἔργον τοῦ Ε. Ζολᾶ — Μιὰ λαϊκὴ λέξις διὰ τὸν ἔξυπνον, τὸν τετραπέρατον — Εἶναι, ἀριθμητικῶς, αἱ πολιτεῖαι τῆς Αὐστραλίας.
6. Δυνατοί, ἰσχυροί — Ἐνισχύει τοὺς ἀγρότας (ἀρχικά).
7. Διετέλεσε κυβερνήτης τοῦ εὐδρόμου «Χαμιδιέ», κατὰ τοὺς βαλκανικούς πολέμους τοῦ 1912 - 14— Τρέφεται πολὺ ἀπὸ θνησιμαῖα (γενική).
8. Πόλις καὶ λιμὴν τῆς Δανίας, πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ. — Μεγάλος παραπόταμος τοῦ Δουνάβεως στὴν οὑγγρικὴ πεδιάδα.
9. Δηλοῦν ἀκριβολογίαν... φρασεολογικῶς (προφ. μαζί) — Ὁ Ὁράτιος χρησιμοποιοῦσε συχνὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ ὡς ὄνομα τῶν ἐρωμένων του.
10. Ἕνα ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ παρέμεινεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν —Στρατιωτικὸν παράγγελμα (ἀντιστρ.).
11. Ἕνας τέτοιος ἄνδρας ἐθεωρεῖτο ὁ Βαλεντῖνο (ὑπερθ.).
12. Τὰ κινεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀσυναισθήτως (δημοτ.) — Μία τῶν Κυκλάδων.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, ποὺ βρήκατε καὶ σβήσετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.

Ψάξετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίσετε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

Ο	Μ	Ι	Δ	Π	Σ
Χ	Σ	Α	Ν	Ε	Α
Υ	Ε	Μ	Τ	Α	Κ
Σ	Ν	Ρ	Ε	Γ	Τ
Ι	Υ	Ε	Σ	Ι	Η
Σ	Σ	Τ	Σ	Α	Σ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶ 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.

Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

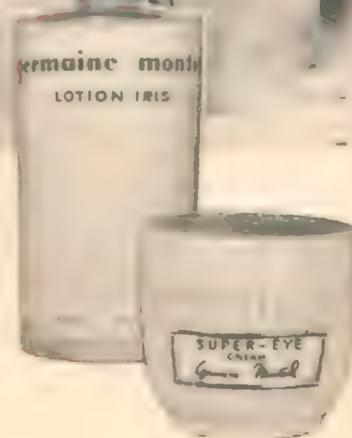
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

μάτια ὄμορφα χωρὶς ρυτίδες....

Δὲν ἀρκεῖ μόνο τὸ μακιγιάζ, γιὰ νὰ κάνῃ τὰ μάτια σας ὡραῖα. Χρειάζονται καὶ μιὰ ἰδιαίτερη φροντίδα.

SUPER EYE CREAM

Μία κρέμα λεπτῆς ὑφῆς, HYDRATANTE & NOURISANTE

Δυναμώνει τοὺς εὐαίσθητους ἱστοὺς γύρω ἀπὸ τὰ μάτια καὶ τὰ προστατεύει ἀπὸ τὶς ρυτίδες.

Χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς βάσις, γιὰ ἕνα ἰδεῶδες μακιγιὰζ ματιῶν.

LOTION IRIS

Ξεκουράζει καὶ ἀνακουφίζει τὰ κουρασμένα μάτια καὶ τὶς ἐρεθισμένες βλεφαρίδες.

Συμβουλευθῆτε τὶς εἰδικευμένες DEMONSTRATRICES μας σὲ ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα.

Germaine Monteil

77, Rue du Faubourg Saint-Honoré, PARIS

ΓΚΙΚΑ

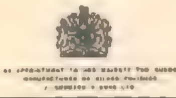

Ἔχετε πάντα μαζί σας
τὸ μαγικὸ Ἀεροζόλ: **Ντράϊ-Κλίν**

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ-ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ-ΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Καθαρίζει ΚΑΘΕ λεκὲ καὶ ΚΑΘΕ ὕφασμα
μὲ δύο ἁπλὲς κινήσεις:
1. Ψεκασμὸς 2. Βούρτσισμα

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ GODDARD

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΝΙΚΟΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΛ. ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ 2, ΤΗΛ. 612.540

ΛΥΣΕΙΣ

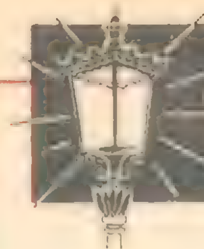
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ. 2 ΑΝΕΠΗΡΕΑΣΤΩΣ. 3. ΘΑΣΟ — ΑΟΡ — ΤΡΙ. 4. ΑΤΥΧΑ — ΑΝ. 5. ΡΕΑ — ΤΑΦΟΙ — ΙΟ (10). 6. ΕΝΤΑΣΙ — ΥΜΝΟΥ. 7. ΥΙ — ΒΙΟΥΣΙ — ΤΡ (ΤΑΦΡΩ). 8. ΛΥΔΙΑ — Α.Α. 9. ΥΕ — ΣΑ — ΤΣΙΤΙ. 10. ΣΑΟΣ — ΑΝΙΑΡΟΙ. 11. ΑΡΜΟΣΤΗΣ — ΑΣΟ. 12. Ο «ΝΤΕΣΑΡΜ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΝ. 2. ΑΝΑ — ΕΝΙ — ΕΑΡ. 3. ΡΕΣ(Σ)ΑΤ — ΟΜΟ. 4. ΥΠΟ — ΑΒΥΣΣΟΝ. 5. ΓΗ — ΑΤΣΙΔΑ — ΣΤ' (6). 6. ΚΡΑΤΑΙΟΙ — Α.Τ.Ε. 7. ΡΕΟΥΦ — ΥΑΙΝΗΣ. 8. ΑΑΡΧΟΥΣ — ΤΙΣΑ. 9. Ν.Σ. — ΑΙΜΙΛΙΑ. 10. ΤΤΤ. — ΜΑΡΣ. 11. ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΣ. 12. ΤΣΙΝΟΥΡΑ — ΙΟΣ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΙΣ — ΣΥΝΕΣΙΣ — ΔΙΑΝΑΚΤΗΣ, σύνολον 49 βαθμῶν.

Καλύτερους, ἴσως, συνδυασμοὺς θὰ ἐπιτύχουν ἀναγνῶσται μας μὲ δοκιμὰς λέξεων σὰν π.χ.: ΤΣΙΓΑΝΤΕΣ — ΜΑΝΤΕΙΣ — ΤΑΜΕΣΙΣ — ΜΑΝΤΑΚΑΣ — ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ κλπ.

1. Ὁ δείκτης τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ τῆς γυναίκας ἔχει μετακινηθῆ. 2. Τὸ βραχιόλι της ἔχει πέσει πιὸ χαμηλά. 3. Ἡ ἀγκράφα τῆς ζώνης της εἶναι ἀντίστροφα. 4. Ὁ ἄνδρας φορεῖ στενώτερη γραβάτα. 5. Τὸ στυλὸ στὸ μπλὸκ εἶναι γυρισμένο ἀνάποδα. 6. Τὸ μανίκι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι κοντύτερο. 7. Στὰ σκάρτα φύλλα, ἡ ξέχωρη φιγούρα ἔχει ἀντικατασταθῆ μὲ δυάρι. 8. Στὴ γλάστρα, τὸ μεσαῖο φύλλο εἶναι ψηλότερο. 9. Στὸ κάδρο φαίνονται τρία κυπαρίσσια.

Ἡ Ζωή μας

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΑΣΚΗΤΙΣΜΟΣ

♦ Τὴν ξέρετε...

♦ Εἶναι κεντρικὴ καὶ ἐλαφρῶς ἐκκεντρική, κομψὰ πληθωρικὴ καὶ συνήθως κεφάτη. Εἶναι Κεφαλονίτισσα. λιγάκι Ἀνατολίτισσα, πολὺ κοσμοπολίτισσα κ' ἔχει καὶ λίγο μετρητό.

♦ Λίγο;

♦ Ἔτσι ποὺ κατάντησε ἡ κτηματικὴ περιουσία, στὸν καιρό μας, εἶναι ἀμφίβολο ἂν ἀποτελῇ πράγματι... προσὸν γιὰ μιὰ γυναῖκα. Τὸ κυριώτερο θέλγητρο, σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία βαρέων βαρῶν (πάντα ἀπὸ τὴν ἄποψη πλούτου καὶ ὄχι σαγήνης), παραμένουν κεῖνα τὰ ὡραῖα... βαποράκια.

♦ Ὥς ἐδῶ, καλά.

♦ Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει τὸν τύπο μας (γιατὶ περὶ τύπου πρόκειται καὶ ὄχι περὶ συγκεχριμένου προσώπου, καὶ ὁποιαδήποτε ὁμοιότης εἶναι καθαρὰ συμπτωματική) εἶναι οἱ ἀλλεπάλληλες ἀπογειώσεις σὲ μιὰ περιοχὴ ποὺ ἀρέσει στὴν φίλη μας νὰ ἀποκαλῆ... ἀσκητική.

♦ Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερο θέαμα (κι ὡραιότερο ἄκουσμα) ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ τὴν ρωτᾶς πῶς ἁμαρτάνει κι ἀποκρίνεται περήφανα ὅτι ἔχει πιὰ ξεπεράσει τὸ στάδιο αὐτὸ τοῦ κοινότοπου ἐρωτισμοῦ.

♦ Παλαιότερα οἱ γυναῖκες ὑπερηφανεύονταν γιὰ τὶς κατακτήσεις τους. Παρέθεταν ἀριθμοὺς θυμάτων, σημείωναν προόδους καταρρεύσεως τοῦ ἀντιπάλου. Κοντολογῆς, ὁ ἀγώνας ἦταν θετικός.

♦ Τώρα λὲς κι ὅλο τὸ παιχνίδι παίζεται ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Ὁ ἀγώνας ἔχει γίνει ἀρνητικὸς καὶ δὲν γνωρίζει κανεὶς τί νὰ πρωτοζηλέψη: Τὸ θῦμα, ποὺ γλύτωσε, ἢ τὸν θύτη, ποὺ περιφέρει τὸ μπαϊράκι τοῦ νικηφόρου του ἀσκητισμοῦ στὶς ἀπογευματινὲς συγκεντρώσεις μπρίτζ καὶ στοὺς διάφορους μυρωμένους συνωστισμοὺς τῆς Καίτης Καλκάνη.

♦ Ἡ μέση Ἀθηναία γεννήθηκε γιὰ νὰ βασανίζεται. Ὅταν δὲν τὴν ἀπασχολοῦν προβλήματα ὑλικά, δημιουργεῖ προβλήματα ἠθικά, αὐτὰ ποὺ ἀποκαλοῦμε τύψεις συνειδήσεως. Μετανοιώνει σὰν ἁμαρτήση, μετανοιώνει κι ὅταν δὲν ἁμαρτήση, καὶ περνάει τὸν ὑπόλοιπο καιρό της ἀναμασώντας τὸ βασανιστικὸ δίλημμα ἀπὸ τηλεφώνημα σὲ τηλεφώνημα.

♦ Ἡ κοσμικὴ Ἀθηναία, ἀντίθετα, δὲν μετανοιώνει ποτέ, γιατὶ ὅλα τὰ ὀλισθήματα εἶναι γι' αὐτὴ θεμιτὰ κ' ἐπιτρεπτά κι ὅλες οἱ παραλείψεις καὶ ἠθελημένες στερήσεις δὲν εἶναι παρὰ μιὰ κούρα ξεκουραστικὴ (τὸ καλαμπούρι δὲν εἶναι ἠθελημένο) — ἀνάπαυλα, πρὶν νὰ ξεσπάσουν οἱ νέοι μικροκυκλῶνες τῶν παθῶν.

♦ Γιὰ νὰ ξαναγυρίσωμε, λοιπόν, στὸ μοντέλο μας τὸ ἀρχικό: Ὅταν τὴν ρωτήσαμε πῶς τὰ περνάει, μᾶς ἀπάντησε: «Περίφημα!». Δὲν πίνει —μᾶς ἐξήγησε—, δὲν καπνίζει, δὲν κάνει ἔρωτα. Τί κάνει; Συναναστρέφεται, λέει, μὲ πνευματικοὺς ἀνθρώπους, τοῦ τύπου Ἠλία Βενέζη καὶ Παντελῆ Πρεβελάκη, καὶ ἀντλεῖ ἀπ' αὐτοὺς τὴν γύρη τῆς πνευματικῆς τους ἀκτινοβολίας.

♦ Τὴν κοίταξα μὲ θαυμασμό. Νά ἕνα ὡραῖο εἶδος, συλλογίσθηκα. Ἄνθος σπάνιο, ἀνάμεσα στὰ ζαρζαβατικὰ τοῦ Κεντρικοῦ Τετραγώνου μας. Μιὰ Ἠγερία ἴσως ἢ μιὰ κυρία Ρεκαμιὲ στὶς τελευταῖες ἐκλάμψεις της, ἰδανικὴ ἐμπνεύστρια καὶ ἀκροάτρια εὐλαβής. Ἁγνή, πειθαρχημένη...

♦ Μοῦ ἔτεινε τὸ χέρι σ' ἀποχαιρετισμό: «Ἐλᾶτε κανένα βραδάκι νὰ πιοῦμε κάτι», μοῦ λέει.

♦ «Μά, δὲν εἴπατε πὼς δὲν πίνετε;».

♦ «Ἔ, πότε - πότε, κανένα ποτηράκι».

♦ «Φαντάζομαι, πότε - πότε καὶ κανένα τσιγαράκι, ἔ;».

♦ «Ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν πρέπει νἆναι ἀπόλυτος».

♦ Κι ἂν τύχη, καὶ κανένα ὡραῖο ἀγοράκι;».

♦ «Καὶ πάλι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νἆναι ἀπόλυτος».

♦ «Μ' ἄλλα λόγια, πέφτει μᾶλλον βαρειὰ ἡ μόνιμος καλογερική, δὲν εἶν' ἔτσι;».

♦ «Ἔτσι εἶναι, ἀποκρίθηκε ἡ γνωστὴ Ἀθηναία μας. Τὸ νὰ στερῆσαι κάτι εἶναι ὡραῖο, ὅταν ξέρης πὼς κάποτε πρόκειται νὰ τὸ ἀποκτήσης. Σὰν τὶς νηστεῖες, πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα».

♦ «Καὶ πόσο συχνά, ἐλόγου σας, πανηγυρίζετε τὸ Πάσχα;» τόλμησα νὰ ρωτήσω, καθὼς ἀπομακρυνόταν.

♦ «Γι' αὐτὸ σᾶς λένε ἀντιπαθητικό», μοῦ ἀποκρίθηκε, πειραγμένη.

Index

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

"Ενα μεσονύχτιο τηλεφώνημα φέρνει τὸν Ρὶπ Κίρμπυ στὸ προσκέφαλο τοῦ ετοιμοθάνατου ἑκατομμυριούχου 'Ιωνάθαν Χοῦκερ. 'Ο Χοῦκερ ἐξομολογεῖται στὸν Κίρμπυ ὅτι, ὅταν ἦταν νέος, ἐγκατέλειψε τὴν γενέθλια πόλη του 'Αρμονία, προδίδοντας τὴν ἀγαπημένη του. Κι ἀκόμη ὅτι μάταια προσπάθησε τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του νὰ ξαναβρῇ τὴν 'Αρμονία. 'Ο Χοῦκερ ἀναθέτει στὸν Κίρμπυ νὰ βρῇ τὴν πόλη ποὺ ἔχει ἐξαφανιστῆ καὶ νὰ παραδώση στοὺς κατοίκους της ἕνα μαῦρο κουτί. "Επειτα πεθαίνει.

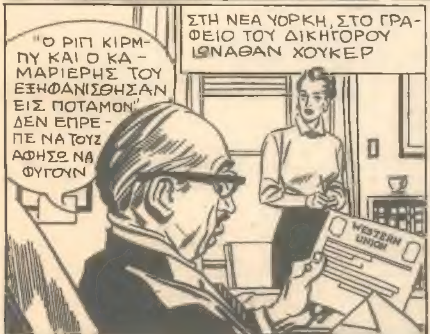

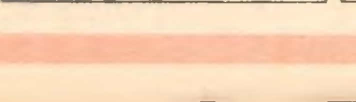

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Απὸ 21)3 ἕως 20)4). 'Ασχοληθῆτε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο μὲ ὅσα ζητήματά σας ἐκκρεμοῦν. "Ενα διάβημά σας σὲ ὑψηλὸ πρόσωπο θὰ ἀποδώση περισσότερο ἴσως ἀπὸ ὅ,τι περιμένατε. Τὰ οἰκονομικά σας βελτιώνονται. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 1. Χρῶμα: Ρόζ.

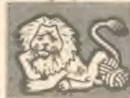
ΤΑΥΡΟΣ: ('Απὸ 21)4 ἕως 20)5). 'Αντιμετωπίστε τὰ προβλήματά σας μὲ περισσότερη αἰσιοδοξία καὶ θὰ βρῆτε ἱκανοποιητικὲς λύσεις. Στὴν οἰκογένεια: Μιὰ εὐχάριστη πρόταση ἀλλάζει τὴν ἀτμόσφαιρα. Εὐχάριστη συνάντηση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 26. Χρῶμα: Πάλ.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Απὸ 21)5 ἕως 21)6). "Εχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε πολλὲς ὑποχρεώσεις. Μὴ χάνετε πολύτιμο χρόνο. 'Η 'Αφροδίτη προστατεύει τοὺς ἐρωτευμένους. Γράμμα ἀπὸ ἀγαπημένο πρόσωπο θὰ σᾶς δώση μεγάλη χαρά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή. 'Αριθμός: 13. Χρῶμα: Κόκκινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Απὸ 22)6 ἕως 22)7). Τὰ ἄστρα σᾶς εὐνοοῦν. Οἱ γνωριμίες σας θὰ ἀποδειχθοῦν πολύτιμες. 'Η τύχη εἶναι στὸ πλευρό σας. Θὰ πραγματοποιήσετε σημαντικὰ κέρδη ποὺ δὲν τὰ περιμένατε. Δεχθῆτε μιὰ πρόσκληση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη. 'Αριθμός: 22. Χρῶμα: Παστέλ.

ΛΕΩΝ: ('Απὸ 23)7 ἕως 22)8). Δραστηριότης σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, ποὺ θὰ ἀποδώση. 'Αποφύγετε ὅμως τὴν μεγάλη κούραση. Θὰ περάσετε εὐχάριστο Σαββατοκύριακο μὲ ἀγαπημένο πρόσωπο. Στὴν οἰκογένεια: Γαλήνη καὶ χαρά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα. 'Αριθ.: 3. Χρῶμα: Μώβ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Απὸ 23)8 ἕως 22)9). Τὰ ἄστρα εἶναι ἐχθρικὰ πρὸς τὴν αἰσθηματική σας ζωή. Οἱ ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρετε θὰ εἶναι σωστές. 'Ακολουθῆστε τὴν διαίσθησή σας. 'Ασχοληθῆτε μὲ τὰ προσωπικά σας ζητήματα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή. 'Αριθμός: 73. Χρῶμα: Πράσινο.

ΖΥΓΟΣ: ('Απὸ 23)9 ἕως 22)10). Τὰ ἄστρα σᾶς κάνουν νευρικούς. 'Απροσδόκητο γεγονὸς θὰ ἀποτρέψη τὰ σχέδιά σας. Στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα κάτι δὲν πηγαίνει καλὰ καὶ σᾶς στενοχωρεῖ. Στὸν ἔρωτα: Διαφωνία, ψυχρότης. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη. 'Αριθός: 8. Χρῶμα: Βιολέ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Απὸ 23)10 ἕως 22)11). 'Αρκετὲς ἱκανοποιήσεις στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Σύντομα σᾶς περιμένει μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία. Στὸν αἰσθηματικὸ τομέα: "Ενα ἐκκρεμὲς θέμα τακτοποιεῖται εὐχάριστα γιὰ σᾶς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή. 'Αριθμός: 2. Χρῶμα: Καφέ.

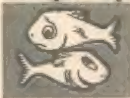
ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Απὸ 23)11 ἕως 21)12). Νευρικότης. 'Επιδιῶξτε τὴ συντροφιὰ εὐχάριστων ἀνθρώπων. "Ενα ταξίδι θὰ σᾶς ξεκουράση πολὺ καὶ θὰ σᾶς δώση καινούργιες εὐκαιρίες νὰ δῆτε τὴν ζωὴ μὲ διαφορετικὸ πνεῦμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή. 'Αριθμός: 5. Χρῶμα: Μπλὲ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Απὸ 22)12 ἕως 19)1). 'Επικίνδυνες συζητήσεις. 'Αποφύγετε μὲ διπλωματία νὰ διαφωνήσετε σοβαρὰ στὸ ἐπαγγελματικό σας περιβάλλον. Στὸν ἔρωτα: Παρουσιάζονται σοβαρὲς δυσκολίες καὶ ἐμπόδια. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη. 'Αριθμός: 75. Χρῶμα: Μαῦρο.

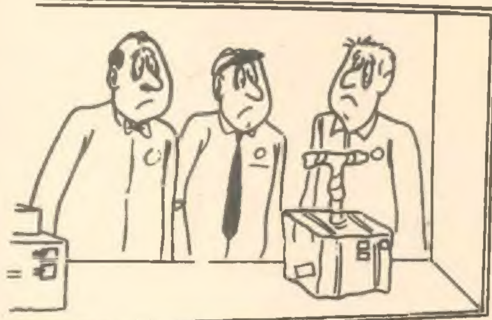

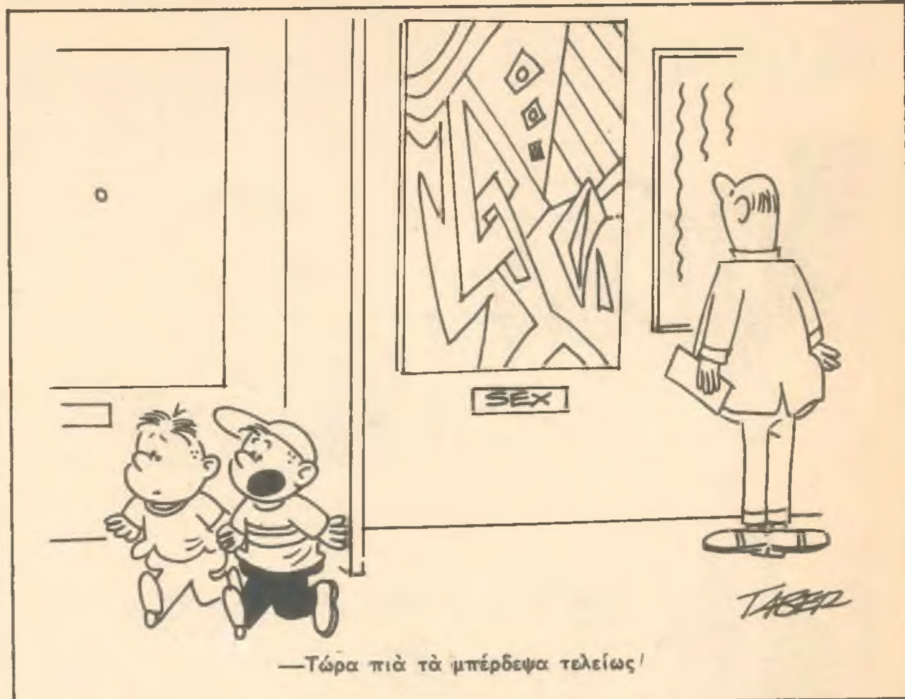
ΥΔΡΟΧΟΟΣ: ('Απὸ 20)1 ἕως 18)2). 'Ημέρες ἐξαιρετικὰ εὐχάριστες. "Ολα προχωροῦν ἱκανοποιητικά. 'Η 'Αφροδίτη εὐνοεῖ τὰ αἰσθηματικά σας ζητήματα, ἐνῶ ὁ 'Ερμῆς προστατεύει τὰ οἰκονομικά σας. Εὐχάριστο ταξίδι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα: 'Αριθμός: 11. Χρῶμα: Κίτρινο.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Απὸ 19)2 ἕως 20)3). 'Αποφύγετε νὰ παίρνετε βιαστικὲς ἀποφάσεις σὲ ὅλα τὰ θέματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν. Τὰ αἰσθηματικά σας καρκινοβατοῦν. Δυσκολίες στὰ οἰκονομικά. Φιλικὴ πρόσκληση σὲ ἐκδρομή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο. 'Αριθμός: 96. Χρῶμα: Γκρίζο.

Χιούμορ

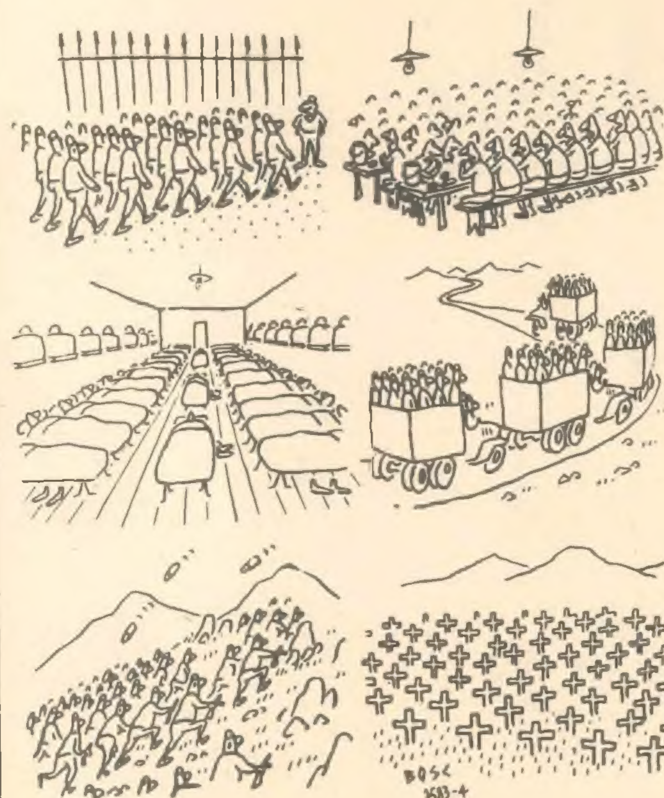

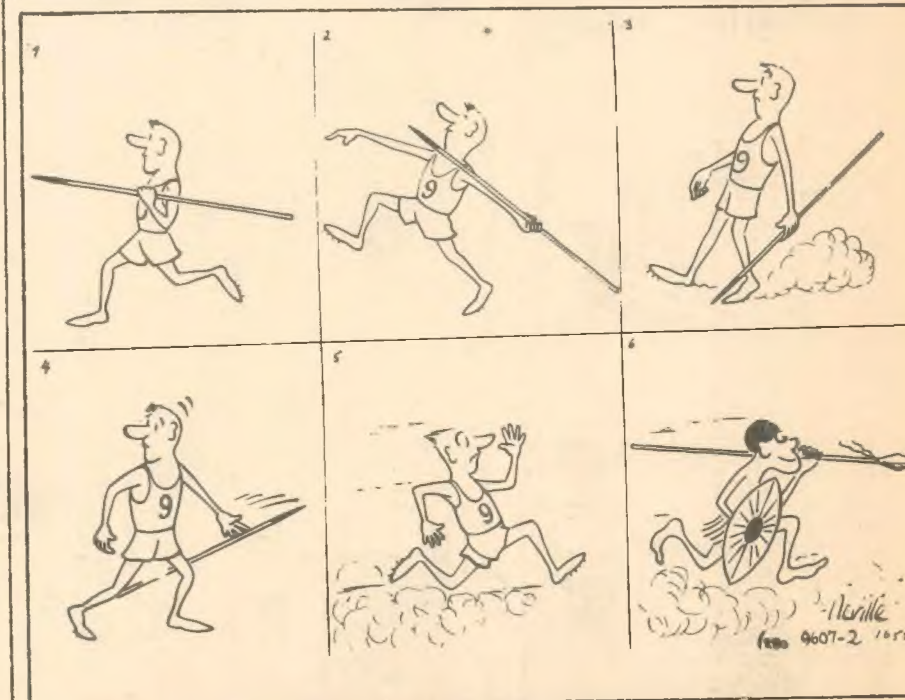

—Τώρα πιὰ τὰ μπέρδεψα τελείως!

—Ἐμένα ψάχνεις;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Μεγάλη παράδοσις συνδυαζομένη μὲ τὰς δημιουργικὰς πρωτοβουλίας τοῦ παρόντος

Τὸ Νεσκαφὲ εἶναι προϊὸν τῆς μεγαλυτέρας βιομηχανίας καφὲ τῆς Εὐρώπης.

Νέον!

ΤΟ "NESCAFÉ,,* ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ, ΜΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΑΡΩΜΑ ΦΡΕΣΚΟΚΑΒΟΥΡΝΤΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΦΕ!..

Ἡ Νεστλὲ εἶναι σήμερα σὲ θέση νὰ σᾶς προσφέρῃ σὲ **ἀκόμη καλύτερη** ποιότητα τὸν στιγμιαῖο καφέ της ΝΕΣΚΑΦΕ, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ἐκτιμᾶ τώρα στὴν Εὐρώπη.

Ζητήστε τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ στὴ νέα του συσκευασία σὲ βαζάκι. Ἀνοίξτε γρήγορα καὶ μυρίστε!.. Τί θαυμάσιο ἄρωμα φρεσκοκαβουρντισμένου καφέ!.. Διόλου παράξενο ποὺ εἶναι ἀκόμη καλύτερο στὸ φλυτζάνι! Μὲ τὸ δίκιο σας προσφέρετε στοὺς δικούς σας καὶ στοὺς φίλους σας - καθὼς γίνεται στὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ Λονδῖνο, στὸ Παρίσι - ἕνα φλυτζάνι ΝΕΣΚΑΦΕ, γιατὶ εἶν' ἕνας ἀπ' τοὺς καλύτερους καὶ πιὸ μοντέρνους στιγμιαίους καφέδες στὸ κόσμο. Κι ἀκόμη, τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ εἶναι τόσο πρακτικό!

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΙΔΗΣΗ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΛΟΓΟΥΣ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΦΕΪΝΗ!

Ἂν ἀγαπᾶτε τὸν καλὸ καφέ, ἀλλὰ ἔχετε λόγους ν' ἀποφεύγετε τὴν καφεΐνη, ἰδοὺ τὸ «Νεσκαφὲ» χωρὶς καφεΐνη (κόκκινη ἐτικέττα) ἀπ' τὸ ὁποῖο μπορεῖτε νὰ πίνετε ὅσο θέλετε καὶ ὅσο συχνὰ ἐπιθυμεῖτε! Τὸ Νεσκαφὲ χωρὶς καφεΐνη (décaféiné) εἶν' ἐξίσου εὔγευστο μὲ τὸν κανονικὸ καφέ, ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν παύει νὰ εἶναι ἐκλεκτὸς καφές, ἀπ' τὸν ὁποῖο μόνο, πρὶν καβουρντιστῇ, ἔχει ἀφαιρεθῆ ἡ καφεΐνη. Τὸ «Νεσκαφὲ» décaféiné εἶναι **ἐγγυημένον χωρὶς καφεΐνην** ἀπὸ τὴν Νεστλέ.

ΤΟ **NESCAFÉ*** ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

* **Προσοχή!** Τὸ **ΝΕΣΚΑΦΕ** δὲν εἶναι ὀνομασία προϊόντος, ἀλλὰ σῆμα, ὑποδηλοῦν ἀποκλειστικῶς τὸν στιγμιαῖο καφὲ ποὺ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ ἡ Ἑταιρεία Νεστλέ.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΣΠΙΩΤΗ-ΕΛΚΑ Α.Ε.
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΣΠ. ΜΠΟΝΤΑΣ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΑΙ Ε.Π.Ε.